

Mænd af ære

et mafiadrama af Kristoffer Apollo

To be Mafioso is
to make oneself respected;
to be strong enough to avenge yourself
for any insult to your person, or any extension of it;
and to offer any such insult to your enemies

- fra *Mafia Business* af Pino Arlacchi

Mænd af ære er skrevet til Fastaval 2003.

Tekst og layout: Kristoffer Apollo.

Illustrationer: Det velvillige internet.

Baseret på: Virkelige begivenheder, der udspillede sig i New York i efteråret 1953.

Tak til Lars Andresen for den samtale, der affødte ideen, samt en masse anden snak om scenarier.

Til min kæreste, Mette, for opmuntringer og svar.

Til de mange andre, der hjalp med kommentarer eller bare lyttede til ideen.

Til min scenarieansvarlige, Anne Vinter Ratzer, for at behandle mig pænt, selv om scenariet var længe undervejs.

Til Alexander Dick for at have den rigtige cd på det helt rigtige tidspunkt.

Og ikke mindst en **meget stor tak til** Mette og Anja for at folde uendelige mængder af papirsmapper!

Indhold i scenariet

Credits	2
----------------	----------

Introduktion til scenariet	4
-----------------------------------	----------

Scenariet kort fortalt • De fem hovedpersoner og intrigen

Den amerikanske mafia op til 1953	5
--	----------

En slags protestbevægelse? • Mafiaen - en serviceorganisation • Måske den dumme lov nogensinde • Fem familier i New York • Charlie Lucky • Kampen mod Masseria • Luciano afgrer krigen • Capo di tutti capi • Kommissionen bliver oprettet Mod nye monopoler • Samfundets Fjende Nr. 1 • The Prime Minister • En lyssky aftale • Vito vender tilbage • Hattemageren tager magten • Kefauver-komiteen • Den amerikanske stil • Konfrontationen er lige om hjørnet

Sådan kører du scenariet	14
---------------------------------	-----------

Din rolle under mødet i Kommissionen • Din rolle under fortællesekvenserne • Og improvisér • Inden spillet

Hovedscenen og fortællesekvenserne	16
---	-----------

Første fortællesekvens: Joe Bonanno • Antipasto: Peperoni alla Siracusana • Anden fortællesekvens: Joe Profaci • Primo: Pasta con le sarde • Tredje fortællesekvens: Albert Anastasia • Secondo: Falsomagro • Fjerde fortællesekvens: Frank Costello • Dolce: Ravioli di ricotta • Femte fortællesekvens: Tommy Lucchese • Efterskrift

Appendiks I: Bipersoner	22
--------------------------------	-----------

Lucchese-familien • Costello-familien • Anastasia-familien • Bonanno-familien • Profaci-familien • Øvrige mafiosi • Afdøde gangstere • Andre

Appendiks II: Maden	31
----------------------------	-----------

Peperoni alla Siracusana • Pasta con le sarde • Falsomagro • Ravioli di ricotta

Om scenariet	33
---------------------	-----------

Fascination, off-screen space og mængder af fakta

Inspirationskilder	34
---------------------------	-----------

Film • Bøger • Websites

Spilpersoner

Albert Anastasia • Joe Bonanno • Frank Costello • Tommy Lucchese • Joe Profaci

Bilag

Stikpiller • Flowchart • Oversigt over bipersonerne • New Yorks fem familier • Kort over New York

Efterskrifter

Albert Anastasia • Joe Bonanno • Frank Costello • Tommy Lucchese • Joe Profaci

Teknisk

Mænd af ære er layoutet i QuarkXPress ved hjælp af fontene Sylfaen og Palatino Linotype

Velkommen til Mænd af ære

Dette scenarie handler om en gruppe mænd, der har valgt at sætte sig uden for det normale samfund. I stedet lever de efter et sæt indforståede regler for, hvordan en 'mand af ære' bør opføre sig. Eksempelvis mener de, at venskab og loyalitet går før alt andet - men det forhindrer ikke, at man skyder sine venner i et anfald af opportunisme. Og de løser problemer med en fascinerende, hensynsløs kreativitet, men har til gengæld et rigtigt, chauvinistisk syn på verden.

Disse mænd stammer fra det sydlige Italien, især Sicilien. De er medlemmer af den amerikanske mafia, og *Mænd af ære* handler om deres verden - samt hvilke løgne man må fortælle sig selv for at overleve som et tænkende, følende menneske i dén.

Scenariet er baseret på virkelige begivenheder, der udspillede sig i efteråret 1953. Samtlige nævnte personer har levet i virkeligheden, alle beskrevne scener har fundet sted, og fakta er med få undtagelser korrekte - ud fra den trods alt begrænsede dokumentation, der findes om en organisation, som har dødsstraf for at tale over sig.

Scenariet kort fortalt

Grundlæggende set er *Mænd af ære* et simpelt intrigescenarie, bygget op omkring én enkelt scene. Bosserne fra New Yorks fem mafiafamilier mødes en aften, og det kommer frem, at én af bosserne er med i et komplot om at dræbe én af de andre.

Scenariet fortæller så historien om bossernes forsøg på at afdække, hvad der foregår, og deres løsning på situationen. De fem mafiafamilier og deres bosser er viklet ind i et kompliceret indbyrdes spind, så løsningen er ikke nødvendigvis ligetil.

Undervejs krydsklippes der til fem fortællesekvenser, der sætter ekstra lys på mafiaens tolkninger af begreber som ære, retfærdighed og loyalitet. Hver boss har sin fortællesekvens, hvor spilleren improviserer over en begivenhed fra personens fortid.

De fem hovedpersoner og intrigen

Spilpersonerne er som nævnt bosserne fra New Yorks fem familier, som alle sidder i Kommissionen - en slags bestyrelse for mafiaen, hvor indbyrdes aftaler og problemer bliver forvaltet af bosserne. De er:

- **TOMMY LUCCHESI**, der er en lille, lusket opportunist med en fortid som én af New Yorks dygtigste lejermordere. Han mener, det er selvforsvar, når han planlægger at myrde ...
- **ALBERT ANASTASIA**, som er den hidsige, dødsensfarlige boss i byens næststørste familie. Den reelle grund til, at Lucchese vil myrde ham, er hans loyalitet over for ...
- **FRANK COSTELLO**, den diplomatiske boss for New Yorks største familie. Costello støtter sig til Anastasia, fordi hans underboss, Vito Genovese, er ude efter hans position - som modtræk har Genovese fået manipuleret Lucchese til at fjerne Anastasia. Derudover forsøger kupmagerne også at involvere ...
- **JOE PROFACI**, en brysk, smålig mand, der er boss i byens mindste familie. Anastasia blev boss ved at dræbe én af Profacis bedste venner, og det forsøger Lucchese & co. at bruge til at lokke Profaci med i komplotet. Profaci er desuden en god ven af ...
- **JOE BONANNO**, som leder møderne i Kommissionen. Bonanno er en velovervejet mand med stærke rødder i mafiaens traditioner. Han foretrækker at bevare en stabil magtbalance i Kommissionen og er som den eneste ikke involveret i intrigen fra start.

Formelt mødes bosserne denne aften i november 1953 for at diskutere myndighedernes øgede interesse for mafiaen - og sige velkommen tilbage til Frank Costello, der netop er kommet ud efter et år i fængsel. Men Costello og Anastasia har fået nys om Luccheses plan og vil fremlægge beviserne for Kommissionen og bede om dens dom.

Hvordan du skal få det til at udvikle sig, kan du læse om fra side 14. Men først lidt historie ...

To spor i spillet

Scenariets hovedscene viser bossernes manøvreren med alle midler i en rå, kynisk magtkamp. Mens fortællesekvenserne skal trække følelser frem og stille skarpt på de store paradokser, de lever med som del af mafiaen.

Den amerikanske mafia op til 1953

Det vides ikke, hvornår eller hvordan mafiaen er opstået. Faktisk ved man ikke engang, hvor selve ordet 'mafia' stammer fra. Ordet er i dag navnet på verdens mest berømte forbrydernetværk, men det er også mytisk i sin oprindelse.

Den mest farverige historie handler om en ung siciliansk kvinde, der blev voldtaget af franske besættelsesstyrker i det 13. århundrede. Legenden fortæller, at hendes mor løb grædende gennem gaderne og råbte "Ma fia! Ma fia!" (Min datter! Min datter!), og at det fik landsbyboerne til at angribe og dræbe den franske garnison i byen, hvilket blev startskuddet til et oprør, der til sidst tvang franskmændene til at trække sig væk fra øen.

Andre mener, at ordet stammer fra det arabiske ord for skjulested, mens sicilianske mafiosi har udtalt, at det egentlig er et tillægsord. At være mafioso er at være en mand af en særlig støbning. Ordet bruges da heller ikke af de forbrydere, vi identificerer med det. På Sicilien taler de om Traditionen, mens de amerikanske mafiafamilier omtaler sig som Syndikatet eller Holdet ('The Outfit').

En slags protestbevægelse?

Traditionen udspringer fra Sicilien, hvor fænomenet har været kendt i århundreder. Sicilianerne betragter sig som et selvstændigt folkefærd, der eksempelvis taler deres egen dialekt, men øen har op gennem historien været styret af andre folkeslag - arabere, franskmænd, spaniere og fastlands-italienere fra Neapel og Savoyen. Det er tænkeligt, at de mange år med 'besættelsestropper' er nøglen til mafiaens oprindelse.

Mafiaen er stærkest i den nordvestlige del af Sicilien

Mafia-lignende organisationer har de bedste kår i samfund, hvor tilliden til myndighederne er så lille, at befolkningen hellere vil klare problemerne selv end ringe efter politiet. Mænd af Traditionen omtaler sig selv som 'respektable mænd', 'kompetente mænd' eller 'ærefulde mænd'. På Sicilien udøver de typisk deres usynlige indflydelse i hjembyen og omegn - de 'ærefulde mænd' er ofte driftige forretningsmænd, der fuldstændig dominerer en bestemt branche i området. Samtidig agerer de problemløser for områdets øvrige indbyggere - tænk på startscenen fra *The Godfather*, hvor gæsterne kommer til Don Corleone for at få hjælp. Prisen for den 'kompetente mands' hjælp er, at man kommer i gæld til mafiaen. Det er en organisation, der sjældent glemmer - og ikke er bange for at løse problemer med vold.

Mafiaen - en serviceorganisation

I sidste halvdel af det 19. og de første år af det 20. århundrede sejlede tusindvis af immigranter til USA i håb om et bedre liv end det, de kunne få i Europa. En stor del af dem kom fra Italien, og mange af disse var sicilianere. De bragte Traditionen til et land fyldt med muligheder.

Mange af immigranterne var fra deres hjemland vant til, at man ikke kunne stole på myndighederne, og situationen i USA var ikke bedre. Især ikke, hvis man ikke talte engelsk og ikke havde nogen penge. Med andre ord var der god brug for tjenester af den art, de sicilianske mænd af Traditionen kunne levere. Havde en immigrant brug for penge, var der ingen hjælp at hente i de etablerede amerikanske banker - men det var der til gengæld hos mafiaen. Til ågerrenter. Brugte man pengene til at starte en

Læs også personerne

De følgende sider er en kronologisk gennemgang af mafiaens historie inden scenariet. Store dele af den er gengivet i spilpersonerne, som du dog også bør læse grundigt, da de derudover går tættere på den enkelte persons historie

Hvad hedder vi?

For at undgå begrebsforvirring har jeg stort set kun brugt ordet 'mafia' i spilpersonerne.

Fortælling

Mafiaens traditioner og logik er temaet i **JOE BONANNOS** fortællesekvens

forretning, kunne de 'kompetente mænd' hjælpe én med at udkonkurrere andre forretninger i nærheden - og levere den nødvendige 'beskyttelse' mod, at der skete ubehagelige ting med ens egen forretning.

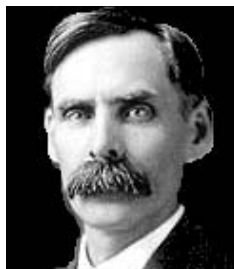
I sidste ende samlede den forretningshavende ofte så meget gæld hos mafiaen, at han blev nødt til at lukke sine kreditorer ind som partnere i forretningen. Mafiafamilierne tjente desuden stort på immigranternes håb om et bedre liv ved at etablere illegale lotterier ('numbers') i de fleste større amerikanske byer, hvor man kunne satse på en bestemt talkombination hos en lokal indsamler. Vindertallene blev så fundet via en offentlig begivenhed - det kunne være de sidste tre cifre af den samlede omsætning på væddeløbsbanen en bestemt ugedag. Ud over lotterierne stod mafiaen bag mange andre former for ulovlige spil - eksempelvis terningspil, bookmaking og enarmede tyveknægte.

Denne form for bandekriminalitet var ikke forbeholdt de italienske og sicilianske immigranter. Noget lignende skete eksempelvis i de jødiske og irske kvarterer, hvor der også var mennesker, der var skrupelløse nok til at gribe enhver chance.

Den store forskel på banderne viste sig først i tiden mellem de to verdenskrige, hvor de siciliansk-styrede mafiafamilier satte sig på toppen af den organiserede kriminalitet i USA.

Måske den dumme lov nogensinde

Den 16. januar 1920 trådte den lov i kraft, som gjorde en stribe mafiosi til mange-millionærer og lagde grunden til den kolossale indflydelse, mafiaen har haft i USA.

Andrew Volstead

Et kongresmedlem af norsk afstamning, Andrew Volstead, var bekymret over det stigende forbrug af alkohol i landet, og han var ophavsmand til en forfatningsændring, der blev kendt som 'The Volstead Act' - Spiritusforbudet.

Hvor velment forbudet end var, blev det dårligt modtaget af en meget stor del af den amerikanske befolkning, der ikke mente, det kom staten ved, at de drak alkohol. Der opstod med andre ord et enormt behov for illegal fremstilling og salg af whisky, vin og lignende nærmest fra dag til dag - og mafiaen var ikke sen til at tage udfordringen op. Destillerier og smugkroer skød op i kældre og baglokaler, så amerikanerne kunne fylde sig med hjemmebryg af tvivlsom kvalitet - og da det ikke var nok til at tilfredsstille efterspørgslen i storbyerne, blev der organiseret import fra Canada og skjulte destillerier i landdistrikterne.

Spiritsmugleriet var fra starten en lukrativ forretning, og da det foregik på den forkerte side af loven, befandt de fleste smuglerbander sig hurtigt i en situation, hvor de både kæmpede mod politiet og hinanden. I 20'erne var den organiserede kriminalitet endnu ikke lagt i særligt faste rammer, så det gjaldt om at slå til, når der var mulighed for at hugge en konkurrents forsendelse eller lukke ét af hans destillerier.

I de værste tilfælde blev territorialkampene langtrukne og dødsensfarlige - eksempelvis i Chicago, hvor fejden mellem Al Capone og Bugs Moran førte til St. Valentine's Day-massakren, eller i New York, hvor kampen om at blive byens forbryderkonge brød ud i Castellammarese-krigen (se næste side).

Spiritusforbudet blev ophævet i 1933, men da var skaden sket. Mafiaen havde tjent millioner af dollars, der nu kunne investeres i andre lyssky forretninger.

Fem familier i New York

Situationen i New York var mere kompliceret end noget andet sted i landet. Langt de fleste af det nye århundredes immigranter ankom til USA via New Yorks havn, og en stor del af dem bosatte sig i storbyen. Italienerne samlede sig i Brooklyn og The Bronx, og her begyndte mange mafiabosser deres kriminelle karriere som teenagere.

Etnisk korrekt

Den amerikanske mafia er kun for folk af italiensk afstamning - og det er nemmest at blive accepteret som medlem, hvis man har siciliansk baggrund

Gamle smuglere

Alle fem spilpersoner etablerede sig som ledende mafiosi i Forbudstiden

I starten bestod mafiaen i New York af en mængde mindre bander, men de begyndte hurtigt at konsolidere sig i større klaner for at opnå større slagkraft, og allerede i midten af 20'erne var den newyorkske mafia i praksis delt op i de fem store familier, som stadig eksisterer i dag.

På dette tidspunkt var New Yorks førende gangster Joe Masseria alias Joe the Boss - en lille, fedladet mand, der havde ry for at kunne undvige kugler og var berygtet for sin hensynsløse fremfærd. Hans klare ambition var at lægge alle fem familier under sig, og gennem vold og alliancer var han tæt på at nå sit mål.

Joe Masseria

Charlie Lucky

Den vigtigste alliance indgik Joe the Boss med den unge Charlie 'Lucky' Luciano. Luciano havde allerede som teenager fundet sammen med den højt begavede **FRANK COSTELLO** i en gadebande, der blandt andet levede af afpresning. I 1917 slog de sig sammen med to jødiske gangstere, Meyer Lansky og Bugsy Siegel, og dermed var grunden lagt til verdens mest berømte mafiafamilie.

Charlie Luciano

I de første år af 20'erne blev kredsen blandt andre udvidet med to iskolde mordere: En lille, hemmelighedsfuld mand ved navn Vito Genovese, som var en af byens bedste pistolmænd, og den store, samvittighedsløse **ALBERT ANASTASIA**, hvis irrationelle vredesudbrud gav ham tilnavnet The Mad Hatter.

Sammen kontrollerede de gambling, åger, afpresning og smugkroer, der kastede enorme summer af sig. Lucianos bande tjente 25 millioner dollars på bookmaking og 12 millioner dollars på spritsmugleri i 1925.

Men selv om Luciano og hans folk var i stand til at klare sig selv, kunne de ikke i længden holde sig ude af den kamp, der var undervejs i New Yorks underverden. Begge sider bejlede til Charlie Lucky, som efter moden overvejelse valgte at lade sin bande blive en del af Joe the Boss' familie.

Kampen mod Masseria

Masseria var tæt allieret med Al Mineo, der kontrollerede byens næststørste mafiafamilie og i mellemtiden havde optaget **ALBERT ANASTASIA** i sine rækker.

De tre mindre familier var derimod ikke begejstrede for tanken om at blive lagt under Joe the Boss' hårdhændede styre, og én af dem gjorde åbent oprør ved at nægte Masseria at få del i sine indtægter. Denne familie blev ledet af Salvatore Maranzano, der personificerede modstanden mod Joe the Boss. Maranzano og en stor del af hans folk kom fra egnen omkring Castellammare del Golfo i det nordvestlige Sicilien, og derfor blev stridighederne døbt Castellammarese-krigen.

Maranzano satte sin familie i krigsberedskab - alle mand gik under jorden, og den unge dygtige organisator **JOE BONANNO** blev udnævnt til stabschef. Men selv om Maranzano var en dygtig leder i krigstid, var det først, da krigen rakte ind i en anden familie, at begivenhederne for alvor begyndte at gå imod Joe the Boss.

Én af de to neutrale fraktioner havde Tom Reina som boss, og Masseria forsøgte at overtale ham til at snigmyrde **BONANNO** og lederen af den anden neutrale familie, **JOE PROFACI** - som Masseria med rette ikke stolede på. **PROFACI** hjalp nemlig Maranzano i al hemmelighed.

Dette kom Charlie Luciano for øre gennem én af Reinas løjtnanter, **TOMMY LUCCHESI**, og Luciano var ikke indstillet på at lade Masseria eliminere al modstand. Charlie Lucky var selv på vej ud i en konfrontation med Joe the Boss, der forlangte en større og større del af Lucianos indtægter. Så Luciano besluttede sig for at tage initia-

Salvatore Maranzano

tivet, og efter en rådslagning med blandt andre **COSTELLO**, **LUCHESE** og Genovese fik han sat en plan op.

Tom Reina spiste hver onsdag middag hjemme hos sin yndlingstante, og i februar 1930 ventede Vito Genovese uden for huset med et dobbeltløbet haglgevær, der bogstaveligt talt blæste det meste af hovedet af Reina.

Luciano afgør krigen

Luciano og hans mænd skyndte sig at sprede rygter om, at Reina var blevet dræbt på Masserias ordre, og Joe the Boss hjalp selv ved at forsøge at indsætte én af sine folk som boss i Reinas familie. Dette blev dog modarbejdet af Tom Gagliano, der reelt overtog ledelsen efter Reina og som sin næstkommanderende valgte **TOMMY LUCHESE** - en lille, rastløs mand, der som Genovese havde ry for at være usædvanligt koldblodig med en pistol i hånden.

Det følgende år blev en udmattelseskrig mellem to forbryderhære i skjul. Mordene og attentaterne fortsatte, mange af dem i fuld offentlighed, hvilket betød masser af opmærksomhed fra politiet og pressen. Det var ikke nogen holdbar situation for de fem familier, som risikerede at miste muligheden for at fortsætte de lyssky forretninger, de sloges om.

Albert Anastasia

Ergo måtte krigen stoppes, og det var igen Luciano, der tog det afgørende initiativ. I foråret 1931 tog han kontakt til Salvatore Maranzano og lod ham forstå, at Charlie Lucky var klar til at skifte side.

I april samme år spiste Masseria og Luciano frokost på en restaurant på Coney Island. Efter maden gik Luciano på toilettet, hvorefter fire mænd kom ind ad døren og mejede Joe the Boss ned. Blandt de fire var Vito Genovese og **ALBERT ANASTASIA**.

Capo di tutti capi

Med Masseria ude af billedet var Salvatore Maranzano nu New Yorks forbryderkonge. Han lod de fem familier fortsætte, men indsatte sig selv som boss oven over familierne og indkaldte mafiabosser fra resten af USA til en konference, hvor Maranzano blev udråbt til 'bossernes boss' - den legendariske titel *capo di tutti capi*, som ingen andre end Maranzano har båret.

Men ganske som Masseria blev Maranzano fældet af sine egne ambitioner. I krigstid var han en fremragende leder, der samlede soldaterne omkring sig og forstod at slå til på det rigtige tidspunkt. I fredstid manglede han den diplomatiske snilde, der er nødvendig for at gøre mange grådige og kyniske mænd tilfredse på én gang. Maranzano blev hurtigt upopulær, og de mest begavede af New Yorks mafiosi opfangede hurtigt, hvilken vej vinden blæste. Blandt dem var igen Charlie Luciano.

Maranzano og Luciano indså begge, at det før eller siden måtte komme til en konfrontation mellem dem, og begge beredte sig på at slå først ved hjælp af lejemordere.

En dag i september 1931 fik Luciano og Vito Genovese besked på at komme ind på Maranzanos kontor den følgende dag for at diskutere en vigtig sag. Charlie Lucky forstod, hvad der ventede dem, så den følgende morgen gik fire mænd ind i Maranzanos hovedkvarter, hvor de identificerede sig som agenter fra skattevæsenet og afvæbnede Maranzanos livvagter. To af dem gik ind på overbossens kontor, stak ham ned og skød ham til sidst fire gange i hovedet og kroppen.

Det var velkendt i kredsen omkring Maranzano, at han forventede, at skattevæsenet snart ville interessere sig for hans regnskaber, og at han derfor havde beordret sine folk til at behandle skatte-agenterne pænt, når de kom. Luciano kendte til denne ordre - og endnu en gang kom hans oplysninger fra **TOMMY LUCHESE**.

Fortælling

Mordet på Salvatore Maranzano er udgangspunktet for **TOMMY LUCHESES** fortællesekvens

Kommissionen bliver oprettet

Nu var Luciano på toppen i New York, og han havde lært af sine forgængeres fejltagelser. I stedet for at indsætte sig selv som overboss, oprettede han en slags bestyrelse for mafiaen, Kommissionen, hvor bosserne fra New Yorks fem familier tog plads sammen med udvalgte bosser fra resten af landet. De første medlemmer af Kommissionen var:

- Charlie Luciano selv, som boss for Masserias tidligere familie. Han havde fortsat Vito Genovese som sin underboss.
- Vincent Mangano, der havde overtaget Al Mineos familie, efter Mineo blev dræbt i krigen. Mangano fik **ALBERT ANASTASIA** som underboss og blev valgt til at lede Kommissionens møder.
- **JOE PROFACI**, der normalt var vært for Kommissionens møder.
- **JOE BONANNO**, der blev boss i Maranzanos familie.
- Tom Gagliano, der nu sad sikkert i sadlen i Reinas familie og stadig havde **TOMMY LUCCHESI** som underboss.
- Stefano Magaddino, der var boss for mafiaen i Buffalo og kom med i anerkendelse af hans alder og tætte forbindelser til flere af familierne i New York.

Desuden blev det aftalt, at mafiaen hvert femte år skulle holde en nationalkongres, som blandt andet ratificerer Kommissionens magt for de følgende fem år. Den første nationalkongres blev holdt i efteråret 1931. Her blev det også besluttet at lukke for optagelsen af nye medlemmer i mafiaen på ubestemt tid - en beslutning, der stadig stod ved magt i 1953.

Joe Bonanno

Da kalenderen skiftede til 1932, var mafiaens virke dermed lagt i et sæt faste rammer, New Yorks fem familier var endeligt etablerede, og mafiosiene kunne koncentrere sig om de ulovlige forretninger frem for at skyde hinanden.

Medlemmerne af den nye Kommission var alle bevidste om, at mafiaen klarede sig bedst, når politi og presse ikke blandede sig - derfor blev mange stridsspørgsmål klaret ved forhandling frem for vold i årene, der kom.

Joe Profaci

Lidt simplere

Jeg har valgt at skrive Stefano Magaddino og mafiaens nationalkongresser ud af scenariet og fokusere på New York - alene det giver masser af fakta at holde styr på for spillerne...

Mod nye monopoler

Spiritusforbudet var under pres og blev ophævet i 1933, men mafiaen var allerede på vej ind i nye brancher. Det var ikke tilfældigt, at Maranzano havde været nervøs for at få Skattevæsenet på besøg. Netop skattesager var ét af myndighedernes vigtigste våben mod organiseret kriminalitet, og derfor var bosserne i fuld gang med at få deres penge hvidvasket gennem legitime foretagender. Men at forretningerne på overfladen var lovlige, forhindrede naturligvis ikke mafiaen i at bruge mafiametoder i forbindelse med dem, især ved at kontrollere fagforeninger og infrastruktur.

Et eksempel var kosherkyllingeindustrien, der leverede specialslagtede kyllinger til New Yorks store jødiske samfund. Fra gårde på landet blev kyllingerne transporteret ind til New York, hvor de blevet slagtet af specialuddannede jødiske slagtere og derfra transporteret videre til forretningerne. I alt var der flere end 15 led i processen, og **TOMMY LUCCHESI** fandt ud af, hvordan han kunne kontrollere hele industrien ved at lægge pres på det rigtige sted.

Kyllingeindustrien havde været ramt af mange faglige konflikter, og **LUCCHESI** allierede sig derfor med en nøgleperson i transportarbejdernes fagforening ('The Teamsters'). De sikrede sig kontrollen med den afdeling, der organiserede de chauffører, som transportererede kosherkyllingerne - og gennem den oprettede de et handelskammer, som fik navnet The New York Live Poultry Chamber of Commerce.

Herefter overtalte **LUCHESES** folk alle dele af kyllingeindustrien til at blive medlemmer af hans handelskammer. Hvis de nægtede, risikerede de masser af problemer med strejker, ødelagt udstyr og lignende. Hvis de gik med i handelskammeret, var de fri for ballade med fagforeningerne, og leverancerne kom til tiden. Til gengæld betalte de en afgift for hvert pund kylling, der blev solgt.

Og efterhånden som alle kosherkylling-forhandlerne kom med i handelskammeret, blev det også et kartel, der egenrådigt kunne sætte kyllingepriserne. New Yorks jødiske befolkning fik altså de kyllinger, de ønskede - men til monopolpriser, som inkluderede en skat til mafiaen.

Kosherkyllingeindustrien kom ganske diskret i mafiaens vold. Den samme model blev brugt på byens byggeindustri, tekstilindustri, renovationsfirmaer, restauranter og meget andet.

Kartelmagere

Alle fem spilpersoner har gang i ét eller flere karteller - **BONANNO** i ost, **PROFACI** i vin og spiritus, **LUCHESE** og **ANASTASIA** i modetøj, **COSTELLO** i jukebokse og spilleautomater

Samfundets Fjende Nr. 1

Det var også i 30'erne, at den newyorkske mafia for alvor begyndte at brede sig uden for hjembyen. Mafiaen åbnede kasinoer på en række caribiske øer, særligt Cuba, hvor deres erfaringer med gambling kunne bruges over for et mere fashionabelt publikum.

Luciano-familiens caribiske interesser var én af de store indtægtskilder, der var med til at sørge for, at Luciano og hans mænd årligt tjente et nicifret beløb i dollars i midten af de depressionsramte 30'ere. De fire mindre familier i New York tjente ikke helt så meget, men dog stadig enorme summer - ikke mindst på narkohandel, som især **BONANNOS** og **LUCHESES** familier involverede sig kraftigt i, efter Spiritusforbudet blev hævet.

For byens førende mafioso var tiden dog ved at løbe ud. Luciano var blevet for synlig, statsanklager Thomas Dewey udnævnte ham til 'Samfundets Fjende Nr. 1', og Luciano blev stillet for en storjury, tiltalt for forbrydelser, der sammenlagt ville give 1.950 års fængsel. Anklageskriftet indeholdt blandt andet 62 tilfælde af rufferi, og det var dem, Luciano blev dømt for i juni 1936.

Thomas Dewey

Charlie Lucky var ikke længere så heldig. Han havde nu en dom på 30 til 50 års fængsel - den i særklasse strengeste straf, der nogensinde var uddelt for organiseret prostitution. Det ironiske var, at Luciano ikke personligt havde noget at gøre med bordellerne. Men som i så mange andre mafiasager gjaldt det for anklageren om bare at få ham dømt for noget.

Landets største mafiaboss blev sendt til Dannemora-fængslet, der lå nær den canadiske grænse og i underverdenen bar øgenavnet 'Sibirien'.

The Prime Minister

Da Luciano røg i fængsel, blev **FRANK COSTELLO** udnævnt til stedfortrædende boss. Umiddelbart var Vito Genovese den oplagte kandidat til stillingen - men Genovese var også presset af politiet, der korrekt mistænkte ham i forbindelse med et mord. Desværre for Genovese havde han bestilt det hos en billig og derfor inkompet lejemorder, og det gav bagslag.

Frank Costello

Efter Luciano blev dømt, besluttede Genovese sig for at rejse udenlands, indtil tingene igen var kølet ned i New York. Han flyttede til Napoli, hvor han hurtigt fik etableret sig hos den 'gamle' mafia.

Imens var vejen banet for **FRANK COSTELLO**, der blev Lucianos reelle efterfølger, eftersom Charlie Lucky aldrig igen satte foden på amerikansk jord som en fri mand. Costello tog hans plads i Kommissionen og var perfekt til denne del af jobbet - med sine gode talegaver og diplomatiske stil fik **COSTELLO** tilnavnet The

Prime Minister of the Mob. Hans indflydelse strakte sig da også langt ud over mafiakredse, for **COSTELLO** fik et godt navn blandt byens politikere, jurister og politifolk, og hans venskaber i de kredse fik flere gange afgørende betydning.

En lyssky aftale

Det var blandt andet tilfældet, da myndighederne slog en handel af med mafiaen under 2. Verdenskrig. Efter USA trådte ind i krigen, havde tyske ubåde held til at sænke et højt antal af de transportskibe, der fragtede tropper og materiel fra New York til Europa. Flådens efterretningsvæsen mente, at tyske agenter på havnen varskoede ubådene om transporterne. Derfor søgte myndighederne hjælp hos havnearbejdernes fagforening - der var dybt infiltreret af mafiaen.

Mafiaen var naturligvis mere end villig til at hjælpe, og **ALBERT ANASTASIA** foreslog, at de også skulle demonstrere, hvor sårbar havnen var. I februar 1942 blev den tidligere franske luksuslinjer Normandie brandbombet og sank i New Yorks havn.

Efter dette kom aftalen hurtigt på plads. Mafiaen sørgede gennem fagforeningen for at holde havnen fri for spioner; som betaling ville staten benåde Charlie Luciano, når krigen sluttede. Luciano lovede til gengæld at gå i frivilligt eksil i Italien.

Aftalen kom i stand gennem statsanklager Deweys kontor. Efter krigen blev selvsamme Thomas Dewey valgt til guvernør efter en valgkampagne, som **FRANK COSTELLO** støttede med både penge og hjælp til rekruttering af stemmer.

I efteråret 1946 sejlede Charlie Lucky til Cuba, hvorfra han planlagde at udøve sin vanlige indflydelse over familien i New York. Han sørgede for, at mafiaens nationalkongres i december 1946 blev holdt i Cubas hovedstad, Havana, og her blev det bekræftet, at Luciano stadig havde sin gamle indflydelse.

Men den holdt ikke længe. Da de amerikanske myndigheder opdagede, at Luciano var på Cuba, pressede de den cubanske regering til at sætte ham på et skib tilbage til Italien. Her blev han nøje overvåget af de italienske myndigheder, der forbød Luciano at bevæge sig mere end nogle få kilometer uden for sit hjem i Napoli.

Selv om han forblev en væsentlig faktor i narkohandelen mellem de italienske og amerikanske mafiaer, var Charlie Lucky dermed endeligt ude af spillet om magten i New York. **FRANK COSTELLO** sad sikkert som boss i Lucianos familie - i hvert fald indtil en helt tredje mafioso vendte hjem fra Italien.

Vito vender tilbage

Efter krigen var det amerikanske militær så venlige at transportere Vito Genovese tilbage til USA. Genovese var blevet arresteret i forbindelse med optrevlingen af en stor sortbørstring i Syditalien. Da militærpolitiet identificerede ham, opdagede de, at politiet hjemme i New York stadig ønskede at tale med Genovese i forbindelse med et mord, og han fløj derfor hjem lænket til en militærpolitibetjent.

Det eneste vidne i sagen mod ham led af mavesår og afventede en operation for galdesten. Efter vidnet fik en voldsom dosis gift i stedet for sin daglige smertestillende medicin, var Genovese en fri mand. Klar til at gå efter den position, han altid havde ønsket sig.

Vito Genovese var rasende over, at **FRANK COSTELLO** var blevet boss efter Luciano. Han brændte efter at tage lederskabet i landets største mafiafamilie og dermed blive bossen over alle bossen.

Nu blev han i stedet underboss under **COSTELLO**, og de to indledte et umage, vagtsomt partnerskab. Genovese ønskede at fjerne **COSTELLO**, men det skulle gøres rigtigt. **COSTELLO**s diplomatiske sans og talent for at tjene penge var højt respekteret i alle mafiafamilierne, som også værdsatte hans politiske kontakter.

Fortælling

Sænkningen af skibet Normandie er omdrejningspunktet i **ALBERT ANASTASIAS** fortællesekvens

Vito Genovese

Flere af løjtnanterne i deres egen familie var mere loyale over for **COSTELLO**, end de var over for Genovese. Og ikke mindst havde The Prime Minister et nært venskab med **ALBERT ANASTASIA**, den farlige underboss i Vincent Manganos familie.

Hattemageren tager magten

Venskabet mellem **COSTELLO** og **ANASTASIA** gik helt tilbage til Forbudstiden, hvor de arbejdede sammen under Luciano. Det var to mænd, der supplerede hinanden - **COSTELLO** forstod at trække i tråde og bruge sin indflydelse, mens **ANASTASIA** var direkte og bedre til at klare den beskidte side af mafiaens aktiviteter.

Vincent Mangano

Deres venskab bekymrede også **ANASTASIAS** boss, Vincent Mangano, der ligesom **ANASTASIA** havde et iltet temperament. Deres samarbejde blev dårligere og dårligere og endte flere gange i højroastede skænderier. Mangano var bange for, at **COSTELLO** og **ANASTASIA** lavede aftaler bag hans ryg, og han frygtede, at **ANASTASIA** ville myrde ham. Det logiske forsvar var at slå først og fjerne The Mad Hatter, så Mangano lagde en plan sammen med sin bror, Philip.

Men de var for sent ude. I april 1951 blev Philip Mangano fundet skudt, smidt ved et vejkryds. Samme dag forsvandt Vincent fra jordens overflade for altid.

Manganos familie valgte **ANASTASIA** som deres nye leder, og Kommissionen accepterede deres valg. Over for Kommissionen hverken indrømmede eller nægtede **ANASTASIA**, at han havde dræbt Mangano-brødrene - men han sagde, at han havde beviser for, at brødrene havde planlagt at myrde ham.

Medlemmerne af Kommissionen vidste, at situationen før eller siden ville have kostet blod - selv **JOE BONANNO** og **JOE PROFACI**, der var gode venner af Vincent Mangano, måtte anerkende, at **ANASTASIA** blot havde slået først. Dermed blev han den første, som tog plads i Kommissionen efter at have fjernet et andet medlem.

Kefauver-komiteen

Selv om mafiaen var relativt diskret og havde gode forbindelser til byens politikere og politifolk, kunne familierne ikke holde sig helt ude af offentlighedens søgelys. I 1950 nedsatte den amerikanske kongres en komité, der skulle undersøge organiseret kriminalitet i handel mellem staterne - kendt som Kefauver-komiteen efter initiativtageren og formanden, senator Estes Kefauver.

Hidtil havde myndighederne - ikke mindst FBI - nægtet, at organiseret kriminalitet eksisterede som andet end lokale gadebander, og det var først efter en meget en meget omtalt mordsag i Kansas City, at Kefauver kunne samle flertal til sin komité.

En række fremtrædende mafiamedlemmer blev indkaldt til høringerne, der blev sendt live på tv og strakte sig over næsten et år. Ingen af mafiosiene tiltrak sig mere opmærksomhed end **FRANK COSTELLO**. I flere timelange sessioner hamrede senatorerne

Costello under høringerne

løs på **COSTELLOS** skatteforhold, hans samarbejde med spritsmuglere i Forbudstiden, hans forbindelser til andre mafiosi. Fordi **COSTELLO** havde insisteret på ikke at få sit ansigt på tv, fokuserede kameraerne på hans hænder, der trommede i bordet, maste papirlommetørklæder sammen og hele tiden var i bevægelse.

COSTELLO nægtede at udtale sig om en række emner med henvisning til den amerikanske forfatnings bestemmelse om, at man ikke kan tvinges til at vidne mod sig selv. Myndighederne kvitterede med en sigtelse for foragt for retten.

Høringerne og den efterfølgende retssag kom belejligt for **COSTELLOS** underboss, Vito Genovese. Han ville stadig være boss i stedet for bossen, så det var praktisk, at bossen var distraheret af myndighederne, mens Genovese lagde planer.

Barndomsvenner

Vincent Mangano var især en nær ven af **JOE PROFACI**. Bemærk, at Philip Mangano ikke bliver omtalt for spillerne

Fortælling

Efter høringerne blev **COSTELLO** nødt til at få sin ven Willie Moretti dræbt - dette er udgangspunktet for **COSTELLOS** fortællesekvens

Den amerikanske stil

I 1951 fik Genovese endnu en triumf serveret, da Tom Gagliano døde af naturlige årsager. Han blev lige så naturligt efterfulgt af **TOMMY LUCHESE**, der var Gaglianos underboss og ven - og tæt involveret i Genoveses planer.

LUCHESE tog Gaglianos plads i Kommissionen, som også havde oplevet et skift. I starten havde den et flertal af konservative bosser i **BONANNO**, **PROFACI**, Mangano og Magaddino - mænd, der havde direkte rødder i den sicilianske Tradition.

Tom Gagliano

Nu var der kun tre konservative tilbage, mens de tre øvrige pladser tilhørte gangstere i den nye amerikanske stil: **COSTELLO**, **ANASTASIA** og **LUCHESE**. De var mindre bundet af Traditionen og derfor mere opportunistiske - eksempelvis samarbejdede de med den jødiske mafia, når det kunne betale sig. To af dem, makkerparret **COSTELLO** og **ANASTASIA**, var ikke engang sicilianere, men født på det italienske fastland.

Carlo Gambino

Og det var netop ikke-traditionalisterne, der stod på spring til at fare i struben på hinanden. **FRANK COSTELLO** fik 18 måneders fængsel for foragt for retten, og mens han afsonede dem, bryggede Genovese og **LUCHESE** videre på deres plan om at fjerne **COSTELLO** og **ANASTASIA**. Genovese ville overtage **COSTELLO**s plads som boss, mens magten i **ANASTASIA**s familie skulle gå til én af hans løjtnanter, Carlo Gambino, som **LUCHESE** havde vundet over på deres side.

Fortælling

JOE PROFACI er stærkt religiøs og traditionalistisk. **PROFACI**s fortællesekvens handler om, at han i 1952 fik to kirketyve brutalt myrdet

Konfrontationen er lige om hjørnet

Men deres modstandere anede, hvad der var under opsejling. Da **FRANK COSTELLO** blev prøveløsladt i oktober 1953, afslørede to af hans meddelere, at **ALBERT ANASTASIA** var valgt som det første mål, og at mordet skulle udføres af **LUCHESE**s folk.

COSTELLO fremlagde oplysningerne for sin ven. Efter en længere diskussion blev de enige om en meget usædvanlig strategi: I stedet for at slå først og starte en kædereaktion ville de fremlægge sagen for Kommissionen og bede den dømme. Det var en strategi, der i høj grad forlod sig på **COSTELLO**s talegaver - uden ham ville den rasende **ANASTASIA** have startet en ny Castellammarese-krig med det samme.

Så det er **FRANK COSTELLO**, der fører ordet, når de fortæller Kommissionen om komplotet ved middagen i **JOE PROFACI**s hus i Brooklyn i november 1953.

Lidt om amerikanernes verden i 1953

De fem spilpersoner befinder sig midt i én af de mest naive og paranoide perioder i USA's historie. Euforien efter sejren i 2. Verdenskrig er blevet afløst af frygt for den endnu større fjende: Kommunismen. Frygten blev bekræftet af, at russerne sprængte deres første a-bombe i 1949, og kineserne startede tre års Koreakrig i 1950.

I løbet af det seneste år har først USA, siden Sovjetunionen testet de første brintbomber, og angsten for en atomkrig hænger i luften. I regeringens instruktionsfilm får man dog stadig at vide, at man bare skal gemme sig bag en mur, hvis bomben falder.

På den politiske scene bliver frygten pisket frem af senator Joseph McCarthys demagogiske heksejagt på påståede kommunister. Meningsmålinger viser, at 50% af befolkningen støtter hans metoder. Og amerikanerne valgte en krigshelt til at lede dem gennem de usikre tider: Dwight Eisenhower, der ledede de allierede tropper på D-Dag i 1944, blev præsident i januar.

Den amerikanske husmor er tidens største helt, for det handler om at have begge ben på jorden og stå mod den amoralske fjende. Af samme grund er der stor opmærksomhed omkring ting, der kan korrumpere især ungdommen. Det gav grobund for Kefauver-komiteens undersøgelse af mafiaen, og suspekte ting som tv og tegneserier står for skud i de kommende år.

1953 er året, hvor hysteriet er på sit højdepunkt. McCarthy bliver fældet i maj 1954, og oprørske kulturfænomener som rock'n'roll og beat-forfattere er lige om hjørnet. Men endnu er det altså frygten, der dominerer - også selv om Stalin døde sidste år.

Joseph McCarthy

Sådan kører du scenariet

Mænd af ære er som nævnt delt op i to 'ben', som du skal krydsklippe imellem - nemlig hovedscenen, mødet i Kommissionen, og fortællesekvenserne. Målet er at opnå en pingpong-effekt, hvor spillerne skifter mellem det intrigante, intense møde og de rolige fortællesekvenser med plads til refleksion.

Som spilleder skal du guide spillerne gennem scenariet og prikke diskret til dem undervejs. Men det er vigtigt at forstå, at dette scenarie i høj grad er lagt ud til spillerne. De har næsten frie hænder hele vejen.

Din rolle under mødet i Kommissionen

Her skal du skabe illusionen af mødets fysiske ramme (det store mødebord i Joe Profacis kælder) og om nødvendigt pufte lidt til spillerne for at få dem til at spille over for hinanden.

Efterhånden som scenariet skrider frem, har du ansvaret for at prikke til spillerne, så de ikke for hurtigt lægger sig fast på en bestemt tolkning og dermed løsning af intrigen. At beordre én af bosserne dræbt er eksempelvis ikke noget, man bare lige gør - dertil er det politiske spil i mafiaen alt for kompliceret.

Som hjælp til at pufte spillerne lidt ud af kurs har du en række 'stikpiller' - jeg har lavet dem som små handouts, men du skal ikke føle dig bundet til at udlevere dem som sådanne. Det kan fx være lige så effektivt at hviske noget i øret på én af spillerne eller give ham en hurtigt håndskrevet seddel.

Hvis arkene med 'stikpiller' ikke er tilstrækkelige, er du naturligvis velkommen til at finde på yderligere selv. Essensen er, at du skal agere djævelens advokat over for samtlige spillere og derved hjælpe med at få kørt stemningen op. Generelt bør du som spilleder af mødes scenen virke mere intens og dynamisk i dit kropssprog, end du gør under fortællesekvenserne - her skal der være mere gang i den.

Endelig har du ansvaret for at afbryde mødes scenen og skifte til fortællesekvenserne. Dette skift sker fire gange undervejs; de første tre gange bør du klippe væk, lige som stemningen er ved at nå et højdepunkt - den sidste gang skal scenen have lov til at nå sit klimaks, inden du klipper væk, lige efter stemningen er toppet.

Din rolle under fortællesekvenserne

Når spillerne skal fortælle deres episoder fra fortiden, har du primært rollen som udspørger. Start stille og roligt med at bede spilleren fortælle om den bestemte hændelse - og spørg så uddybende derfra. Spørg ind til detaljer, personer, tanker, følelser - alt, der kan hjælpe med at komme rundt om hændelsen og understrege de temaer, den står for i scenariet.

Fortællesekvenserne må ikke blive ren oplæsning fra spillernes side. De har et udgangspunkt i deres personbeskrivelser, men derfra har de frie hænder til at improvisere. Som altid i fortællerrollespil er hovedreglen, at hvis spilleren siger, at noget foregik sådan, jamen, så foregik det altså sådan! Det kan dog selvfølgelig være, at en anden person husker hændelsen noget anderledes - det ville ikke være første gang i mafiaens historie ...

Når du er ved at lukke en fortællesekvens, kan du eventuelt give de andre spillere lov til også at stille et par spørgsmål - men kun hvis de forstår, at de her skuer bagud i tiden og altså ikke spiller direkte over for (eller mod) hinanden som i mødes scenen.

Under fortællesekvenserne skal du virke rolig, åben og give folk tid til at svare. Men samtidig har du et ansvar for at køre dem 'tæt'. De må ikke blive kedelige.

Det stod der ikke!

Arkene med 'stikpiller' giver helt nye input. Eksempelvis står det ikke nævnt i **ANASTASIAS** spilperson, at hans familie sælger fup-medlemskaber af mafiaen - og det kan en anden pludselig bruge imod ham. Spilleren vil måske synes, det er uretfærdigt - men det gælder bare om at improvisere. Det er nemlig vigtigt, at 'stikpillerne' faktisk kan få scenariet til at skifte kurs.

Hvem Hvad Hvor

Under fortællingerne skal du hjælpe spilleren på vej. Brug hv-spørgsmål - hvem, hvad, hvor, hvordan, hvornår, hvorfor - så du åbner for spillerens fortælling frem for at styre den.

Og improvisér!

Mænd af ære er her beskrevet i en ret fastlåst struktur. Jeg har en klar idé med strukturen - skiftene mellem mødescenen og fortællesekvenserne, scenernes rækkefølge og de temaer, de står for. Men nogle gange sker der som bekendt besynderlige udviklinger i løbet af en rollespilssession, så du skal være velkommen til at mingelere rundt på tingene, slette noget og tilføje andet, så længe du gør det for at sikre, at spillerne og du selv får den bedst mulige oplevelse ud af scenariet.

Inden spillet

Først og fremmest skal du have arrangeret spillelokalet, så det giver illusionen af, at spillerne sidder omkring et kæmpestort mødebord. Det vil afgjort være en fordel for dette scenarie, hvis spillerne kan rejse sig og gå rundt, som om de faktisk var til stede i **JOE PROFACIS** kælder i 1953.

Når spillerne ankommer, skal du have fordelt spilpersonerne, og jeg vil bede dig være særligt opmærksom på én enkelt. **ALBERT ANASTASIA** skal gives til en spiller, der kan spille hans iltre temperament, men samtidig kan styre sig, så det ikke får hele seancen til eksplodere på 10 minutter - altså en ikke alt for voldsfikseret type.

Det er naturligvis ikke uvæsentligt, hvem der i øvrigt spiller hvem, men de andre spilpersoner er mindre eksplosive. **JOE PROFACI** er den, der nemmest kan undværes, men det er generelt en rigtig dårlig idé at spille dette scenarie med færre end fem spillere.

Giv spillerne god tid til at læse deres personer. De skal igennem meget tekst og overskue rigtig mange informationer. Hvis nogen ser alt for fortvivlede ud, bør du nok understrege, at det ikke er meningen, de skal kunne teksten udenad.

Før I går i gang for alvor, skal du fortælle om scenariets form. Forklar, at I vil skifte mellem traditionelt rollespil og fortællesekvenser - og uddyb, hvad fortællerrollespil er, hvis nogen ikke har prøvet det før. I så fald kan det også være vigtigt at understrege, at fortællesekvenserne svarer til flashbacks i film - de er ikke en egentlig del af mødescenen.

Fortæl desuden spillerne, hvordan du vil signalere overgangen mellem mødescenen og fortællesekvenserne. Undervejs får du brug for at kunne klippe midt i en ophedet scene, måske endda midt i en talestrøm fra én af spillerne - så du skal have et effektivt verbalt eller visuelt tegn klar. En kendt mulighed er at klappe højlydt og råbe "Cut!"

Derefter skal du varme op til selve scenariet. Saml kortfattet op på spillerne som fem af landets mægtigste mafiabosser i 1953 og sørg for, at de ved, hvem der er hvem. Sig et par ord om datidens naive, paranoide og moralistiske USA - og gå så i gang med den første fortællesekvens som beskrevet på næste side.

To sæt mapper

Vær opmærksom på, at der er to sæt mapper til spillerne. Du skal kun udlevere spilpersonerne nu - efterskriften skal selvfølgelig gemmes til efter scenariet.

Der er så meget!

Ja, spilpersonerne er ekstremt lange og informationstunge. Du er velkommen til at kalde forfatteren for en detaljenørd, hvis spillerne brokker sig (selv om der er en art mening med galskaben).

Første fortællesekvens:

JOE BONANNO - I BEGYNDELSEN VAR FADEREN

Det første fortællestykke sætter rammen for resten af scenariet ved, at **JOE BONANNO** fortæller om de gamle traditioner fra Sicilien. Dit indledende spørgsmål til ham bør være i stil med:

“Joe, fortæl os om Sicilien. Hvad forstår man dér ved en mand af ære?”

Spørg videre ind til traditionerne, hvordan mafiafamilierne fungerer som lukkede klaner, hvor medlemmerne hjælper hinanden med at udbytte omverdenen, og at hver familie styres af en enerådig boss. Du kan eksempelvis spørge om:

- Hvad betyder det, når en gruppe mænd finder sammen i en familie?
- Hvordan afgøres uenigheder mellem to respektable mænd?
- Hvad er bossens rolle i familien?
- Hvilke kampe kæmpede din far for sin familie?
- Hvad gør en mand af ære, hvis hans ven bliver fornærmet af en udenforstående?
- Er det en fornærmelse, hvis nogen nægter at tage imod en respektabel mands beskyttelse?

Joe Bonanno

Fokuser på det verdenssyn, **BONANNO** arvede fra sin far - begreber som ære og respekt spiller en stor rolle. Det er hele hans liv, så lad ham være stolt og bed gerne om detaljer. Men sørg for at holde denne sekvens relativt kort - resten af spillerne må ikke blive for utålmodige efter selv at få lov til at sige noget.

Slut scenen, når: I har fået en fornemmelse af, hvad traditionerne betyder, og **BONANNO** har hævet dem så højt op, at det senere i scenariet bliver synligt, at de ikke kan bære.

Antipasto:

PEPERONI ALLA SIRACUSANA

Kommissionens møde foregår i **JOE PROFACIS** kælder, hvor medlemmerne sidder i stole, der matcher hans 10 meter lange mahognibord. **PROFACI** ejer begge nabobygningerne til sit hus, og de tre ejendomme er forbundet via underjordiske gange. Huset på 15th Avenue i Brooklyn er luksuriøst indrettet, og kælderen rummer blandt andet også et privat alter.

Som en god siciliansk vært serverer **PROFACI** en stor fire-retters middag (forret, pasta, hovedret og dessert) suppleret med god vin ved denne glædelige lejlighed. **FRANK COSTELLO** er tilbage efter en tur i fængsel, og Kommissionen mødes for at skåle på hans helbred samt diskutere verdenssituationen i New York.

Beskriv huset, rummet og **PROFACIS** evner som vært for spillerne og lade dem tage plads om bordet. Du kan eventuelt sende de fire gæster uden for døren og lade dem komme ind i vilkårlig rækkefølge, så værten kan byde velkommen på ordentlig vis. Det bør være noget med solide håndtryk, store omfavnelser og høje udråb - eller isnende kulde.

Når de fem bosser er blevet sat ned, bør **JOE PROFACI** som vært og **JOE BONANNO** som mødeleder tage føringen. Der bør udbringes et par skåle med tilhørende rim, og derefter bør **BONANNO** sørge for at dreje samtalen ind på mere alvorlige emner, for eksempel problemerne med politiet og nysgerrige senatskomiteer.

Forretten

I det italienske køkken er forretten en let mundfuld, der lige vækker ganen til resten af måltidet. Denne aften hos **PROFACI** serveres der stegte, marinerede peberfrugter - en sprød, sødlig ret, der pludselig overrasker med et strejf mynte eller hvidløg.

Det er vigtigt, at de fem spillere lige bliver etableret i rollerne, inden det for alvor går løs. Det gør det selvfølgelig, når **COSTELLO** - eller måske **ANASTASIA**, hvis hans spiller bliver utålmodig - rejser sig og begynder at formulere anklagen mod **TOMMY LUCHESE**.

Dér klipper du så øjeblikkeligt til næste fortællesekvens - allerhelst når **COSTELLO** lige har fået sagt et par ord, men inden han når at forklare, præcis hvad det drejer sig om. De skal bære en spænding og nervøsitet videre, men dog være i stand til at kunne koncentrere sig om **PROFACIS** fortælling.

Hvis du synes, **COSTELLO**s spiller lader spillet køre i tomgang for længe, må du give ham et diskret puf.

Slut scenen, når: Spillerne har fundet sig til rette i scenen, og **COSTELLO** er ved at komme med sin anklage mod **LUCHESE**. Det flotteste vil være, at **COSTELLO** rejser sig, siger noget i stil med "Mine venner, det er svært for mig at nyde dette pragtfulde bord, for jeg har en alvorlig anklage" - og du straks markerer klippet til næste fortællesekvens.

Husk overgangen

Prøv at huske, hvem der befandt sig hvor, og hvilken replik du klippede efter, så du kan sætte spillerne i gang fra samme sted, når næste fortællesekvens er færdig.

Anden fortællesekvens:

JOE PROFACI - ØJE FOR ØJE, TAND FOR TAND

Den anden omgang fortælling handler om moral og straf. Du skal bede **JOE PROFACI** fortælle, hvordan han året forinden fik henrettet to tyve, der havde stjålet fra en kirke:

"Joe, fortæl os om tyveriet fra Regina Pacis-kirken."

Spørg ind til detaljer om episoden, hvorfor han besluttede sig for at gribe ind, hvordan han bestemte deres straf, hvordan det føltes at straffe på vegne af Gud, hvorfor deres forbrydelse var så forkastelig. Du kan blandt andet spørge om:

- Er det værre at stjæle fra en kirke end andre steder?
- Hvad sagde præsten til, at tyvene blev henrettet?
- Hvordan blev ligene skamferet? Hvorfor lige sådan?
- Hvad følte du, da du hørte, at din ordre var blevet udført?
- Hvilken anerkendelse har du fået for din indsats for kirken?

Joe Profaci

Slut scenen, når: Det er blevet tydeligt, hvor vilkårlig, brutal og selvretfærdig mafiaens straf er.

Primo:

PASTA CON LE SARDE

Tilbage i **JOE PROFACIS** kælder. Rids op, hvor spillerne var nået til.

Nu har **FRANK COSTELLO** sin store scene. Han fremlægger anklagen mod **TOMMY LUCHESE**, forhåbentlig både fyldigt og overbevisende.

Hvad der herefter sker, er ikke godt at vide. **LUCHESE** kan gå til modangreb og anklage **ANASTASIA** for lignende mordplaner, eller han kan forsøge at benægte alt. Han kan vælge helt at tie eller endda skyde hele skylden på Vito Genovese.

ANASTASIA kan meget vel hidse sig op, og måske farer han på **LUCHESE** (verbalt eller fysisk). I så fald bør **BONANNO**, **COSTELLO** og **PROFACI** skride ind og forsøge at

dæmpe gemytterne. **BONANNO** og **PROFACI** vil formentlig være afventende, men **BONANNO** vil sandsynligvis forsøge at afdække, præcis hvad der foregår.

Under alle omstændigheder bør spillerne relativt hurtigt forsøge at spore sig ind på, hvordan de skal komme frem til afsigelsen af den dom, **COSTELLO** forlanger. Det kan være, de vælger at klare det udelukkende ved interne diskussioner, men mere sandsynligt er det, at de forsøger at høre ét eller flere vidner. De mest oplagte bud er Vito Genovese og/eller de to, **FRANK COSTELLO** bygger sin anklage på - Vincent Rao og Neil Migliore.

Hvis spillerne er ved at blive enige og dermed lukke scenariet med det samme, skal du smide grus i maskineriet ved hjælp af arkene med 'stikpiller'.

Når det står klart, hvad de vil gøre for at komme videre, klipper du til næste fortællesekvens. Læg så vidt muligt klippet på et tidspunkt, hvor stemningen er oppe at køre.

Her såvel som senere kan det være, at én eller flere får lyst til at forlade mødet. Det har de som sådan lov til, men mon ikke et par velvalgte ord i øret på de andre spillere kan få dem til at bremse det? Hvem garanterer, at denne boss ikke sørger for, at der venter en flok pistolmænd uden for huset, når de andre kommer ud?

Du bør i øvrigt spille på den samme form for paranoia, hvis to af spillerne forsøger at komme i enrum. Hvem ved, hvad de aftaler derude?

Slut scenen, når: **COSTELLO** har fremlagt anklagen mod **LUCHESE**, og bosserne har fundet ud af, hvordan de vil komme til bunds i sagen.

Tredje fortællesekvens:

ALBERT ANASTASIA - JEG DRÆBER DEM ALLE FOR DIG

ANASTASIA er den tredje fortæller, og hans sekvens handler om ubetinget loyalitet. Bed ham om at fortælle om dengang, han fik sænket skibet Normandie for at fremskynde sin ven Charlie Luckys løsladelse:

"Albert, engang blev et skib sænket på din ordre. Fortæl os om det."

Spørg ind til, hvordan operationen blev udført (i detaljer), hans forhold til Luciano, hvorfor han var så ubetinget loyal, hvilke mennesker det er værd at binde sig sådan til, hvordan han kom på ideen, og hvad den førte med sig. For eksempel kan du spørge:

- Hvordan genkender en mand sine sande venner?
- Hvordan hjælper to venner hinanden i det daglige?
- Hvordan føltes det at sænke et skib?
- Hvordan ville forholdene i New York have været, hvis Luciano stadig var boss?
- Stoler en mand af ære ubetinget på sine venner?
- Hvad er ligheden mellem **FRANK COSTELLO** og Charlie Luciano?

Samtidig med æren og venskabet løber der et spor af korruption gennem **ANASTASIAS** fortælling - myndighederne lavede faktisk en aftale med mafiaen.

Slut scenen, når: I har fået belyst, hvordan et tæt venskab opstår i mafiaen, og hvad det betyder - samt at alle forstår, at **ANASTASIA** ikke helmer, før han har fået sin vilje.

Pastaen

Med pastaen begynder der at komme bund i måltidet. Denne aften får bosserne serveret pasta med sardiner - en skarp, fyldig sag fyldt med pikante sicilianske træk som rosiner og pinjekerner.

Albert Anastasia

Secondo:
FALSOMAGRO

Klip til scenen omkring det store mødebord og beskriv, hvor I forlod den.

Nu bliver der sandsynligvis afhørt vidner, og deres udsagn kan føre til, at de henter flere vidner ind. Læs mere om de enkelte, og hvad de siger, i appendikset om biper-soner fra side 22.

- Vito Genovese udtrykker sig uklart i generelle vendinger og forsøger at vige uden-om - indtil nogen eventuelt får tændt hans temperament.
- **TOMMY LUCCHES** consigliere, Vincent Rao, er tydeligt beklemt ved situationen og forsøger at neddrogle, hvad han har hørt. Men han benægter ikke, at **LUCCHES** konspirerer mod **ANASTASIA** - han har for stor respekt for Kommissionen til at turde lyve.
- Neil Migliore ved kun, hvad han har hørt fra sin chef, Johnny Dioguardi - at **LUCCHES** har sagt, at der snart bliver taget hånd om **ANASTASIA**, og at Dioguardi skal være med til at sørge for det.
- Andre medlemmer af **LUCCHES**-familien bekræfter vagt, at der er noget på færde - det samme gør medlemmer af **ANASTASIA**-familien i øvrigt.

Hvis spillerne ikke vil høre vidner, fortsætter de formentlig i en ophedet diskussion. I så fald skal du nære den maksimalt ved hjælp af arkene med 'stikpiller' og eventuelt selv finde på flere ting at hviske i ører.

Du skal klippe til den næstsidste fortællesekvens, når bosserne har fået den infor-mation, de ønsker (og kan skaffe) - og det begynder at blive klart, hvordan hver enkelt boss forholder sig. Forsøg at lægge klippet lige efter en skarp replik, der fortjener at blive modsagt. Det kan den så blive, når I vender tilbage til mødesenen.

Slut scenen, når: Det virker, som om bosserne har fået alle de oplysninger, de er inte-resserede i - og derfor er ved at gå over til domfældelse.

Fjerde fortællesekvens:

FRANK COSTELLO - DET ER FOR HANS EGET BEDSTE

Den næstsidste fortæller er **FRANK COSTELLO**, der ligesom **ANASTASIA** skal fortælle om venskab. Fra ham skal I have den ubehagelige historie om sin trofaste ven Willie Moretti, som Costello fik dræbt, fordi han havde fået syfilis og derfor talte over sig:

"Frank, fortæl os om din gode ven Willie Moretti."

Her skal du helt ind til venskabet, hvordan de lærte hinanden at kende, hvordan **COSTELLO** altid kunne stole på Moretti, hvor glad og jovial han var - men også hvordan syfilisen påvirkede ham, og at **COSTELLO** til sidst blev presset til at få ham myrdet. Eksempler på spørgsmål:

- Er det værdigt at blive nakkeskudt som en gal hund?
- Hvordan klarer man sig, hvis man ikke kan stole på sine venner?
- Hvad var det, Willie sagde, som berettigede, at han skulle dø?
- Hvem udførte drabet for dig?
- Ville du være i live i dag, hvis Willie ikke havde været der?
- Var det historier som denne her, der fik dig til at opsøge en psykiater?

Frank Costello

Slut scenen, når: Det står klart, hvor skrøbelige venskaber er i mafiaen.

Hovedretten

Måltidets tungeste ret er *falsomagro* - et stykke sammenrullet kalvefilet, der åbner op for et væld af ingredienser, når man kommer gen-nem det ydre lag.

Dolce:
RAVIOLI DI RICOTTA

For sidste gang vender I tilbage til mødet i Kommissionen. Sæt scenen for afslutningen på bossernes møde.

Nu er du fuldstændig på frihjul. Hvordan spillerne vil afgøre, hvad der skal ske, er fuldstændig op til dem selv. Der kan blive råbt, raset og bandet - eller argumenteret logisk og vedholdende. Der er stor sandsynlighed for, at **TOMMY LUCCHese** må kæmpe for sit liv med alle midler. Måske kommer der utilsørede trusler eller fysiske angreb. Måske har andre end **LUCCHese** pludselig grund til at frygte for deres liv.

Det skal helst være spændende og udfordrende, så brug om nødvendigt 'stikpillerne' og lignende insinuationer til at sikre, at spillet bliver kompliceret, dramatisk og intenst.

På ét eller andet tidspunkt når spillerne - eventuelt ved lidt hjælp fra dig - frem til en afgørelse. Kommissionen kan ikke bare lade som ingenting, så noget må ske for nogen. Denne gang skal du først klippe væk, når spændingen er toppet, og Kommissionens afgørelse lige har fået lov til at 'sætte sig'.

Slut scenen, når: Kommissionen har talt, og alle har forstået, at afgørelsen er endelig.

Femte fortællesekvens:
TOMMY LUCCHese - KONGEMORD

Efter scenariets hovedscene er afsluttet, kommer **LUCCHese** til orde som den sidste med en fortælling om hensynsløs opportunisme. Det handler om de afgørende øjeblikke i den store gangsterkrig i 30'erne, hvor **LUCCHese** forrådte Salvatore Maranzano:

"Tommy, fortæl os om mordet på *il capo di tutti capi*, Salvatore Maranzano."

Du skal spørge ind til hans rolle i mordet, hvorfor han gjorde det, hvad han syntes om Maranzano, hvordan mordet blev arrangeret, og hvad der får en boss til overleve i deres verden. Kodeord er blandt andet dobbeltspil og hybris. Stil spørgsmål a la:

- Hvordan var du kommet så tæt på Maranzano?
- Hvad var **JOE PROFACI**'s rolle i den store krig omkring 1930?
- Hvornår er det rimeligt at dræbe en boss?
- Hvad fik du ud af at hjælpe Luciano til magten?
- Et halvt år tidligere var du også med til snigmyrde Joe Masseria. Hvem skød ham?
- Er dine handlinger mere opportunistiske end det, vi har hørt de andre fortælle om?
- Har en mand af ære grund til at have nogen hæmninger?
- Hvad betyder det basalt set at være mafioso?

Tommy Lucchese

Slut scenen, når: **LUCCHese** har illustreret, at mafiaens vigtigste kendetegn er den fuldstændig hensynsløst opportunistiske stræben efter penge og magt.

Desserten

Middagen skal afrundes med et lille sukkerchok. Hos **JOE PROFACI** får bosserne denne aften friturestegte ravioli - men det er sikkert ikke alle, der forventer at finde en blanding af chokolade og ost indeni.

EFTERSKRIFT

Spillet er slut, og du har nu blot tilbage at afslutte med dit bud på konsekvenserne af Kommissionens beslutning.

Må nogen af bosserne lade livet? Eller bliver de eventuelt bare sendt i eksil? Udbryder der en større eller mindre mafiakrig? Er der eksempelvis en forsmået fraktion i én af familierne, der vil søge hævn (husk på, at alle bosserne har en gruppe handlekraftige mænd bag sig)? Er der lagt op til nogen snigmord? Hvem sidder reelt med magten i Kommissionen efter i aften? Eksisterer Kommissionen i det hele taget?

Endelig skal du uddele mapperne med spilpersonernes efterskrifter til deres spillere, så de får mulighed for at trække linierne fra deres spilpersoner op til nutiden. Jeg vil foreslå, at du beder spillerne læse dem med det samme - det er ikke utænkeligt, at der vil komme kommentarer og spørgsmål mellem dem (eksempelvis når ANASTASIAS spiller finder ud af, at PROFACI fik ham myrdet få år senere).

Tæppefald.

Anastasia blev skudt i en frisørsalon i 1957

... og så glæder jeg mig til at høre, hvordan I oplevede scenariet.

Appendiks I: Bipersoner

Lucchese-familien

Vincent Rao

LUCCHESES consigliere, som er én af FRANK COSTELLOS kilder omkring mordplanerne mod ALBERT ANASTASIA. Rao ejer et brolæggerfirma sammen med Augie Carfano, der er løjtnant i COSTELLO-familien og tro mod sin boss. Det er via Carfano, at COSTELLO har fået oplysningerne om LUCCHESES planer.

Hvis Rao bliver forhørt om planerne, forsøger han at snakke uden om, men indrømmer efter ganske lidt pres. Han bryder sig ikke om at forråde sin boss, men har samtidig stor respekt for Kommissionen. Rao forstår, at LUCCHESE ikke kan ignorere rygterne om, at ANASTASIA forbereder et angreb - alligevel er han ikke tryk ved sin boss' planer.

Vincent Rao beskæftiger sig i øvrigt med gambling, åger og kontrol med fagforeningerne. Han er 55 år og er netop blevet valgt som consigliere på grund af sin store erfaring.

Neil Migliore

En kun 20-årig soldat i LUCCHESE-familien, der er FRANK COSTELLOS anden kilde. Han kører lotterier og andre former for gambling under løjtnanten Tony Corallo, og familiens ældre mænd har allerede bemærket, hvor effektivt Migliore forvalter sit ansvar. Migliore har hørt om planerne mod ANASTASIA fra Tony Corallo, og det ligger i luften, at Migliore skal bruges som chauffør, fordi han er usædvanligt god bag et rat.

Corallo har fortalt Migliore om ANASTASIAS planer mod LUCCHESE, men den unge gangster er i virkeligheden helst fri for at blive blandet ind i det politiske spil. COSTELLO har kun hørt om hans viden, fordi Migliore kom til at nævne det over for en ven, der er medlem af COSTELLO-familien.

Tony Corallo alias Tony Ducks

Migliores chef, der har involveret den unge mafioso i komplottet mod ANASTASIA. Han organiserer mordforsøget på ANASTASIA sammen med Johnny Dioguardi. Corallo er en barsk mand, som mange kalder byens mest effektive ågerhaj. Han fungerer ofte som inkassator for LUCCHESE, og få tør lade være med at betale, når de bliver nidstirret af Corallo.

Corallo er i øvrigt en nær ven af Jimmy Hoffa, som LUCCHESE-familien planlægger at få valgt som landsformand i transportarbejdernes fagforening. Sammen inkasserer de millioner af dollars i lønninger til arbejdere, der ikke eksisterer.

Hvis Kommissionen afhører Corallo, forsøger han at holde mund, men der skal ikke meget til, før han hidser sig op og begynder at snakke om, at det er rimeligt, at LUCCHESE forsvare sig. Corallo taler hurtigt og bander ekstremt meget.

Johnny Dioguardi alias Johnny Dio

Løjtnant i LUCCHESE-familien, der sammen med Tony Corallo er ved at arrangere mordforsøget på ANASTASIA. Dioguardi skabte sig et navn ved at inkassere beskyttelsespenge, og allerede i 1935 optrådte han som 20-årig på politiets liste over New Yorks farligste gangstere - han er faktisk et usædvanligt dumt svin af en mafioso at være.

Dioguardi arbejder primært med at kontrollere fagforeningerne - hans evner på det felt er legendariske inden for mafiaen, og han er ligesom Corallo en ven af transportarbejdernes kronprins, Jimmy Hoffa. Dioguardi kontrollerer også store dele af LUCCHESES interesser i tekstildistriktet, hvor familien ligger i konkurrence med ANASTASIA.

Skulle Kommissionen nå frem til at afhøre Dioguardi, optræder han arrogant og glider af på spørgsmålene.

Steve LaSalle

Efterfulgte LUCHESE som underboss, da LUCHESE selv overtog som boss. Kender til LUCHESES nervøsitet ved ANASTASIA, men er i øvrigt ikke indblandet i komplottet.

John Ormento

Big John er løjtnant i LUCHESE-familien og har længe været kendt som én af byens største narkosmuglere. Han omtaler åbenlyst sig selv som narkohandler og går rundt med diamantbesatte ure, ringe og bæltespænder. Ormento er holdt uden for komplottet mod ANASTASIA, fordi han er på venskabelig fod med både COSTELLO og ANASTASIA.

Du kan bruge ham som et forslag til, hvem COSTELLO-fraktionen vil støtte som ny boss, hvis LUCHESE bliver fjernet.

Costello-familien

Vito Genovese

Den virkelige bagmand bag LUCHESES mordplaner er Vito Genovese. Han har startet hele balladen ved langsomt at overbevise LUCHESE om, at ANASTASIA er ude efter ham (hvilket han også er nu). Genoveses rænkespil skyldes hans tørst efter FRANK COSTELLOS position som boss i byens største familie.

Han mener, at titlen som boss retteligt tilhører ham, eftersom han var underboss for Charlie Luciano, og Luciano kun indsatte COSTELLO som stedfortrædende boss, da han fik sin lange fængselsdom i 1936. På det tidspunkt var Genovese flygtet til Italien for at undgå en mordanklage, som han senere undveg ved at få hovedvidnet myrdet.

Genovese er en mesterlig manipulator - en begavet, gennemført hensynsløs mand, der går målrettet efter at få opfyldt alle sine ambitioner.

Han blev født i 1896 i Napoli og valgte tidligt en forbryderkarriere, efter han var kommet til USA med sine forældre i 1912. Under Forbudstiden blev Genovese opdaget af Charlie Luciano, og som del af Lucianos bande blev han millionær på illegale lotterier og opbyggede samtidig et ry som én af New Yorks dygtigste pistolmænd. Genovese var blandt andet med til at myrde Joe Masseria i 1931, og da han året efter faldt for sin kone, sørgede han for, at de kunne blive gift ved at rydde hendes daværende mand af vejen.

Selv Charlie Luciano var på vagt over for Vito Genoveses ambitioner og stolede aldrig 100% på ham. Til gengæld har Genovese en række trofaste støtter i familien - indflydelsesrige løjtnanter som Tony Strollo og Jerry Catena ser hellere ham end FRANK COSTELLO som boss.

Hvis Kommissionen indkalder Genovese, vil han aldrig direkte indrømme at have konspireret mod ANASTASIA, men taler i løse vendinger og antydninger om retfærdighed samt at varsko sine venner mod fare. Genovese vil heller ikke indrømme, at han er en trussel mod COSTELLO, men samtidig er han for stolt til at underkaste sig. Hans mål er at undvige anklagerne, men alligevel vise alle, at han er villig til at udfordre COSTELLO.

Genovese er ikke decideret veltalende, men ekstremt udspekuleret - også når han farer op i et stolt raseri. Selv om han har en relativt kort lunte, matcher Genovese fuldt ud dygtige politikere som COSTELLO og BONANNO.

Augie Carfano alias Little Augie Pisano

COSTELLOS bedste ven i familien er Augie Carfano. Deres venskab går helt tilbage til ungdommen, og den lille, respektindgydende Carfano bakker åbenlyst op omkring sin boss. Han er én af få, der tør sige Genovese lodret imod.

Carfano kører forskellige operationer i Brooklyn - én af dem er et brolæggerfirma, som han ejer sammen med TOMMY LUCHESES consigliere, Vincent Rao. Det var Carfano, der fra Rao hørte om LUCHESES planer mod ANASTASIA og advarede FRANK COSTELLO. Dette fortæller han gerne Kommissionen, hvis de spørger.

Joe Doto alias Joe Adonis

COSTELLOs vigtigste støtte internt i familien er den magtfulde løjtnant Joe Adonis, som har base i New Jersey og styrer en stor del af familiens gambling-aktiviteter. Adonis var med under Luciano i Forbudstiden, hvor han og COSTELLO også indledte deres venskab.

Du kan bruge ham til at understrege, at COSTELLO ikke uden videre kan fjernes. Andre fremtrædende løjtnanter med samme holdning er Mike Coppola, Augie Carfano og Vincent Alo.

Tony Strollo alias Tony Bender

Strollo er én af de løjtnanter i COSTELLO-familien, der relativt åbenlyst støtter Genovese. De to har været venner længe - Tony Bender var forlover ved Genoveses bryllup i 1932. Han tjener blandt andet penge på heroin, jukebokse og afpresning af homoseksuelle.

Du kan bruge ham som repræsentant for den Genovese-tro fraktion i familien. Andre kendte medlemmer af dén er Jerry Catena og Mike Miranda. Efter sigende er Tony Benders loyalitet dog ofte til salg til højstbydende.

Johnny Torrio

FRANK COSTELLOs consigliere er i praksis pensioneret. Torrio er én af landets ældste mafiosi og var blandt andet mentor for Al Capone under Forbudstiden i Chicago. Siden blev han chefrådgiver for Charlie Luciano og holder formelt stadig denne position. Han tilråder fredelige løsninger, men også en konsekvent linie over for ballademagere.

Anastasia-familien

Carlo Gambino

ANASTASIAS underboss, der sammen med TOMMY LUCCHESI konspirerer mod sin chef. Gambino og LUCCHESI har kendt hinanden, siden Gambino kom til USA i starten af 20'erne. Her blev han optaget i ANASTASIA-familien af Frank Scalise, og Gambino fik hurtigt millionerne til at rulle ind på spritsmugleri, sortbørshandel og afpresning. Som én af få mafiosi fortsatte han med at sælge hjemmebrændt sprit efter Forbudstiden, fordi han indså, at der stadig ville være et marked for billige, hårdtslående branderter. Gambino er i det hele taget en begavet forretningsmand, der relativt sjældent tyr til voldelige midler.

Det forhindrer ham dog ikke i at efterstræbe ANASTASIAS position, tilskyndet af TOMMY LUCCHESI, hvis datter er gift med Gambinos søn. Skulle Kommissionen udspørge Gambino, vil han aldrig åbenlyst indrømme noget, men forsøge at spille op til PROFACI med hentydninger til ANASTASIAS mord på Vincent Mangano. Gambino har gennem længere tid forsøgt at påvirke PROFACI.

Carlo Gambino er lille, firskåren og mørklødet. Han virker venlig og mild, men har et gennemborende blik, der viser, at der skjuler sig mere bag facaden. Gambino er typen, der gemmer sig, hvis situationen bliver for farlig, og i stedet venter på muligheden for at slå til. Hvis hans anslag mod ANASTASIA lykkes, kan han regne med støtte fra flere af familiens løjtnanter - blandt andre Joe Biondo og Paul Castellano (en fætter til Gambino).

Frank Scalise alias Don Cheech

ANASTASIAS consigliere var selv boss for familien i en kort periode, efter Al Mineo blev skudt i 1930 som led i den store gangsterkrig. Da Luciano året efter kom til magten ved at myrde Salvatore Maranzano, måtte Scalise gå af som boss, fordi han havde været en stærk støtte for Maranzano, og familien derfor anså ham som en belastning.

Scalise er en kreativ mafialeder med masser af jern i ilden - han havde blandt andet en væsentlig aktie i oprettelsen af heroinruten mellem Sicilien og USA, og han er set på besøg hos Charlie Luciano i Napoli i den forbindelse.

Scalise kan blive indirekte involveret i scenariet, fordi hans sidste gode idé er at sælge fup-medlemskaber af mafiaen til wannabes. Store dele af Kommissionen bryder sig ikke om ideen, som de mener undergraver den frygt, mafiaen lever af. Eftersom **ANASTASIA** som boss skal have styr på sin familie, kan Scalises fupnummer altså bruges mod **ANASTASIA**.

Tony Anastasio

ALBERT ANASTASIAS lillebror er løjtnant i familien. Tough Tony regerer på havnen i Brooklyn og styrer havnearbejdernes fagforening med hård hånd. Gennem fagforeningen afpresser han speditiofsfirmaerne og arrangerer tyverier fra skibenes last.

Tony Anastasio optræder i scenariet som del af storebror **ALBERTS** fortællesekvens. Han organiserede sænkningen af skibet *Normandie* under 2. Verdenskrig, da hans bror ville presse myndighederne til at forhandle om løsladelsen af Charlie Luciano.

Aniello Dellacroce

Løjtnant i familien og én af **ANASTASIAS** trofaste støtter. Dellacroce var kun 18 år, da **ANASTASIA** optog ham i familien, og siden har han opbygget et ry som en onskabsfuld, sadistisk dræber med et lige så ustyrligt temperament som sin boss.

Dellacroce styrer en gruppe af brutale gangstere, som **ANASTASIA** vil bruge til at dræbe **TOMMY LUCHESE**. Brug ham til at illustrere, hvor fanatisk loyale dele af familien er mod **ANASTASIA** - andre løjtnanter af samme holdning er Johnny Robilotto og Tommy Rava.

Bonanno-familien

Frank Garofalo

BONANNOS højre hånd kommer ligesom sin chef fra Castellammare del Golfo, men rejste allerede i 1910 til USA. Han er dybt involveret i heroinhandelen og gemmer sig bag legitime import/eksport-firmaer.

Garofalo er en veltalende, elegant mand af normal bygning. Han har smag for opera og god mad og behersker desuden det engelske sprog væsentligt bedre end **JOE BONANNO**, som derfor ofte involverer Garofalo i vigtige forhandlinger.

Som resten af **BONANNO**-familien bliver Garofalo formentlig ikke involveret i scenariet, men hvis det skulle ske, vil han vægte imod **LUCHESE**, fordi de to familier konkurrerer på heroinmarkedet.

John Tartamella

BONANNO-familiens consigliere er en diskret mand, der blandt andet har et tæt samarbejde med sin boss omkring deres forsøg på at kontrollere produktion og leverancer af ost i USA. Tartamella er en aldrende, men stadig skarpsindig herre.

Hvis **BONANNO** søger hans råd, vil han understrege vigtigheden af at bevare en balance i Kommissionen, så **BONANNO** kan fortsætte som uofficiel formand.

Carmine Galante

Løjtnant i **BONANNO**-familien, som har ansvaret for den forestående ekspansion til Canada, hvor familien planlægger at smugle narko ind gennem Montréal. Galante er som **BONANNO** fra Castellammare del Golfo, men kom til USA i sin tidlige barndom og begyndte sin forbryderkarriere som 10-årig. Efter at have arbejdet sig op på havnen og i tekstilindustrien blev han bodyguard for **BONANNO** og senere løjtnant med speciale i heroin. Han er kendt som 'Lillo' - lille cigar - fordi han altid ryger.

Galante er en psykotisk mand, der er skræmmende i sin vildskab. Men han er også godt begavet og taler blandt andet flydende fransk og spansk. Galante bryder sig ikke om fedtspillere som **LUCHESE** og Gambino, og du kan eventuelt bruge ham som repræsentant for de kræfter i **BONANNO**-familien, som hellere end gerne vil fjerne **LUCHESE**.

Profaci-familien

Joe Magliocco

Da **PROFACI** overtog familien i slutningen af 20'erne, gjorde han sin svoger Joe Magliocco til underboss, og de to har styret familien lige siden. Magliocco er en god praktiker; en mand, der får tingene gjort uden vrøvl. Til gengæld er han en ubeslutsom leder, som i høj grad fungerer som ja-siger under **PROFACI**.

Skulle Magliocco blive involveret i scenariet, vil han tale **PROFACI** efter munden og i øvrigt mane til forsigtighed og dermed trække beslutninger i langdrag.

Salvatore Profaci

JOE PROFACIS lillebror har fungeret som consigliere siden starten af 30'erne. Ligesom Magliocco er han vant til storebroderens enerådige styre, og hans rolle som consigliere er derfor i høj grad begrænset til at bekræfte **JOE PROFACIS** planer.

Hvis **JOE PROFACI** vælger at rådføre sig med ham, anbefaler han at støtte **LUCCHESI** mod **ANASTASIA**, fordi familien dermed kan få større indflydelse i Brooklyn.

Nicholas Forlano

Forlano har været løjtnant i **PROFACI**-familien siden 30'erne og er kendt som én af byens største lånehajer. Han er tilfreds med sin niche og har ingen ambitioner om at søge mere magt.

Til gengæld er han utilfreds med **PROFACIS** grådighed, og du kan derfor bruge ham som et eksempel på de mange medlemmer af **PROFACI**-familien, som gerne vil slippe med en betale en mindre andel til deres boss.

Øvrige mafiosi

Charlie Luciano

Den måske mest berømte mafioso af dem alle stammede fra en fattig bondefamilie på Sicilien og kom til USA med sin familie som 9-årig i 1906. Allerede året efter blev han arresteret for butikstyveri og identificeret som leder af en gadebande på Manhattan.

Omkring 1916 slog Luciano sig sammen med folk som **FRANK COSTELLO**, Meyer Lansky og Bugsy Siegel, og de var blandt de første newyorkere, som etablerede sig som spritsmuglere efter Spiritusforbudet. Den karismatiske Luciano samlede banden omkring sig, og i 20'erne arbejdede de sammen med blandt andre Vito Genovese og

ALBERT ANASTASIA. Efterhånden som de fik succes, kom Luciano-banden under pres fra byens mafiosi, og de valgte at gå ind i Joe Masserias familie, hvor Luciano blev underboss.

Da Masserias grådighed udløste den store mafiakrig omkring 1930, deltog Luciano i krigen, men valgte at skifte side og fik Masseria dræbt. Det var på dette tidspunkt, han fik tilnavnet 'Lucky' - første gang Luciano kontaktede Masserias ærkemodstander, Salvatore Maranzano, blev han taget til fange og torteret halvt ihjel, inden det på mirakuløs vis lykkedes ham at tale sig fri.

Trods dette skiftede Luciano altså til Maranzanos side og afgjorde krigen for ham, men også denne alliance blev kortvarig, for også Maranzano var for grådig, og Luciano fik ham myrdet, efter de var kommet åbenlyst på kant med hinanden. **TOMMY LUCCHESI** havde en finger med i begge mord, fordi han fodrede Luciano med oplysninger.

Herefter oprettede Luciano Kommissionen, fordi han havde indset, at det kun ville føre til flere krige, hvis folk blev ved med at forsøge at gøre sig til overboss. Luciano fik derefter en kort periode som USA's ukronede forbryderkonge, inden politiet fik ram på ham med en anklage for rufferi, der førte til en lang fængselsstraf.

Under 2. Verdenskrig lykkedes det hans venner at få en aftale i stand om, at Luciano blev løsladt, mod at mafiaen støttede krigsindsatsen. Luciano vendte herefter hjem til Italien, hvor han i Napoli er blevet et vigtigt bindeled i heroinhandelen mellem Sicilien og USA.

Luciano optræder i scenariet som en vigtig del af **ANASTASIAS** og **LUCHESES** fortællesekvenser. Derudover er det stadig muligt at høre Kommissionens fader om hans mening om tingene - hvis spillerne gør det, støtter han **COSTELLO** og **ANASTASIA**, fordi de to altid har været 100% loyale mod Luciano, der til gengæld opfatter Genovese som en slange.

Meyer Lansky

Russisk-fødte Lansky mødte Charlie Luciano som teenager, og Luciano opdagede hurtigt den intelligens, der senere gav Lansky tilnavnet 'The Mastermind of the Mob'. Sammen byggede de et forbryderimperium, der startede med prostitution, hasardspil og smuglersprit, men senere blev udvidet med en række semi-legale forretninger - ikke mindst kasinoerne i Las Vegas og Caribien, som Lansky nu bestyrer.

Lansky er ikke direkte involveret i scenariet, men kontrollen med kasinoerne er én af de ting, der kan komme i spil. Både **BONANNO** og **ANASTASIA** har ambitioner om at eje mere i Caribien, og det er Lansky ikke glad for - hvilket han har fortalt sin gamle ven **FRANK COSTELLO**.

Afdøde gangstere

Joe Masseria alias Joe the Boss

Den fedladne, brutale Masseria var New Yorks mægtigste gangster i 20'erne og forsøgte at lægge samtlige byens familier under sig. Han tog Charlie Luciano ind som underboss og allierede sig med den næststørste familie (senere **ANASTASIA**-familien) - men hans grådighed startede en større krig, og i sidste ende afgjorde Luciano krigen ved at snigmyrde Masseria i april 1931. De to spiste frokost sammen, og da Luciano gik på toilettet, kom fire mænd - blandt andre Vito Genovese og **ALBERT ANASTASIA** - ind og mejede Masseria ned.

Joe the Boss optræder ikke direkte i scenariet, men er en væsentlig del af spilpersonernes fælles fortid. Det er også muligt, at han kommer med i **LUCHESES** fortællesekvens.

Salvatore Maranzano

Maranzano var en karismatisk, sofistikeret mafioso, som kom fra Sicilien i midten af 20'erne og på kun et par år fik etableret sig som boss for den senere **BONANNO**-familie.

Da Joe Masseria forsøgte at presse byens tre mindste familier til at underkaste, var det Maranzano, som stillede i spidsen for oprøret og personificerede modstanden mod Joe the Boss. Maranzano vandt krigen, da Charlie Luciano skiftede side og snigmyrdede Masseria, men Maranzano holdt kun et halvt år som byens overboss, fordi han ligesom Masseria var for grådig. Også han blev snigmyrdet af Luciano, narret i fælden af **TOMMY LUCHESE** og skudt af tre udenbys lejemordere, som Meyer Lansky havde skaffet. Det var i september 1931.

Maranzano er en vigtig del af bossernes fælles fortid. Han var mentor for den unge **JOE BONANNO** og på venskabelig fod med både **JOE PROFACI** og **LUCHESE**. Maranzano er et symbol på den gammeldags, stolte mafiatrædning, hvor ære og hævn er vigtige begreber.

LUCHESES fortællesekvens handler om mordet på Maranzano, og han kan desuden dukke op i **BONANNOS** fortælling.

Willie Moretti

Moretti opbyggede en selvstændig bande i New Jersey og allierede sig med Charlie Luciano i 20'erne. Han var en ukompliceret, jovial mand, der på den ene side havde let til latter, men på den anden side ikke tænkte nærmere over det, når han beordrede folk myrdet. Morettis bande på ca. 50 mand havde ry for at være én af New York-området hårdeste, og han støttede loyalt Luciano og hans efterfølger, **FRANK COSTELLO**, hele sit liv.

Samtidig var Moretti en skørtejæger, og det blev hans endeligt, da han fik syfilis og på grund af den begyndende galskab talte over sig til Kefauver-komiteen i 1951. Vito Genovese, som havde alle grunde til at ønske at fjerne en så stærk COSTELLO-støtte, fik gennem Kommissionen presset COSTELLO til at myrde vennen Moretti - for hans eget bedste ... **ALBERT ANASTASIA** sørgede for, at Moretti blev skudt, da han i oktober 1951 ventede på sin frokost på en restaurant.

Mordet på Moretti er omdrejningspunktet i COSTELLOS fortællesekvens, og historien om ham dukker formentlig op, hvis COSTELLOS evner som boss bliver draget i tvivl af Kommissionen.

Vincent Mangano

Boss i ANASTASIA-familien fra mafiakrigen omkring 1930 sluttede, til ANASTASIA fik ham dræbt i 1951. Mangano var en begavet og velformuleret, men temmelig hidsig mand med dybe rødder i de sicilianske traditioner. Han ledede møderne i Kommissionen til sin død og var en god ven af især **JOE PROFACI** (de kom til USA sammen), men også **JOE BONANNO**.

Mangano kom op gennem 40'erne mere og mere på kant med sin underboss, ANASTASIA, og de begyndte hver især at lægge planer mod den anden. ANASTASIA slog først i april 1951, og Mangano forsvandt sporløst, støbt ind i fundamentet på en ny bygning. Derfor har ANASTASIA kunnet undgå direkte at tage ansvaret for bossens død.

ANASTASIAS mord på Mangano er den faktor, som meget vel kan få PROFACI og eventuelt BONANNO til at se med milde øjne på TOMMY LUCCHESES mordplaner mod ANASTASIA.

Salvatore Bonanno

JOE BONANNOS far var en stolt mand, der ledede en mafiafamilie omkring hjembyen Castellammare del Golfo i det nordvestlige Sicilien. Familien kæmpede en langvaring fejde mod en konkurrence familie, og som følge heraf måtte Salvatore Bonanno rejse til USA for at undgå en mordanklage. Siden vendte han hjem for at styre familien sikkert igennem den skrøbelige fred, fejden var endt med. Han blev indkaldt under 1. Verdenskrig og døde i februar 1916 af sine sår fra et slag ved den østrigske grænse.

Faderen er det vigtigste element i **JOE BONANNOS** fortællesekvens, fordi han lærte sønnen om mafiaens æresbegreber og traditioner.

Abe Reles alias Kid Twist

Én af lederne af den såkaldte Brownsville Troop - en jødisk gangsterbande, der i slutningen af 30'erne arbejdede for blandt andre **ALBERT ANASTASIA**. Efter Reles blev arresteret for mord, valgte han at fortælle politiet, hvad han vidste, og det blev slået stort op i pressen som 'Murder, Inc.' - for Reles kendte til adskillige mord begået for mafiaen og især ANASTASIA.

Hans afsløringer var selvfølgelig et problem for bosserne, og COSTELLO løste det ved at bruge sine forbindelser i politiet til at få Reles smidt ud ad vinduet fra sjette sal. Inden for mafiaen blev historien genfortalt som: "Der var engang en kanarifugl, der fandt ud af, at den kunne synge. Men den kunne ikke flyve."

Episoden er ikke direkte med i scenariet, men den er ét af de bedste beviser på det nære venskab mellem COSTELLO og ANASTASIA, så du kan bruge den, hvis der bliver behov for at understrege dette.

Andre

Tommy Gambino og Frances Lucchese

Carlo Gambinos søn er gift med **TOMMY LUCCHESES** datter - et synligt og velkendt tegn på deres livslange venskab. Tommy Gambino kontrollerer i øvrigt dele af tekstilindustrien for sin far.

Bill Bonanno og Rosalie Profaci

Den nylige forlovelse mellem **JOE BONANNOS** søn og **JOE PROFACIS** datter markerer den gode forbindelse mellem de to bosser, som begge ser ægteskabet som en styrkelse af deres position. **JOE BONANNO** planlægger at give sin ældste søn en vigtig rolle i familien. De øvrige bosser kender alle til forlovelsen.

Arnold Schuster

Schuster var en tilfældig butiksekspedient, som en dag i 1952 genkendte en efterlyst bankrøver i undergrundsbanen og angav ham til politiet. Efterfølgende blev han interviewet på tv om historien, og desværre så **ALBERT ANASTASIA** programmet.

Selv om hverken bankrøveren eller Schuster havde nogen forbindelse til mafiaen, blev **ANASTASIA** så rasende over hans 'stikkeri', at han sendte sine folk ud for at myrde Schuster. I marts 1952 blev han fundet på gaden, skudt to gange i skridtet og én gang gennem hvert øje.

Schuster-episoden kan **ANASTASIAS** modstandere bruge til at vise, at han er for ustabil og derfor tiltrækker sig langt mere opmærksomhed fra myndighederne, end mafiaen kan tåle.

To navnløse kirkerøvere

I 1952 stjal to brødre en juvelbesat krone fra en nyåbnet kirke, Regina Pacis, i Brooklyn. De var formentlig ikke klar over, at **JOE PROFACI** havde hjulpet med at indsamle penge til kirken, men det fandt de ud af, da der i løbet af kort tid begyndte at løbe rygter om, at det var en god idé at levere kronen tilbage. Det gjorde de to tyve så, men **PROFACI** fik dem alligevel opsporet og henrettet. Tyvene blev kvalt med en rosenkrans, og deres kroppe skamferet.

Denne historie bliver fortalt i **JOE PROFACIS** fortællesekvens - og hændelsen vil senere muligvis blive brugt mod **JOE PROFACI**, hvis han farer for hårdt frem mod **ANASTASIAS** mord på den udenforstående Arnold Schuster.

Jimmy Hoffa

Hoffa er én af lederne af transportarbejdernes fagforening, og **LUCHESE**-familien planlægger at få ham valgt som landsformand for den vigtige og særdeles korrupte fagforening. Hoffa brænder for sagen og mener, at fagforeningen skal bruge vold for at klare sine problemer - såvel interne stridigheder som problemer med genstridige arbejdsgivere.

Derfor passer hans venskaber med mafiaen fint - de kan levere løsninger og penge, og i fællesskab kan man så udnytte fagforeningens større indflydelse.

LUCHESE-familiens støtte til Hoffa kan komme i spil mellem bosserne, fordi kontrollen med transportarbejderne er ekstremt vigtig for dem alle.

Thomas Dewey

Offentlig anklager, der i midten af 30'erne stod i spidsen for en specialenhed, der skulle bekæmpe mafiaen, og havde succes med at få buret Charlie Luciano inde. Dette fik **ALBERT ANASTASIA** til at true med at myrde Dewey, men han blev bremset af Luciano.

I 1942 blev Dewey valgt som guvernør for staten New York, og ironisk nok var det blandt andre folk fra hans kontor, der under 2. Verdenskrig forhandlede en aftale på plads med mafiaen, om at de holdt orden på havnen under krigen, mod at Luciano blev løsladt derefter. I 1946 blev Dewey genvalgt efter en kampagne, som mafiaen støttede med penge og stemmer.

Dewey er indirekte en del af **ALBERT ANASTASIAS** fortællesekvens, da den handler om aftalen om Lucianos benådning.

William O'Dwyer

O'Dwyer blev offentlig anklager i Brooklyn i 1939 og opbyggede et ry som nådesløs forfølger af den organiserede kriminalitet efter sagen om 'Murder, Inc.' I virkeligheden var han en ven af **FRANK COSTELLO** og var med til at sørge for, at folk som **COSTELLO** og **ANASTASIA** blev holdt ude af sagen.

På baggrund af sit gode ry og støtte fra mafiaen blev han valgt som New Yorks borgmester i 1945 og besad posten indtil 1950, hvor en skandale i politiet tvang ham til at gå af. Herefter var han i et par år USA's ambassadør i Mexico. O'Dwyers venskab med **COSTELLO** blev afsløret for offentligheden under Kefauver-høringerne.

Du kan bruge ham som et eksempel på **FRANK COSTELLOS** enorme indflydelse.

Vincent Impellitteri

Som mange mafiosi var Impellitteri søn af sicilianske immigranter, men han gik en anden vej og studerede jura. I 30'erne var han vicestatsanklager for New York, og i den periode opbyggede **TOMMY LUCCHESI** et venskab med Impellitteri. Da William O'Dwyer gik af som borgmester i 1950, brugte **LUCCHESI** sin indflydelse til at sikre, at Impellitteri blev stedfortrædende borgmester, og han blev senere valgt rigtigt. Efter Kefauver-høringerne udtalte Impellitteri, at **LUCCHESI** kun var en bekendt, og at han aldrig havde vidst, at manden var mafiaboss.

Du kan bruge Impellitteri som eksempel på **LUCCHESI**'s store politiske indflydelse. Borgmesteren skal i øvrigt på valg i slutningen af 1953.

Richard H. Hoffman

Psykiater med praksis på den fashionable Park Avenue. Han blev kendt på at behandle de kendte og havde blandt andre **FRANK COSTELLO** på briksen i slutningen af 40'erne. Hoffman rådede **COSTELLO** til at omgås bedre mennesker og finde et godt formål at støtte - som følge af denne opfordring arrangerede **COSTELLO** en velgørenhedsmiddag for Frelsens Hær.

COSTELLO droppede Hoffman, da deres forbindelse kom frem i pressen. Efterfølgende havde Hoffman en kort karriere som tv-stjerne, da han i 1950-51 var ét af de faste panelmedlemmer i gameshowet *What's My Line?* (hvor panelet skulle gætte deltagernes beskæftigelse - en tidlig version af *Hvem er hvem?*).

COSTELLO's behandlinger hos Hoffman kan blive brugt mod ham, hvis det kommer til ophedede diskussioner under mødet i Kommissionen.

Estes Kefauver

Demokratisk senator fra Tennessee, som i 1950 fik gennemtrumfet, at en satskomité skulle undersøge organiseret kriminalitet mellem delstaterne. Kefauver ledede selv de såkaldte Kefauver-høringer, hvor en række berømte gangstere blev afhørt.

Kefauver er et stort navn i amerikansk politik, kendt for sin kamp for 'den lille mand' og borgernes rettigheder. Han talte imod den udbredte korruption i det politiske liv, ledede flere undersøgelser af kriminalitet og stemte som eneste senator imod den lov, som i 1954 gjorde det ulovligt at være medlem af kommunistpartiet.

Samtidig var han funderet på de kristne-moralske værdier og interesserede sig derfor stærkt for ting, der ledte ungdommen ud i kriminalitet og andet moralsk fordærv. Dette sås i hans angreb på den organiserede kriminalitet, men senere førte det også til en senatsundersøgelse af tv's og tegneseriens skadelige indflydelse på unge. Estes Kefauver blev således far til den såkaldte *comics code*, der satte regler for politisk korrekte tegneserier.

I 1956 slog han John F. Kennedy i kampen om at blive demokraternes vicepræsidentkandidat (men tabte valget til Eisenhower sammen med præsidentkandidaten Adlai Stevenson).

I dette scenarie optræder Kefauver indirekte gennem sit arbejde med Kefauver-komiteen. Dens afsløringer førte til, at **COSTELLO** og **LUCCHESI** mistede meget politisk indflydelse, og Willie Moretti talte så meget over sig foran komiteen, at **COSTELLO** blev presset til at myrde sin ven. Dette er historien i **COSTELLO**'s fortællesekvens.

Appendiks II: Maden

Under mødet i JOE PROFACIS hus bliver får bosserne serveret et klassisk fire-retters italiensk måltid. Alle retterne stammer fra Sicilien. Hvis du skulle få lyst til at lave en siciliansk middag engang, er opskrifterne her:

Peperoni alla Siracusana

Ingredienser:

Røde og gule peberfrugter
Mynteblade
Olivenolie
2 fed hvidløg
Brødkrummer
Hakkede mandler
Vineddike
Salt

Rens peberfrugterne, fjern kernerne og skær dem i strimler. Steg strimlerne gyldne på panden og krydr med salt, nogle blade mynte, hvidløgene (presset ud over brødkrummerne), mandlerne og et stænk vineddike. Servér retten lunken eller kold.

Kun én forret

I det sydlige Italien serveres traditionelt en tallerken med kun én antipasto frem for det udvalg på fire-fem ting eller flere, man ser nordpå

Pasta a la sarde

Ingredienser:

500 g makaroni
400 g små sardiner
200 g fennikel
5 ansjosfileter, findelte
1 spsk. rosiner, blødt op i vand
1 spsk. pinjekerner
1 stort fed hvidløg
½ løg, hakket
1 tråd safran
Hvedemel
Olivenolie
Salt
Peber

Rens sardinerne og vend dem i mel. Steg dem på panden med rigeligt olie. Lad sardinerne dryppe af på et stykke bagepapir og salt dem.

Kog fennikelen med en smule salt, tag den op af gryden og hak den.

Kog makaronien i fennikelvandet, til den er al dente.

Lav en rosolando-sauce ved at stege løget gyldent i olie og tilsætte fennikel, ansjoser, hvidløg, rosiner, pinjekerner, en smule peber og safran. Spæd om nødvendigt op med en smule vand.

Hæld nogle skefulde sauce i et fad og vend forsigtigt makaronien i den. Fordel sardinerne i fadet og hæld resten af saucen over.

Bag retten i ovnen ved 180 grader i ca. 10 minutter. Servér straks.

Arabisk inspiration

Siciliansk mad bærer præg af, at øen ligger tæt på Nordafrika. Rosinerne i denne ret er et eksempel på den arabiske indflydelse

Falsomagro

Ingredienser:

1 kg kalvefilet i ét stykke, skåret så tyndt og rektangulært som muligt
250 g prosciutto (lufttørret skinke)
250 g salsiccia di maiale (pølse af svinekød)
125 g pancetta (bacon)
100 g hakket oksekød
200 g revet pecorino (ost)
5 hårdkogte æg, pillede
2 rå æg
1 stort fed hvidløg, hakket
1 bundt persille
100 g ærter
1 løg, hakket
1 kop rødvin
2 tsk. tomatpasta
1 dåse hakket tomat
Smør
Olivenolie
Salt
Peber

Bank kalvefileten ud, til den er knap 1 cm tyk.

Lav fyldet: Snit prosciutto, salsiccia og pancetta i mindre stykker og bland det med det hakkede oksekød. Tilsæt revet ost, rå æg, ærter, hvidløg, persille, salt og peber og rør det hele grundigt sammen.

Spred fyldet jævnt ud over kalvefileten og læg de hele hårdkogte æg ovenpå. Rul fileten sammen og bind den stramt med bomuldssnor.

Brun løget i smør i en ovnfast stegegryde. Læg kødrullen i og brun den på alle sider.

Hæld rødvinen og lidt olivenolie over og lad det simre, til vinen er kogt ind. Tilsæt tomat, tomatpasta, salt og peber og sæt retten i ovnen ved 250 grader i 45 minutter. Spæd til med vand undervejs, så kødet ikke tørrer ud.

Tag gryden ud af ovnen, hæld skyen fra og smag den til med salt og peber. Servér kødrullen i skiver med skyen hældt over.

Forloren hare

Falsomagro er en siciliansk udgave af *polpettone* (italiensk forloren hare). Retten findes i forskellige variationer i forskellige egne af Sicilien

Ravioli di ricotta

Ingredienser:

1 kg hvedemel
500 g ricotta (blød ost)
400 g sukker
200 g smør
200 g kandiseret frugt, finthakket
200 g mørk chokolade, revet
Flormelis
Kanel

Bland melet med smørret, lidt salt og lidt vand. Rul pastaen ud i plader - helst med en pastamaskine - og del den i to lige store dele.

Rør en creme sammen af ricotta, sukker, kandiseret frugt og chokolade.

Læg cremen i bunker på den ene pastaplade, læg forsigtigt den anden pastaplade over og skær raviolierne ud. Tryk eventuelt kanterne på raviolierne sammen med en gaffel.

Kog raviolierne i olie, lad dem dryppe af og drys med flormelis og kanel inden serveringen.

Fascination, off-screen space og mængder af fakta

“As far back as I can remember, I’ve always wanted to be a gangster.”

Med den replik starter den bedste film nogensinde om mafiaen, *GoodFellas*. Selv om mafiaen er en kynisk, grisk og brutal organisation, kan jeg godt forstå, hvad Henry Hill mente. Jeg har altid syntes, den organiserede kriminalitet var fascinerende.

Fordi den drives af en gruppe mennesker, som sætter sig ud over samfundets normer - men til gengæld opfinder deres egne regler og moralkodekser, som de så kun efterlever, når det lige passer ind i situationen. Samtidig taler de højt og flot om venskaber, respekt og ære - men venskabet rækker kun, indtil der kan anes en gevinst ved at skyde vennen.

Mafiaen er fuld af paradokser. Den rummer fantastiske historier om højt intelligente, superbt kreative mænd, der får de vildeste ideer og fører dem ud i livet. Men den er også befolket af de værste narkohandlere, vendekåber og psykopatiske mordere, man kan finde. For mig er det fascinerende tanken om, hvordan alle disse ting kan rummes på én gang, og hvad der får mafiaen til at overleve. Simpel grådighed er selvfølgelig en del af forklaringen, men ikke den hele.

Der var pludselig nogle ting, der klikkede sammen i mit hoved, en aften jeg sad og surfede og endte med at læse om mafiaen på Crime Library. Et par uger tidligere havde min ven Lars spurgt, om man ikke kunne lave et fortællescenarie om mafiaen, og da jeg så læste om anklagen mod Tommy Lucchese, var ideen der straks.

For seks år siden skrev jeg fortællescenariet *Jisei*. Det blev født af tanken om at bruge ‘off-screen space’ i rollespil - altså bevidst arbejde med, at en del af fortællingen foregår ‘uden for billedet’. I én eller anden grad sker det i alt rollespil, men fortælleformen sætter særligt fokus på rummet uden for den direkte fortælling, fordi spillerne selv skal stykke helheden sammen af en række adskilte fortællesekvenser.

I dette scenarie prøver jeg i endnu højere grad at gå ‘off-screen’. Spillerne vil opfatte *Mænd af ære* som en mere fragmenteret oplevelse, end *Jisei* i sin tid var, fordi der er én lang hovedscene, som klippes i små stykker af fortællesekvenser.

Det stiller krav til spillerne, som selv skal sætte fragmenterne sammen. Især er det interessant, hvordan de får logikken og magtspillet i hovedscenen til at passe sammen med følelserne i fortællesekvenserne. Til gengæld burde det give en meget intens spiloplevelse, fordi alle er nødt til at være opmærksomme det meste af tiden.

Samtidig har jeg forsøgt at arbejde med spillernes opfattelse af deres spilpersoner. I stedet for de lange, prosaiske beskrivelser, som jeg har set i mange scenarier, har jeg stort set udelukkende beskrevet personerne ved hjælp af fakta. Og mange af dem.

Ideen er basalt set det samme som med fortællesekvenserne: Jeg vil gerne have, at spillerne selv destillerer deres personer ud fra forhistorierne. Det giver større frihed, end hvis jeg havde lavet en lang beskrivelse af, hvordan de følte og tænkte. Og eftersom det er historiske personer, kan spilleren lige så vel tolke ud fra de tilgængelige fakta, som jeg kan. Det kræver, at spillerne læser en hel del, men om ikke andet burde det være spændende historier.

Jeg er spændt på, hvordan du og dine spillere vil tage imod resultatet. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, er du velkommen til at kontakte mig på nedenstående mail eller nummer.

Frederiksberg, marts 2003

Kristoffer Apollo
Forchammersvej 33, 1.th.
1920 Frederiksberg C.
Tlf.: 3321 1374
e-mail: apollo@surfmail.dk

Uden for billedet

‘Off-screen space’ betegner i filmjargon de ting, man får publikum til at forestille sig, at de har set. Lærer Andersen på balkonen i *Matador*, for eksempel

Fakta eller ej

Mænd af ære er baseret på virkeligheden. Næsten alle fakta er korrekte, så vidt det er muligt at checke. Jeg har selvfølgelig været nødt til at vælge mellem flere udlægninger af samme historie. Eller skære virkeligheden til - eksempelvis burde der have været en sjette boss, Stefano Magaddino, med til mødet, og Costellos anklage blev heller ikke helt præsenteret som beskrevet. Men ellers er det meget tæt på

Inspirationskilder

Der er skrevet, vist og indsamlet mange ord og billeder om den amerikanske mafia. Her er nogle væsentlige kilder:

Film

GoodFellas - den bedste mafiafilm nogensinde.

The Godfather og fortsættelser - klassiske og kendt af alle.

Casino - fremragende film om Las Vegas, fra samme forfatter som *GoodFellas*.

Analyze This - tydeligt inspireret af **FRANK COSTELLO**.

The Untouchables - glamourøs fremstilling af kampen mod Capone, men én af de bedste film om Forbudstiden.

Donnie Brasco - om den dygtigste FBI-infiltrator nogensinde (i **BONANNO**-familien).

The French Connection - fantastisk film, løst baseret på **LUCCHESI**-familiens narkohandel.

Bøger

Alt af Nicholas Pileggi (manden bag *GoodFellas* og *Casino*).

Alt af Mario Puzo (*The Godfather*).

Mafia Business af Pino Arlacchi.

A Man of Honor af **JOSEPH BONANNO** - den første selvbiografi af en boss.

... og hundredevis af andre biografiske eller dokumentariske værker.

Websites

www.crimelibrary.com - dejligt site med masser af fascinerende historier om mafiaen og andre forbrydere (primært amerikanske).

www.geocities.com/organizedcrimesyndicates - meget dybt site om organiseret kriminalitet i hele verden. Har blandt andet en ekstensiv oversigt over bosser og andre ledende mafiosi gennem tiden i New York.

da_wizeguy.tripod.com/omerta - nærmest et fansite for mafiaen, men mange interessante lister og citater.

www.murderinc.com - lille site med godt hurtigt overblik over den amerikanske mafia.

www.ganglandnews.com - af en newyorksk journalist, Jerry Capeci, der har beskæftiget sig med mafiaen i årevis. Capeci brænder for sin sag, hvilket ses på den næsten korstogs-agtige stil.

www.americanmafia.com - af en tidligere politimand, som har skrevet bøger om mafiaen. Det bedste ved sitet er det omfattende billedarkiv.

www.findagrave.com - ikke et mafiasite, men en sjov database, hvor du kan søge efter berømte menneskers gravsteder. Der er selvfølgelig tastet en hel del mafiosi ind.

www.insicilia.it/la_cucina_siciliana.htm - køkkenafdelingen af den sicilianske turistportal. Masser af spændende opskrifter - på italiensk.

www.cookaround.com/cucina - glimrende site med masser af italienske madopskrifter, opdelt efter regioner (blandt andre Sicilien). Også på italiensk.

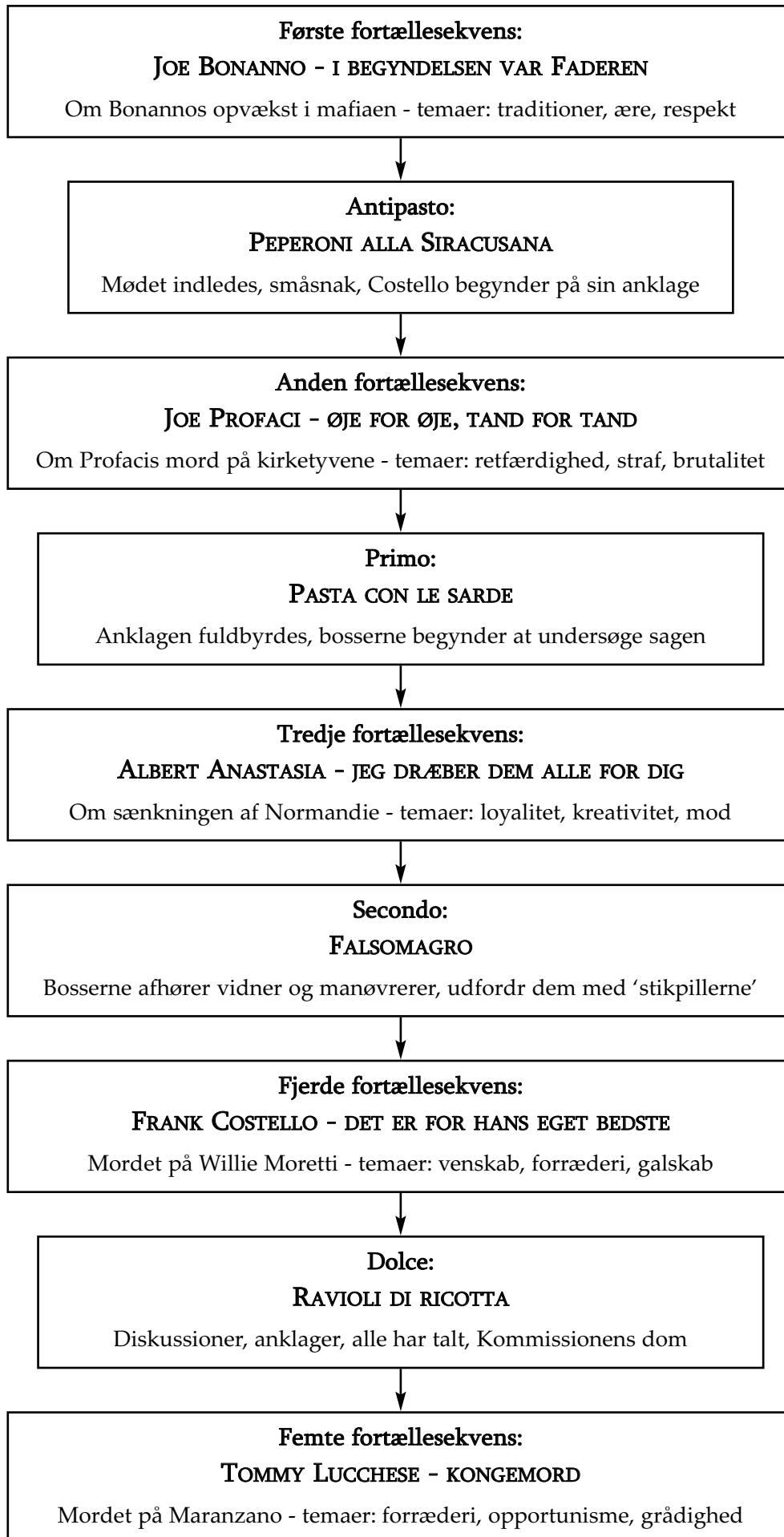
www.initaly.com/regions/sicily/food.htm - endnu et rejsesite med en madafdeling, men dårligere finish og mindre opdateret end de to ovenstående. Til gengæld er det på engelsk.

In the beginning was the Father. Without him nothing can be done. A Family of friends coalesces around the Father, from whom flows all authority.

The Family which a Father holds together embodies an ancient way of life, a mode of cooperation which precedes the formation of city-states and later of nations. It is a way of life that gives primary allegiance to the Family state, to the tribe, to the clan.

The Family should be viewed as an organism, a living tissue of binding personal relationships. The code of conduct prescribed by the Family is not written in any book. Our Tradition is mightier than any book. We pass down the knowledge personally from generation to generation.

- fra *A Man of Honor* af Joseph Bonanno

Lucchese-familien

Vincent Rao (consigliere) - respektfuld, forsigtig, ét af Costellos vidner
Neil Migliore (soldat) - dumdristig, ambitiøs, ét af Costellos vidner
Tony Corallo (løjtnant) - brysk, bandende, med i komplottet mod Anastasia
Johnny Dioguardi (løjtnant) - arrogant, glat, grov, med i komplottet mod Anastasia
Steve LaSalle (underboss) - velovervejet, diskret, ikke med i komplottet
John Ormento (løjtnant) - pralende, højtråbende, ven af Costello og Anastasia

Costello-familien

Vito Genovese (underboss) - udspekuleret, hidsig, ambitiøs, manden bag komplottet mod Anastasia
Augie Carfano (løjtnant) - barsk, direkte, modarbejder Genovese, er bindeleddet til Vincent Rao
Joe Adonis (løjtnant) - magtfuld, selv sikker, støtter Costello
Tony Bender (løjtnant) - glat, nervøst anlagt, støtter Genovese
Johnny Torrio (consigliere) - afbalanceret, konsekvent, i praksis pensioneret

Anastasia-familien

Carlo Gambino (underboss) - venlig, lusket, konfliktsky, med i komplottet mod Anastasia
Frank Scalise (consigliere) - kreativ, udadvendt, sælger fup-medlemskaber af mafiaen
Tony Anastasio (løjtnant) - barsk, konsekvent, troværdig, lillebror til Anastasia
Aniello Dellacroce (løjtnant) - hidsig, ondskabsfuld, sadistisk, ubetinget loyal mod Anastasia

Bonanno-familien

Frank Garofalo (underboss) - veltalende, elegant, ambitiøs, ønsker Lucchese ud af narkomarkedet
John Tartamella (consigliere) - skarpsindig, diskret, ønsker status quo
Carmine Galante (løjtnant) - psykopatisk, direkte, sprogtalent, stærkt loyal mod Bonanno

Profaci-familien

Joe Magliocco (underboss) - god praktiker, ubeslutsom, ja-siger, er Profacis svoger
Salvatore Profaci (consigliere) - grådig, ja-siger, lillebror til Joe Profaci, ønsker territorium på Anastasias bekostning
Nicholas Forlano (løjtnant) - tilfreds, effektiv, bryder sig ikke om Profacis grådighed

Øvrige mafiosi

Charlie Luciano - karismatisk, alfaderlig, kreativ, støtter Costello mod Genovese
Meyer Lansky - højt intelligent, aggressiv, ønsker at begrænse Bonannos og Anastasias indtog i kasinobranschen

Afdøde gangstere

Joe Masseria - brutal, ubehøvlet, grådig, blev dræbt af Anastasia og Genovese på ordre fra Luciano
Salvatore Maranzano - karismatisk, dannet, arrogant, mentor for Bonanno, dræbt af Luciano med hjælp fra Lucchese
Willie Moretti - ukompliceret, jovial, barsk, dræbt på ordre fra sin ven Costello efter at have fået syfilis og talt over sig
Vincent Mangano - velformuleret, hidsig, traditionelt orienteret, nær ven af Profaci, dræbt af sin underboss Anastasia
Salvatore Bonanno - stolt, traditionsbunden, karismatisk, far til Joe Bonanno
Abe Reles alias Kid Twist - leder af en jødisk bande, ekspert i beskidt arbejde, dræbt på foranledning af Costello for at beskytte Anastasia

Andre

Tommy Gambino og Frances Lucchese (gift mafiapar) - børn af Carlo Gambino og Tommy Lucchese
Bill Bonanno og Joe Profaci (forlovet mafiapar) - børn af Joe Bonanno og Joe Profaci
Arnold Schuster (butiksekspedient) - gjorde sin borgerpligt, dræbt af Anastasia som følge heraf
To navnløse kirkerøvere - tilfældige tyve, som Joe Profaci fik dræbt på grund af deres blasfemi
Jimmy Hoffa (fagforeningsboss) - engageret, hensynsløs, hidsig, har mange venner i Lucchese-familien
Thomas Dewey (guvernør) - burede Luciano inde som anklager, samarbejder nu med Costello
William O'Dwyer (eks-borgmester) - veltalende, konsekvent, men lusket, ven af Costello
Vincent Impellitteri (borgmester) - glat, ambitiøs, afløste O'Dwyer efter en skandale, ven af Lucchese
Richard H. Hoffman (psykiater) - smart, vil være kendt, behandlede Costello
Estes Kefauver (senator) - formand for Kefauver-komiteen, kæmper for 'den lille mand' mod moralsk fordærv

Costello-familien

Joe Masseria
(boss til 1931)

Charlie Luciano
(boss 1931-1936)

Frank Costello
(boss 1936-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 500+

- Gambling af enhver art
- Havnen, herunder fiskeauktionen
- Tekstilindustrien
- Har interesser i alle New Yorks bydele og forstæder samt stærke forbindelser til mafiaen i resten af USA

Anastasia-familien

Al Mineo
(boss til 1930)

Frank Scalise
(boss 1930-1931)

Vincent Mangano
(boss 1931-1951)

Albert Anastasia
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 400+

- Over 30 km af Brooklyns havnefront
- Tekstilindustrien i det centrale Manhattan
- Byggeindustrien i The Bronx
- Har interesser i næsten alle dele af New York

Lucchese-familien

Tom Reina
(boss til 1930)

Joe Pinzolo
(boss 1930)

Tom Gagliano
(boss 1930-1951)

Tommy Lucchese
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Tekstilindustrien på Manhattan
- Narkohandel, især heroin
- Gambling, særligt flere store illegale lotterier
- Har interesser i alle New Yorks fem bydele

Bonanno-familien

Cola Schiro
(boss til 1929)

Salvatore Maranzano
(boss 1929-1931)

Joe Bonanno
(boss 1931-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Narkohandel i stor stil, primært heroin
- Gambling i Brooklyn og på Manhattan
- Byggeindustrien
- Har primært interesser i Brooklyn

Profaci-familien

Salvatore D'Acquilla
(boss til 1928)

Joe Profaci
(boss 1928-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 100+

- Restaurationsindustrien, særligt fødevaregrossister
- Gambling (illegale lotterier og bookmaking)
- Narkohandel
- Opererer stort set kun i Brooklyn

Mafia-ordbog

capo / boss

Lederen af en mafia-bande ('familie') - kaldes 'fader' på Sicilien.

sottocapo / underboss

Næstkommanderende i en mafiafamilie.

capo consigliere

'Rådgiver' - særlig position i toppen af mafia-familien, som indehaves af fx en advokat eller et æret ældre medlem.

caporegime

'Løjtnant' i en mafia-familie - har typisk flere soldati under sig.

soldati / made men

Mafiaens fodfolk, som hver især kan kontrollere operationer til millioner af dollars.

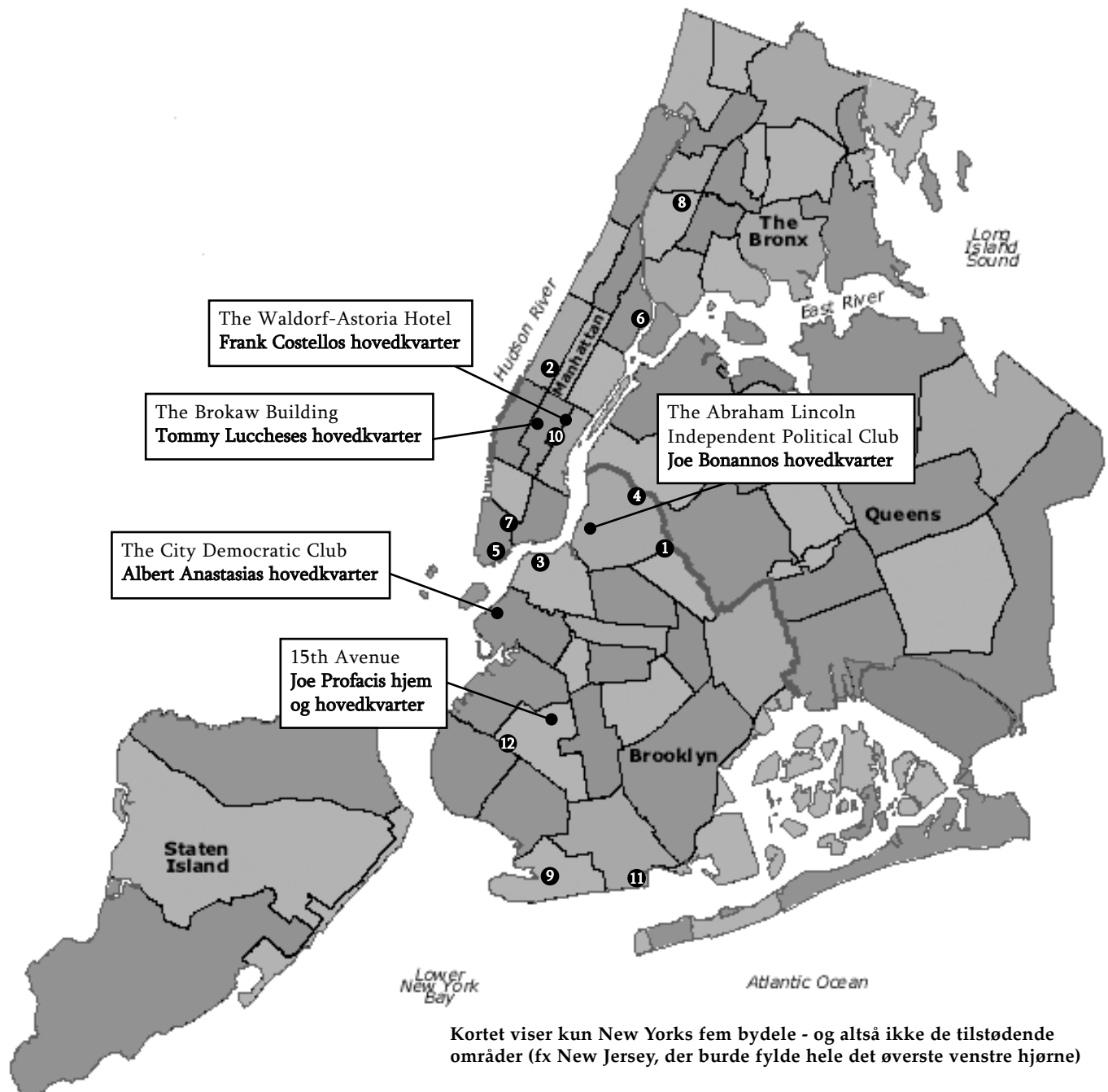
omertà

Mafiaens tavshedsbegreb - alle familiens forretninger holdes hemmelige for udenforstående.

borgata

Mafiafamilie - en løst organiseret gruppe kriminelle af italiensk afstamning.

New York

Andre steder fra mafiaens historie

1. Joe Bonannos hjem på DeKalb Avenue
2. Frank Costellos lejlighed i Central Park West
3. Fulton Fish Market på Water Street - USA's største fiskeauktion, der kontrolleres af Costello-familien
4. Joe Profaci's Peerless Importers-firma bor på Bridgewater Street
5. Frank Costello er direktør i 79 Wall Street Corporation, der besidder tre bygninger på Wall Street
6. Pleasant Avenue i Harlem er centrum for Lucchese-familiens narkohandel, styret af løjtnanten John Ormento
7. Kefauver-høringerne blev afholdt i domhuset på Foley Square
8. Vito Genovese skød Tom Reina, da han kom ud fra sin tantes hus på Sheridan Avenue
9. Joe Masseria blev skudt i Scarpato's Restaurant på Coney Island (West 15th Street)
10. Salvatore Maranzano blev myrdet i sit kontor på Park Avenue
11. Kid Twist blev på ordre fra Frank Costello smidt ud ad vinduet fra sjette sal på Half Moon Hotel (på hjørnet af East 29th Street og Boardwalk Avenue)
12. Regina Pacis-kirken, som Joe Profaci beskyttede ved at få myrdet to kirkerøvere, ligger på 65th Street

Til Joe Bonanno

Costello (for stolt?)

Frank Costello taler vel, men stoler han for meget på sit tungebånd? Under Kefauver-høringerne lod han sig provokere til et verbalt slagsmål med senatorerne i komiteen, fordi han åbenbart følte sig usårlig. Hvem er mest troværdig - en mand, der holder tæt, eller en mand, der stædigt forsvare sin sag?

Costello (til at stole på?)

Det er interessant at se Anastasia lade Costello tale sin sag. Den sidste, Costello støttede sig op af, var Willie Moretti, som han fik dræbt som en syg hund. Er Costello mon lige så loyal mod Anastasia, som Anastasia er mod ham?

Costello (stærk nok?)

Frank Costello har ry for at pleje sine politiske venner frem for at tage hånd om sin familie. Hvis Vito Genovese tog hans plads, ville deres familie få en leder, der i højere grad bekymrede sig om familiens dagligdags problemer. Ville en mere stabil familie under Genovese også give større stabilitet i Kommissionen?

Anastasia (for ustabil?)

Det er ikke for ingenting, Anastasia kaldes The Mad Hatter. I et raserianfald sidste år fik han eksempelvis en butiksekspedient myrdet, fordi denne havde angivet en bankrøver uden forbindelse til mafiaen. Er det holdbart i længden at have en boss, der skaber så meget opmærksomhed?

Anastasia (manglende respekt?)

Der går rygter om, at Anastasias consigliere, Frank Scalise, sælger såkaldte 'medlemskaber af mafiaen' til godtroende fjolser for 50.000 dollars. Vores forretninger kan ikke drives, uden at folk har respekt for os, så hvorfor tillader Anastasia en sådan hån mod traditionerne?

Anastasia (skyld?)

Du er overbevist om, at Vincent Mangano før sin død forsøgte at fortælle dig om Anastasia - men du gled af og nægtede at høre på hans problemer. Spillede du dermed en vens skæbne i hænderne på Anastasia?

Lucchese (forræderi?)

Nogle år efter mordet på Salvatore Maranzano fik du at vide, at Tommy Lucchese havde misbrugt din mentors tillid og hjulpet med arrangere hans død. Spørgsmålet er, om den ambitiøse Lucchese nogensinde har været en mand af ære?

Lucchese (rivalisering)

Du ved, at Tommy Lucchese vagtsomt holder øje med din families aktiviteter i Canada. En stor del af New Yorks heroinhandel har længe været styret af Luccheses løjtnant John Ormento. Mon det er for surt et æble at sluge for Lucchese, at din familie kan levere varerne mere stabilt?

Lucchese (balancen i Kommissionen?)

Hvis blot alle holdt sig til de sicilianske traditioner som du og Profaci, ville der ikke være disse angreb mellem familierne. Lucchese, Anastasia og Costello er for amerikaniserede - hvis der ikke bliver holdt en balance i Kommissionen, risikerer I, at den underlegne part kaster sig ud i desperat krig. Hvordan sikrer du den balance?

Profaci (involverer udenforstående)

Er det muligt at kritisere Anastasias impulsivitet uden at spørge til Joe Profacis handlinger? Profaci har også fået udenforstående myrdet, fordi han var utilfreds med deres opførsel.

Profaci (hans motiv?)

Husk på, at Profaci står til at få mere indflydelse på havnen og i andre givtige dele af Brooklyn, hvis Anastasia bliver fjernet. Styrer den slags simple motiver din vens mening?

Til Joe Profaci

Anastasia (loyal?)

Man må lade Anastasia, at manden besidder en usædvanlig loyalitet. Han støtter ubetinget Costello, og han stod altid ved Lucianos side. Det er imponerende og værd at respektere. Eksempelvis dengang han foreslog at dræbe statsanklageren, da Luciano var under anklage. Det var selvfølgelig en vanvittig plan, men alligevel...

Anastasia (evner?)

Anastasia er konsekvent, men driver det næsten for vidt. Ville hans familie ikke være bedre ledet af en Carlo Gambino, der taler om at drive familien som en rigtig forretning uden for myndighedernes søgelys?

Costello (for vattet?)

Alle Costellos smarte ord kan ikke skjule hans usikkerhed. For nogle år siden fik han åbenbart brug for én af de her psykiatere - det er pinligt i sig selv, men rigtig slemt blev det da først, efter aviserne skrev om det. Er han i det hele taget mafioso?

Costello (for glat?)

Costello bruger utrolig meget energi på sine politiske forbindelser - og meget mindre på sin families ve og vel. Men hjælp hans forbindelser, da politikerne fik mulighed for at sætte tommelskruerne på ham gennem Kefauver-komiteen?

Costello (konspiratorisk?)

Det er vigtigt at ære sine venner. Frank Costello hjalp eksempelvis sin ven Albert Anastasia, da Vincent Mangano var forsvundet. Han forsikrede Komiteen om, at Mangano havde planlagt at myrde Anastasia - på den måde lykkedes det ham vel nærmest at skubbe ansvaret for din ven Vincents forsvinden over på Vincent selv?

Lucchese (en snog?)

Tommy Lucchese har altid været god til at skifte side. I den store krig omkring 1930 skete det et par gange, så han faktisk forårsagede to store bossers fald. Er han andet end en opportunist, der overlever ved at spionere?

Lucchese (for amerikansk?)

Vi sidder i denne uværdige situation, fordi Tommy Lucchese har konspireret mod en anden boss sammen med dennes underboss. Det ville aldrig være sket hjemme på Sicilien, hvor mænd af ære respekterer hinanden. Disse amerikanere besudler os med deres ideer!

Bonanno (for grisk?)

Joe Bonanno er din ven, men netop derfor er det din pligt at holde øje med hans ambitioner. Han er nogle gange meget hurtig til at plante sig flag i nye eller ubemandede territorier. Tror han mon, at dette er en ren leg, hvor det kun gælder om at udmanøvrere resten af jer?

Til Tommy Lucchese

Costello (konsekvent nok?)

Har Costello ryggrad til at klare dette spil? Før Anastasia lændede han sig op af Willie Moretti, indtil Moretti blev gal af syfilis og måtte bringes til tavshed. Men Costello tog sig først af Moretti-situationen, da Kommissionen påtalte den. Kan Kommissionen stole på, at han tør tage de beslutninger, I forventer af en boss?

Costello (knækker han?)

Frank Costello har været fantastisk værdifuld med sin effektive håndtering af politikere og dommere. Men han er ikke længere den samme mand. Gad vide, hvad han lå og snakkede om på briksen, dengang han gik til psykiater - er han fuldstændig ved at miste grebet?

Costello (upopulær?)

Selv om Costello har gjort det godt som andetvalg efter Luciano, er han måske ikke den rette boss i længden. Flere af deres families mest erfarne mænd foretrækker åbenlyst Vito Genovese - så bliver Costello ikke naturligt afløst af Genovese før eller siden?

Anastasia (for synlig?)

Folk gør ret i at kalde Albert Anastasia for The Mad Hatter. Sidste år gik han amok og fik en tilfældig butikseks-pedient dræbt, fordi denne havde angivet en bankrøver uden forbindelse til mafiaen. Vi dræber kun hinanden... Skal resten af Kommissionen finde sig i, at han på den måde får sendt strømere i dusinvis på jagt efter deres familier?

Anastasia (manglende respekt?)

Der går rygter om, at Anastasias familie sælger såkaldte 'medlemskaber af mafiaen' til godtroende fjolser for 50.000 dollars. Vores forretninger kan ikke drives, uden at folk har den fornødne respekt, så hvorfor reducerer Anastasia mænd af ære til et fupdiplom?

Bonanno (for grisk?)

For et år siden sendte Joe Bonanno én af sine løjtnanter til Canada, så han kunne etablere familien der. De vil bruge Montréal som mellemstation for heroin fra Europa og forsøge at æde sig ind på det marked, John Ormento har skabt for din familie. I er naturlige konkurrenter, men behøver det være sådan?

Bonanno (for tænksom?)

Ingen i Kommissionen stoler så meget på sit hoved som Joe Bonanno. Han leder altid efter sandheden og forsøger ofte at tale problemerne væk i stedet for at handle. Kan du bruge det til noget i dag?

Profaci (bestikkelig?)

Det klæder ikke en boss at have så få ambitioner som Joe Profaci, der klamrer sig til sit lille kongedømme i Brooklyn og sjældent tænker i nye muligheder. Men til gengæld har han ry for at presse sine egne folk for hver en skilling. Måske vil han være interesseret i et lille ekstra ben? Eksempelvis har Profaci store interesser i fødevaregrossister - som din løjtnant Johnny Dioguardi også har det.

Bonanno eller Profaci (fælles interesser?)

Din familie har indflydelse som få. Alle kender til dine forbindelser til rådhuset og domhuset - men kun få ved, at I vil sørge for, at den rigtige kandidat bliver formand for den vigtige fagforening af transportarbejdere. Måske er der andre i Kommissionen, der gerne vil kunne tælle den kommende transportarbejderformand Jimmy Hoffa blandt deres venner?

Til Frank Costello

Lucchese (mere luskeri?)

Tommy Lucchese opererer i høj grad bag kulisserne, så du kan regne med, at han har mindst ét ekstra kort i ærmet. Skal der eksempelvis lægges noget i, at Lucchese ofte er blevet set sammen med Albert Anastasias underboss, Carlo Gambino? De to er gamle venner, og Gambinos søn er gift med Luccheses datter.

Lucchese (på vej ned politisk?)

Tommy Lucchese har ambitioner om at spille det politiske spil på dit niveau, men kan han det, når flere af byens ledende politikere efter Kefauver-komiteen udsendte pressemeddelelser om, at de aldrig havde været nære venner med Tommy Lucchese og i øvrigt ikke kendte til hans aktiviteter i mafiaen?

Bonanno (ind i Caribien?)

Bag Joe Bonannos elskværdige facade skjuler der sig en stor grådighed. Meyer Lansky har bedt dig gøre noget ved, at Bonanno forsøger at manøvrere sig til mere indflydelse i de caribiske kasinoer. Men du kan ikke tillade dig at få Bonanno som fjende i den nuværende situation - hvordan fixer du det?

Bonanno (konkurrerer med Lucchese?)

Husk på, at Joe Bonannos og Tommy Luccheses familier konkurrerer skarpt om store dele af heroinhandelen i New York.

Bonanno (for meget narko?)

Joe Bonanno taler meget om de gamle traditioner, men er samtidig boss for den mest narkohandlende familie. Hvordan kan han snakke om diskretion, når han står for en stor heroinimport, som før eller siden må tiltrække sig strømernes opmærksomhed?

Bonanno (fælles venner?)

På mange måder tænker og arbejder du og Joe Bonanno ens. I har fx begge arbejdet sammen med avismagnaten Generoso Pope - hvor Bonanno længe har hjulpet ham med fagforeningerne, støttede du Popes søn økonomisk, da han sidste år ville åbne en ny avis (den såkaldte 'tabloid' News of the World). Det burde da være åbenlyst for Bonanno, at det er farligt at lade usofistikerede mænd som Genovese og Lucchese styre Kommissionen?

Profaci (snævertsynet?)

Joe Profaci lever i et meget lukket univers. Hans folk kalder ham en tyrann, fordi han bruger de sicilianske traditioner til at presse penge af dem og ikke tåler uenighed. Men i hans snævertsynede opfattelse kan der da ikke være nogen tvivl om, at Tommy Lucchese ikke optræder ærefuldt?

Anastasia (ubetinget loyal?)

Selv om de andre er vrede over Albert Anastasias handlinger, må de da indrømme, at Anastasia altid har vist en fantastisk loyalitet - eksempelvis over for Charlie Lucky. De er vel ikke i tvivl om, at han føler samme loyalitet over for Kommissionen og vores fælles sag?

Til Albert Anastasia

Lucchese (overtager transportarbejderne?)

Transportarbejdernes fagforening er vigtig for alle familierne i New York. Gad vide, om resten af Kommissionen er klar over, at Tommy Lucchese planlægger at overtage styringen med hele foreningen ved at få sin kandidat valgt som landsformand?

Lucchese (for grådig?)

At Tommy Lucchese har allieret sig med Vito Genovese, er et udslag af ren grådighed. Han vil overtage Costellos politiske position og dine aktiviteter i tekstildistriktet. Vil resten af Kommissionen virkelig tolerere, at han sådan maser sig ind på andres områder?

Bonanno (uafhængighed?)

Hvis I ikke får stoppet Tommy Lucchese, går han Vito Genoveses ærinde, og så er der ingen tvivl om, at den sygeligt ambitiøse Genovese sætter sig på magten i Kommissionen. Det kan eksempelvis Joe Bonanno da ikke være interesseret i?

Profaci (til at handle med?)

Selv om Joe Profaci holder sig inden for et lille område i Brooklyn, er han altid på udkig efter nye indtægter - eksempelvis er han særdeles ivrig efter at sikre, at hans egne folk betaler en passende del af deres omsætning til bossen. Profaci opererer blandt andet på havnen i Brooklyn, hvor din familie står stærkest - måske er der grundlag for en hurtig handel?

Profaci (retfærdig?)

Joe Profaci uddeler retfærdighed med hård hånd i sin familie. Hvis nogen modsætter sig bossens vilje, er der gode chancer for, at man finder deres lig på gaden kort efter. Sådan bør det også være - en boss kan ikke tolerere angreb på sin status eller person. Derfor bør Tommy Luccheses straf vel også være en ren ekspeditionssag?

Costello (tabt pusten?)

Din ven Frank Costello er en ekstremt begavet mand, der er god til mange ting. Men du har lagt mærke til, at han på det seneste er begyndt at nævne sin alderdom oftere og oftere. Har han brug for din hjælp til at holde fast i, hvad det at være boss handler om?

Albert Anastasia alias The Mad Hatter

Albert Anastasia tror på hurtige beslutninger og hurtig handling. For lidt over halvandet år siden, marts 1952, så han et tv-program med én af hverdagens helte, en butiksekspedient ved navn Arnold Schuster. Schuster havde på vej hjem i undergrundsbanen genkendt en eftersøgt bankrøver og givet politiet besked om, hvor de kunne finde ham.

Som resultat heraf kom Schuster på tv - og der gik det galt. Anastasia blev hvidglødende, da han hørte historien, og råbte:

“Jeg kan ikke fordrage stikkere! Dræb ham!”

Kort efter blev Schuster fundet på en regnvåd gade nær sit hjem. Han var blevet skudt fire gange - to kugler i skridtet og én i hvert øje.

Albert Anastasia og bankrøveren kendte ikke hinanden, og bankrøveren var ikke forbundet med den mafiafamilie, Anastasia er boss for. Den eneste forbindelse mellem Anastasia og Arnold Schuster var, at Schuster boede og arbejdede i Brooklyn, hvor Anastasias mafiafamilie også hører hjemme.

Normalt holder mafiaen sig langt fra mord på tilfældige mennesker, der ikke har noget med deres kriminelle aktiviteter at gøre. Den slags giver for meget opmærksomhed fra politi og presse. Men det kunne altså ikke bremse en mafiaboss, hvis iltre temperament har givet ham tilnavnet The Mad Hatter.

Det siges, at et vredt blik fra Albert Anastasia kan få malingen til at smelte af en dørkarm.

1902: Blind passager

Han blev født som Umberto Anastasio den 26. februar 1902 i fiskerbyen Tropea, som ligger nær ‘støvlespidsen’ på det italienske fastland. Umberto havde syv brødre og en søster i den fattige fiskerfamilie, som levede et liv uden større perspektiver - bortset fra hårdt arbejde. I 1913 droppede Umberto ud af skolen, og i de følgende år drømte han om et liv uden for Italien.

Chancen kom i 1917, hvor han sneg sig om bord på et fragtskib med kurs mod mulighedernes land, USA. Umberto stod af i New York og fandt arbejde få meter inde i sit nye hjemland. Allerede som 15-årig var han stor - høj og tætbygget med enorme hænder - så han blev en god havnearbejder på dokkerne i Brooklyn.

Som mange andre immigranter ændrede Umberto desuden sit navn til noget, der lå bedre i munden på amerikanerne. Umberto Anastasio blev til Albert Anastasia.

1921: Dødsgangen i Sing Sing

Havnen var ikke befolket af Guds bedste børn. Brooklyn var en italiensk bydel, og blandt italienerne var der en gruppe mennesker, som var skolet i det, der på Sicilien kendes som Traditionen. Udenforstående kalder det mafiaen. De var ved at etablere sig i det nye land, og havnen var et oplagt sted at rekruttere folk - gennem havnearbejdernes fagforening, der var tæt forbundet med mafiaen. Albert kom hurtigt i søgelyset. Han brugte sin store fysiske styrke effektivt som både trussel og våben.

I 1921 blev Anastasia arresteret for mordet på en venstreorienteret havnearbejder, der agiterede for reformer på havnen. Et halvt år senere blev han dømt til døden for mordet, men det lykkedes hans advokat at få kendt dommen ugyldig på grund af en fejl i retsprotokollen.

Da sagen gik om, var de vidner, der havde fældet Anastasia i første omgang, forsvundet. Uden vidner, ingen sag, og i april 1922 kunne han forlade Sing Sing som en fri mand. Anastasia havde overlevet dødsgangen, og samtidig havde han bevist, at han kunne holde mund. Albert kom ud som fuldgældigt medlem af New Yorks næststørste mafiafamilie.

Tony Anastasio

Efter han forlod Sing Sing, blev Anastasias talenter brugt flittigt. Op gennem 20'erne blev han fem gange arresteret for mord, men hver gang blev han frikendt på grund af manglende beviser og dygtige advokater.

Hans faste arbejde var stadig at holde orden på havnen, hvor han nu fik hjælp af sin lillebror Tony, der også var emigreret. Når et skib lagde til i deres territorium, betalte kaptajnen godt for havnearbejdernes tjenester - til gengæld fik han ikke problemer med fagforeningen, og skibet kom ikke ud for de ‘uheld’, mindre betalingsvillige kaptajner blev ramt af.

Anastasia blev også involveret i mafiafamiliens andre aktiviteter - andre former for 'beskyttelse', åger, gambling og ikke mindst spritsmugleri, der i Forbudstiden rullede millioner af dollars ned i mafiaens kasser. Ifølge den sicilianske tradition bør mafiosi holde sig til deres egen klan, men Albert Anastasia er ikke enig. Han tror på at forfølge alle muligheder og har altid samarbejdet med medlemmer af andre familier, når det passede ham.

1925: Charlie Lucky

Det var på den måde, han mødte Charlie 'Lucky' Luciano, som ledede en fremstormende bande af italienere og jøder. Blandt dem var **FRANK COSTELLO**, som blev én af Albert Anastasias nærmeste venner og allierede på trods af, at de nærmest var diametrale modsætninger. **COSTELLO** var en mand, der trak i trådene, hvor Anastasia var fysisk og direkte.

Blandt Lucianos folk mindede Anastasia mere om Vito Genovese, som også havde temperament og var en iskold dræber. Måske netop derfor var de to altid nervøse ved hinanden - selv om de havde begået mord sammen.

Men først og fremmest var der Charlie Lucky, som Albert beundrede mere end nogen anden for hans mod, intelligens og ambitioner. Charlie Lucky slog sig sammen med Joe Masseria, bedre kendt som Joe the Boss - en fedladet, brutal mand, der ledede New Yorks største mafiafamilie og åbenlyst gik efter at lægge de andre under sig.

Joe Masseria

Masseria var tæt allieret med Anastasias boss, men byens tre mindre familier havde ikke lyst til at komme under Joe the Boss' hårdhændede styre. I efteråret 1929 gjorde én af dem åbenlyst oprør og indledte dermed den største mafiakrig i USA's historie. Denne familie blev ledet af Salvatore Maranzano, der personificerede modstanden mod Masseria og udnævnte den unge **JOE BONANNO** til sin stabschef.

Joe the Boss havde flest ressourcer, men Maranzano var den mest begavede leder, og krigen kostede mange livet - blandt andre Anastasias boss, der blev afløst af Frank Scalise. I længden ville Masseria formentlig have slidt sine modstandere op, hvis ikke Charlie Lucky havde besluttet sig for at skifte side. Han var også kommet på kant med Masserias grådighed og fik sat et møde op med Maranzano, hvor det fremgik, at Luciano var klar til at skifte side.

I april 1931 spiste Masseria og Luciano frokost på en restaurant på Coney Island. Efter maden gik Luciano på toilettet, hvorefter fire mænd kom ind ad døren og mejede Joe the Boss ned. Blandt de fire var Vito Genovese og Albert Anastasia.

Charlie Luciano

1931: Luciano til tops

Nu hed New Yorks forbryderkonge Salvatore Maranzano. Han indsatte sig selv som den øverste boss, capo di tutti capi, men manglede diplomatiske evner og gjorde sig hurtigt upopulær med sin diktatoriske stil - blandt andre hos Luciano.

Det var åbenlyst, at det måtte komme til en konfrontation mellem Maranzano og Luciano, og Charlie Lucky besluttede sig for at slå først. Anastasia var ovenud begejstret, da han hørte om Lucianos planer:

"Det her har jeg ventet på i flere år. Jeg dræber dem alle sammen for dig!"

Det blev dog ikke Anastasia, men lejermordere købt udenbys, der i september 1931 skød Maranzano.

Maranzano

1931: Kommissionen stiftes

Luciano havde set, hvor farligt det var at forsøge at styre alle byens familier som overboss, så han tog ikke magten formelt, men foreslog i stedet, at familierne oprettede en slags bestyrelse, hvor stridigheder kunne løses ved forhandling mellem bosserne. Dermed blev Kommissionen født.

De stiftende medlemmer af Kommissionen var bosserne fra de fem familier: Charlie Luciano; **JOE BONANNO**, der nu ledede Maranzanos familie; **JOE PROFACI** og Tom Gagliano fra de to mindre familier, der havde været neutrale i krigen; samt Vincent Mangano, som overtog Anastasias familie efter Frank Scalise, fordi Scalise havde været for tro mod Maranzano.

Albert Anastasia blev Vincent Manganos underboss og var nu, kort før sin 30-års fødselsdag, én af de mægtigste forbrydere i New York.

1933: Nye ideer

Som underboss var Anastasia fortsat familiens inkassator. Der var betalinger nok at holde øje med - Spiritusforbudet blev ophævet i 1933, men mafiaen fortsatte med gambling, åger og beskyttelsespenge og fjede narkohandel til listen. Og ikke mindst blev filosofien fra havnen trukket over i andre brancher, hvor familierne satte sig på fagforeningerne og derved kunne afpresse alle led i produktionen og distributionen af en vare.

Forretningen blomstrede for mafiaen, der tjente milliarder af dollars i de depressionsramte 30'ere. En stor del af pengene blev investeret i legitime selskaber, der selvfølgelig ikke klarede sig dårligere, når de kunne bruge mafiametoder mod konkurrenterne - mens andre blev brugt til at købe indflydelse hos politikere, dommere og politifolk.

Denne indflydelse var dog ikke nok til at beskytte Charlie Luciano, der var blevet for kendt som nationens største gangster. I 1936 fik han 30-50 år for rufferi og gik i fængsel efter at have overtalt Anastasia til at lade være med at dræbe statsanklageren.

Charlie Luckys plads blev overtaget af Anastasias gode ven **FRANK COSTELLO**, fordi Lucianos egentlige underboss, Vito Genovese, samtidig flygtede til Italien for at undgå en mordanklage. Han vendte først tilbage efter 2. Verdenskrig, hvor han blev COSTELLOS underboss.

Frank Costello

Sænk et skib for din ven

Først under krigen kunne Anastasia igen hjælpe Luciano. Efter USA kom med i krigen, havde tyske ubåde held til at sænke et højt antal af de transportskibe, der fragtede tropper og materiel fra New York til Europa. Flåden mente, at agenter på havnen fortalte tyskerne om transporterne, og myndighederne søgte derfor hjælp hos havnearbejdernes fagforening - som Anastasias mafiafamilie kontrollerede.

Han så straks en mulighed for at hjælpe Charlie Lucky og tilbød at hjælpe, mod at Luciano blev løsladt. Da myndighederne tøvede, sørgede Anastasia for at demonstrere, hvor sårbar havnen var. I februar 1942 blev en fransk luksuslinjer, Normandie, der nu tjente som transportskib, brandbombet og sank i New Yorks havn. Albert havde sat sin bror Tony på opgaven.

Herefter kom aftalen hurtigt på plads, styret hjem af **FRANK COSTELLO** og den samme statsanklager, som havde sendt Luciano i fængsel. Mafiaen sørgede for at holde havnen fri for spioner; som betaling ville staten benåde Charlie Lucky efter krigen. Luciano lovede til gengæld at gå i frivilligt eksil i Italien.

Aftalen blev holdt af alle parter. I 1946 sejlede Charlie Lucky fra USA til Napoli, hvor han stadig bor. Derfra blev han et vigtigt bindeled i narkohandelen mellem den sicilianske og den amerikanske mafia.

1941: Murder, Inc.

Et halvt år før Luciano-aftalen havde Lucianos efterfølger, **FRANK COSTELLO**, gjort sin ven Albert en stor tjeneste.

Anastasia var i den sidste halvdel af 30'erne begyndt at bruge en bande jødiske gangstere, der blev kaldt The Brownsville Troop. De var eksperter i at udføre beskidt arbejde. Problemet opstod, da Abe Reles alias Kid Twist blev tiltalt for mord og besluttede sig for at tale. Kid Twist var én af lederne af The Brownsville Troop og vidste alt for meget. Fire mænd blev dødsdømt på hans vidneudsagn, og pressen slog den sensationelle historie op som 'Murder, Inc.' og kaldte banden for mafiaens dødspatrulje. Politiet mente, at Anastasia var indblandet i 17 af deres mord.

Situationen blev løst, da Kid Twist i november 1941 blev smidt ud ad vinduet fra det værelse på sjette sal, som politiet havde placeret ham i. **FRANK COSTELLO** kendte statsadvokaten og trak i de rigtige tråde. Efter krigen blev den politikommissær, som havde ansvaret for bevogtningen af Kid Twist, udnævnt til chef for en specialstyrke, der skulle undersøge organiseret kriminalitet.

Kid Twist

Det blev efterhånden tydeligt for alle andre, at Anastasia og **COSTELLO** arbejdede tæt sammen. **COSTELLO** hjalp Anastasia med sine kontakter, til gengæld sørgede Albert for fysisk beskyttelse, når **COSTELLO** havde brug for det.

1951: Anastasia tager magten

Dette huede ikke Anastasias boss, Vincent Mangano. For det første var han rasende over, at **COSTELLO** søgte hjælp hos hans underboss uden om Mangano selv. For det andet kom Mangano og Anastasia på kant med hinanden, og deres samtaler endte ofte i højroastede skænderier.

Vincent Mangano

Mangano var næsten lige så hidsig som Anastasia, og med deres kolliderende ambitioner og temperamenter måtte det ende galt. I april 1951 slog Anastasia først, og Vincent Mangano forsvandt for altid som del af fundamentet i et byggeprojekt i Nassau County.

Det var første gang, at ét af medlemmerne af Kommissionen var blevet fjernet med vold. Anastasia har aldrig indrømmet, at han stod bag, men over for Kommissionen forklarede Anastasia, at han havde beviser for, at Mangano havde planlagt at myrde ham. **COSTELLO** bakkede hans udsagn op, og Anastasia kunne tage plads i Kommissionen som boss for sin familie. På trods af, at to andre medlemmer af Kommissionen, **JOE PROFACI** og **JOE BONANNO**, var nære venner af Vincent Mangano.

Anastasia gjorde Carlo Gambino til sin underboss. Gambino er familiens største narkohandler og derudover dybt involveret i sortbørshandel og byens vognmandsindustri.

1951: Kefauver-komiteen

I de senere år er mafiaen kommet i offentlighedens søgelys for alvor. En politiker ved navn Estes Kefauver fik i 1950 nedsat en senatskomité, der skulle undersøge organiseret kriminalitet mellem delstaterne, og en række ledende mafiosi blev indkaldt som vidner i de tv-dækkede høringer, der strakte sig over næsten et år.

Anastasia var én af dem, men Kefauver-komiteens primære mål blev hurtigt bossen i landets største mafiefamilie, **FRANK COSTELLO**. **COSTELLO** provokerede komiteen ved at nægte at svare på de nærgående spørgsmål med henvisning til forfatningens bestemmelse om, at man ikke kan tvinges til at vidne mod sig selv. Men han blev stærkt belastet af Willie Morettis vidneudsagn.

Moretti var et gammelt medlem af **COSTELLO**-familien, og hans bande af hårde gangstere havde i mange år beskyttet **FRANK COSTELLO**s position - en rolle, Anastasia efterhånden havde overtaget. Værre var det, at Willie Moretti havde fået syfilis. Da han blev afhørt af senatskomiteen, opførte han sig besynderligt. Han indrømmede, at han levede af gambling, at han kendte alle de andre mafialedere, og at han ofte mødtes med **COSTELLO**. Moretti sluttede afhøringen med at invitere komiteen på besøg i sit hjem.

Sladderer løb hurtigt i byen. Willie Moretti var en skændsel for familien. **COSTELLO** blev nervøs og bad Albert Anastasia om at fjerne en mand, der i årevis trofast havde støttet ham. Moretti blev skudt, mens han ventede på sin frokost på en restaurant - et medlidenhedsdrab.

Men hans vidneudsagn havde indstillet Kefauver-komiteens sigtekorn på **FRANK COSTELLO**, som de gik efter med alle midler. I 1952 fik **COSTELLO** 18 måneders fængsel, fordi han havde nægtet at udtale sig til komiteen.

Willie Moretti

1951: Udskiftninger

COSTELLO bad Anastasia om at passe sine interesser, mens han var i spjældet. Men selv Albert Anastasias tilstedeværelse kunne ikke forhindre, at der blev manøvreret rundt i **COSTELLO**-familiens bagland. Vito Genovese havde altid set sig som Lucianos naturlige efterfølger og var ikke tilfreds med sin rolle som underboss. Det var ikke nogen nyhed, men **COSTELLO**s venskab med Anastasia havde hidtil afholdt Genovese at gå direkte efter **COSTELLO**.

Tommy Lucchese

I foråret 1951 var der sket der en udskiftning i Kommissionen, som åbnede nye muligheder for Genovese. Tom Gagliano blev syg og døde, og han blev efterfulgt af sin underboss, **TOMMY LUCCHESE**.

Som Kommissionens øvrige medlemmer skabte **LUCCHESE** sig et navn i Forbudstiden. Han er en lille mand af få, men præcise ord, der i 20'erne fik ry som én af byens mest effektive pistolmænd. **LUCCHESE** havde blandt andet en finger med i spillet, da Charlie Lucky kom til magten ved at fjerne Masseria og Maranzano.

Siden var LUCCHESI Gaglianos trofaste underboss, og han er blandt andet den eneste i mafiaen, der har næsten lige så meget indflydelse på rådhuset og i politiet, som COSTELLO har. LUCCHESI er desuden stærkt involveret i byens tekstilindustri - i konkurrence med Anastasia.

Måske er denne rivalisering grunden til, at LUCCHESI så tit har mødtes med Vito Genovese i de senere år. COSTELLO og Anastasia var overbeviste om, at Genovese søgte LUCCHESIs hjælp til et kupforsøg - og Anastasia lagde derfor en plan for, hvordan han - om nødvendigt - kunne slå først og fjerne LUCCHESI.

Vito Genovese

1953: Mordplaner

Da FRANK COSTELLO blev prøveløsladt i sidste måned, oktober 1953, fik han foruroligende nyheder. Fra to forskellige kilder i LUCCHESIs familie kom der konkrete tip om, at LUCCHESI planlægger at myrde Anastasia.

Carlo Gambino

COSTELLO fremlagde oplysningerne for Anastasia, som samtidig var bekymret over, at hans underboss, Carlo Gambino, havde tætte forbindelser til LUCCHESI. De to er gamle venner, og Gambinos søn er gift med LUCCHESIs datter. Gambino og LUCCHESI er ofte blevet set sammen i de seneste måneder.

Albert mente, at det gjaldt om at slå først, men COSTELLO frarådede det. Han mener, at et angreb på LUCCHESI, en anden boss, vil kaste familierne ud i en langtrukken krig som den omkring 1930. Det giver mindre tid til forretninger samt mere opmærksomhed fra politi og presse - og det er ingen tjent med, slet ikke når familierne har en senatskomité på nakken.

COSTELLO foreslog i stedet, at de skulle fremlægge sagen for Kommissionen og bede den afgøre, hvad der skal ske. LUCCHESI har overtrådt alle uskrevne regler ved at planlægge et mord på en anden boss. Og selv om COSTELLO og Anastasia ikke har nogen beviser for, at Genovese står bag, vil han i hvert fald blive væsentligt svækket, hvis LUCCHESI ikke længere er med i spillet.

I aften: Kortene på bordet

Albert indvilligede til sidst. Og det er så i dag, onsdag den 4. november 1953, at de vil fremlægge sagen for Kommissionen. Officielt er mødet i JOE PROFACIS hus i Brooklyn arrangeret for at sige velkommen tilbage til COSTELLO, der kom ud af fængslet for tre uger siden. COSTELLO og Anastasia har aftalt, at COSTELLO fører ordet og bringer komplottet på bane på et passende tidspunkt.

Anastasia-familien kort fortalt

Hovedkvarter: The City Democratic Club, 33 President Street, Brooklyn

Boss: Albert Anastasia

Underboss: Carlo Gambino

Consigliere: Frank Scalise

Medlemmer i alt: 400+

Familiens aktiviteter og interesser:

- Over 30 km af Brooklyns havnefront, kontrolleret gennem havnearbejdernes fagforening (rivaler: PROFACI- og COSTELLO-familierne)
- Tekstilindustrien i det centrale Manhattan (rival: LUCCHESI-familien)
- Skraldemændenes, malernes og restaurationsarbejdernes fagforeninger
- Byggeindustrien i The Bronx (rival: LUCCHESI-familien)
- Vognmandsindustrien på Manhattan (rivaler: COSTELLO- og LUCCHESI-familierne)
- Handel med heroin og andet narko (rivaler: BONANNO- og LUCCHESI-familierne)
- Smugleri af blandt andet spiritus og cigaretter
- Åger
- Gambling
- Røverier og væbnede overfald

Personen Albert Anastasia

Det mest slående ved Albert Anastasia er hans temperament, som man aldrig glemmer, når man har set det i udbrud for fuld styrke. Hans højroastede vredesudbrud følges ofte af impulsive beslutninger, som kun hans nærmeste har en chance for at tale ham fra igen.

I sit mere kontrollerede jeg udstråler Albert selvsikkerhed. Han har et simpelt, uskolet sprog - Albert droppede skolen i Italien som 11-årig og har heller aldrig rigtig lært at tale engelsk. Hans pupiller flakker rundt i øjnene, når han taler. Men han siger tingene ligeud og bekymrer sig i bund og grund ikke om at gøre et godt indtryk på andre. Han kender sin egen styrke.

De, som tolker Alberts impulsivitet og ukunsthærdige sprog som manglende intelligens, begår en stor fejltagelse. For han er begavet - hvad nogle ville kalde bondesnu.

Elsa og Albert Anastasia

Albert Anastasia har også en blød side. Han forguder sin 16 år yngre kone, Elsa, og deres fire børn. I den slags sammenhænge virker han genert og blid - næsten bange for at ødelægge noget med sit store, stærke korpus.

Albert og canadiske Elsa Bargnesi blev gift i 1937 og bor i en 20-værelses villa på Bluff Road i New York-forstaden Fort Lee. Grunden er beskyttet af et tre meter højt hegn, og om natten er en flok dobermannen på vagt i haven.

Bosserne i New York

Der er fem mafiafamilier i New York, og deres fem bosser repræsenterer familierne i Kommissionen. Ud over Albert Anastasia er det:

FRANK COSTELLO, der efterfulgte Charlie 'Lucky' Luciano som boss og har været Anastasias ven i snart 30 år. De har meget at takke hinanden for og supplerer hinanden fint. Costello er et politisk og diplomatisk geni og har direkte forbindelse til både borgmesteren og politidirektøren. Til gengæld garanterer Anastasia og hans familie af effektive pistolmænd for Costellos sikkerhed. Costello er under hårdt pres fra sin ambitiøse underboss, Vito Genovese, der har allieret sig med Tommy Lucchese.

JOE BONANNO, som leder møderne i Kommissionen og er af den gammeldags sicilianske tradition, selv om han er yngre end Anastasia. Bonanno er en diskret manipulator, der tydeligvis ser ned på Anastasia, fordi han er bedre skåret for tungebåndet - Bonanno taler, hvor Anastasia handler. Hans og Anastasias familier synes på kollisionskurs, da begge i øjeblikket udvider deres heroinhandel og indflydelse i kasinoerne på Cuba.

JOE PROFACI, der har været boss siden Forbudstiden og er en hård mand af den sicilianske skole. Han og Anastasia minder om og har respekt for hinanden, men Profaci var også en nær ven af Vincent Mangano og har næppe glemt, hvordan denne forsvandt. Profacis og Anastasias mafiafamilier er naboer i Brooklyn. Profaci og Joe Bonanno er venner.

TOMMY LUCCHESI, som ifølge Costellos oplysninger planlægger at myrde Anastasia sammen med Frank Costellos underboss, Vito Genovese. Luccheses og Anastasias familier strider om indflydelse i byens tekstildistrikt. Lucchese selv er en lille, lusket mand, der under Forbudstiden var én af mafiaens farligste pistolmænd. På det seneste er han ofte blevet set sammen med Anastasias underboss, Carlo Gambino.

Costello-familien

Joe Masseria
(boss til 1931)

Charlie Luciano
(boss 1931-1936)

Frank Costello
(boss 1936-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 500+

- Gambling af enhver art
- Havnen, herunder fiskeauktionen
- Tekstilindustrien
- Har interesser i alle New Yorks bydele og forstæder samt stærke forbindelser til mafiaen i resten af USA

Anastasia-familien

Al Mineo
(boss til 1930)

Frank Scalise
(boss 1930-1931)

Vincent Mangano
(boss 1931-1951)

Albert Anastasia
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 400+

- Over 30 km af Brooklyns havnefront
- Tekstilindustrien i det centrale Manhattan
- Byggeindustrien i The Bronx
- Har interesser i næsten alle dele af New York

Lucchese-familien

Tom Reina
(boss til 1930)

Joe Pinzolo
(boss 1930)

Tom Gagliano
(boss 1930-1951)

Tommy Lucchese
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Tekstilindustrien på Manhattan
- Narkohandel, især heroin
- Gambling, særligt flere store illegale lotterier
- Har interesser i alle New Yorks fem bydele

Bonanno-familien

Cola Schiro
(boss til 1929)

Salvatore Maranzano
(boss 1929-1931)

Joe Bonanno
(boss 1931-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Narkohandel i stor stil, primært heroin
- Gambling i Brooklyn og på Manhattan
- Byggeindustrien
- Har primært interesser i Brooklyn

Profaci-familien

Salvatore D'Acquilla
(boss til 1928)

Joe Profaci
(boss 1928-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 100+

- Restaurationsindustrien, særligt fødevaregrossister
- Gambling (illegale lotterier og bookmaking)
- Narkohandel
- Opererer stort set kun i Brooklyn

Mafia-ordbog

capo / boss

Lederen af en mafia-bande ('familie') - kaldes 'fader' på Sicilien.

sottocapo / underboss

Næstkommanderende i en mafiafamilie.

capo consigliere

'Rådgiver' - særlig position i toppen af mafia-familien, som indehaves af fx en advokat eller et æret ældre medlem.

caporegime

'Løjtnant' i en mafia-familie - har typisk flere soldati under sig.

soldati / made men

Mafiaens fodfolk, som hver især kan kontrollere operationer til millioner af dollars.

omertà

Mafiaens tavshedsbegreb - alle familiens forretninger holdes hemmelige for udenforstående.

borgata

Mafiafamilie - en løst organiseret gruppe kriminelle af italiensk afstamning.

Joe Bonanno

Allerede i den tidlige barndom lærte Joe Bonanno, hvordan en rigtig mand gebærder sig. I egnen omkring den sicilianske hjemby Castellammare del Golfo var hans familie én af de mest betydningsfulde inden for Traditionen - det, udenforstående kalder mafiaen.

Joes far, Salvatore, ledede deres klan, der besad store landområder og havde en langvarig fejde med områdets anden store mafiaklan. Det var på grund af denne fejde, at Joe første gang kom til USA. I 1908, da han var tre år, valgte hans forældre at rejse til New York for at undgå en mordanklage mod faderen.

Navnet Bonanno var løbet foran dem til Little Italy-kvarteret i Brooklyn, hvor der boede mange andre immigranter fra egnen omkring Castellammare. Salvatore Bonanno blev modtaget med respekt og havde snart åbnet en kro og en pastafabrik. Som en 'respektabel mand' af Traditionen blev han også en del af de aktiviteter, hans ligesindede i New York stod for.

Mafiaen kunne levere mange tjenester til de tusindvis af håbefulde immigranter. De fleste italienske indvandrere kunne eksempelvis ikke stille sikkerhed nok til at låne penge i de amerikanske banker. Den slags forbehold havde mafiosiene i nabolaget ikke - til gengæld tog de en højere rente end banken. Et andet populært tilbud var det illegale lotteri, der gav de fattige immigranter håbet om at vinde et større beløb for den lille indsats, de afleverede til mafiaens indsamlere.

Livet i USA var godt for Joes familie, men det varede kun få år. Hjemme på Sicilien levede deres klan i en skrøbelig fred med rivalerne, og den begyndte at smuldre i 1912, hvorefter Don Salvatore blev kaldt hjem for at dæmpe gemytterne. Joe var syv år, da hans forældre tog ham med tilbage til Sicilien.

Det lykkedes Joes far at forhindre fejden i at blusse op på ny, men han fik selv et voldeligt endeligt kort efter. Da Italien gik ind i 1. Verdenskrig, blev Salvatore Bonanno kaldt ind til hæren, og han blev hårdt såret i ét af de store slag ved den østrigske grænse.

Kort før julen 1915 blev faderen sendt hjem til Sicilien for at komme sig, men der opstod komplikationer, og i februar 1916 vidste Salvatore Bonanno, at han skulle dø. Han kaldte sine nærmeste til sig én efter én, og som den sidste bad han Joe om at komme til sit dødsleje. Faderen bad familien om at tage sig godt af sønnen, og til Joe sagde han:

"Dit navn er Bonanno. Vær altid stolt af dit navn."

Salvatore Bonanno døde, mens han knugede den 11-årige Joe til sit bryst.

1905: Født ind i Familien

Joe blev født som Giuseppe Bonanno den 18. januar 1905 i Castellammare del Golfo, som ligger ved en bugt ude på Siciliens nordvestlige spids. Det var et smukt sted, hvor smaragdgrønt vand slikkede ind til havnen, hvor fiskerne landede tun og andre fisk. Det var også ét af mafiaens hovedsæder på Sicilien.

Castellammare del Golfo

Efter faderens død fortsatte Joe Bonanno skolegangen på Sicilien, men efterhånden indså han, at livet i Castellammare i længden blev for provinsielt. Joe Bonanno ville have mere plads, og han ville lede andre mænd.

Han var tiltrukket af friheden på havet og besluttede sig for at gå ind i flåden. I 1921 begyndte Bonanno på søfartsskolen i Siciliens hovedstad, Palermo. Han var en god studerende og nød sine teenageår i Palermo - indtil idyllen blev brudt af den politiske virkelighed.

Mussolinis fascistiske var kommet til magten, og som del af deres lov- og orden-program slog fascisterne hårdt ned på den sicilianske mafia.

På søfartsskolen betød Mussolinis totale kontrol, at studenterne skulle synge den fascistiske hymne hver morgen, og fascisternes sorte skjorte blev en del af deres skoleuniform. Joe Bonanno nægtede at bære skjorten, og i 1924 blev han smidt ud af skolen.

Fascisterne kunne dog ikke fjerne Bonannos udlængsel, og som mange andre med baggrund i mafiaen vendte han i stedet blikket mod USA. I december 1925 blev han sat i land i Florida af en cubansk fisker, og da han kom til New York, gjorde hans efternavn stadig underværker. Joe Bonanno blev budt velkommen af mafiaen i Little Italy.

1925: Smuglersprit

En af Bonannos nye venner var Gaspar DiGregorio, en anden ung mand med ambitioner. DiGregorio kørte sammen med et par andre en spritsmuglerring, og de var glade for at kunne invitere en Bonanno indenfor.

Den amerikanske kongres havde indført Spiritusforbudet i 1919, og det skabte det rene slaraffenland for USA's kriminelle. I storbyerne skød hjemmebrænderier og smugkroer op, og mafiaen tjente millioner af dollars på at sælge illegalt sprut. DiGregorio og kompagni var blot én af mange smuglergrupper i en mafiafamilie, der primært bestod af folk fra Castellammare del Golfo og blev ledet af Cola Schiro. Joe Bonanno gjorde sig hurtigt bemærket med sine talenter for at organisere tingene og se nye muligheder.

1926: Maranzano

Mod slutningen af 1926 kom Joe Bonannos helt til USA. Salvatore Maranzano havde været klanens fremmeste kriger hjemme på Sicilien, og Bonanno havde hele sin barndom hørt historier om hans dumdristige bedrifter.

Bonanno deltog i en velkomstmiddag for Maranzano, og han blev straks fascineret af den karismatiske, 20 år ældre mand. De begyndte at mødes, og Maranzano tog Bonanno til sig som en slags væbner. Bonanno var beæret og begejstret for at kunne lære af sin helt; Maranzano værdsatte Bonannos selskab, fordi han var bedre uddannet og derfor mere interessant at konversere med end de fleste andre i mafiafamilien.

Maranzano blev snart en magtfaktor inden for spritsmugleriet, og han valgte Bonanno som tilsynsførende for sine destillerier. Et job, der blandt andet omfattede overvågning af de ansatte. Der skulle slås hårdt ned, hvis nogen stjal af kassen med de mange sorte penge.

Bonanno tjente hurtigt nok til at kunne åbne sine egne destillerier ved siden af.

Salvatore Maranzano

1929: Krig mod tyrannen

Op gennem 20'erne havde mafiaen i New York samlet sig i fem familier. Cola Schiros familie var én af de mindste, og i sensommeren 1929 kom den under pres fra en mand, der ville være boss over alle byens mafiosi: Joe Masseria alias Joe the Boss.

Joe Masseria

Den fedladne, brutale Masseria ledede byens største familie og havde allieret sig med den næststørste. Med denne magt i ryggen forlangte han, at de øvrige familier underkastede sig og betalte skat til ham. Cola Schiro havde ikke nerver til at gå imod Masseria og betalte. Samtidig indså han, at mænd som Salvatore Maranzano ville se det som et voldsomt tab af ansigt - så Cola Schiro pakkede kufferten og forsvandt uden et ord til sin familie.

Joe the Boss fortsatte presset med attentater mod andre af familiens ledende mænd, og Castellammare-familien var truet af opløsning. Men Maranzano kaldte familien sammen og fik med en brændende tale overbevist alle om, at det var udsigtsløst at føje Joe Masseria. Dermed startede den største mafiakrig i USA's historie.

1931: Bagholdenes tid

Salvatore Maranzano blev familiens nye boss, og han gjorde Joe Bonanno til stabschef. En mafiakrig er guerillakrig - soldaterne holder sig skjult i uafhængige grupper og skifter hyppigt opholdssted, mens de hele tiden søger informationer om fjenden.

Som Maranzanos stabschef havde Bonanno flere roller. Ofte var han en del af Maranzanos personlige følge, der eskorterede bossen i pansrede biler. Men Bonanno ledte også bagholdsangreb på fjenden, ligesom han var på diplomatiske missioner til byens to 'neutrale' mafiafamilier, der blev ledet af Tom Gagliano og **JOE PROFACI**. Dette førte blandt andet til, at **PROFACI** diskret hjalp Maranzano med forsyninger og enkelte baghold.

Joe Profaci

Krigen trak ud og kostede mange liv på begge sider. Joe the Boss havde flest ressourcer, men Maranzano var en bedre general og forstod at slå til de rigtige steder. Dødvandet blev først brudt, da Masserias underboss, Charlie 'Lucky' Luciano, besluttede sig for at skifte side og lavede en aftale med Maranzano.

I april 1931 spiste Masseria og Charlie Lucky frokost sammen. Efter maden gik Luciano på toilettet, hvorefter fire mænd kom ind ad døren og mejede Joe the Boss ned.

1931: Luciano slår til

Nu var Salvatore Maranzano den førende mafioso i New York. Han udråbte sig selv som bossernes boss, 'capo di tutti capi', og begyndte at bringe mafiaen tilbage til hverdagen.

Maranzano havde ikke længere brug for en stabschef, og han lovede i stedet Bonanno et nyt og bedre job, passende til en mand med hans talenter. Det kom aldrig. I stedet gled de to fra hinanden - Maranzano blev opslugt i mafiaens interne politik, og Bonanno havde sine egne forretninger at vende tilbage til. Maranzano fik nye rådgivere, blandt andre den lille, farlige **TOMMY LUCCHESI**, der var underboss i Tom Gaglianos familie.

Det blev tydeligt, at Salvatore Maranzano var bedre egnet til at lede i krigstid. Som Masseria før ham gik han for egenrådigt frem, og derved fik han hurtigt fornærmet flere af byens ledende mafiosi. Når Bonanno mødte Maranzano, virkede overbossen stresset, og rygterne løb om et snarligt opgør.

Det kom i september 1931, da fire lejermordere gik ind på Maranzanos kontor og dræbte ham. Morderne var sendt af Charlie Luciano, og Bonanno fik senere at vide, at **TOMMY LUCCHESI** havde hjulpet Luciano med arrangere attentatet.

Tommy Lucchese

1931: Kommissionen stiftes

Charlie Luciano havde overtaget Joe Masserias familie og var dermed New Yorks mest magtfulde gangster. Men han havde indset, at det ikke var holdbart at have en overboss i byen, så Charlie Lucky foreslog, at familierne oprettede en slags bestyrelse, hvor stridigheder kunne løses ved forhandling mellem bosserne. Dermed var Kommissionen født.

Charlie Luciano

De fem stiftende medlemmer af Kommissionen var bosserne fra byens fem familier: Charlie Luciano; Vincent Mangano, som blev boss i den næststørste familie; Tom Gagliano; **JOE PROFACI**; og endelig Joe Bonanno, der i en alder af kun 26 år blev valgt til at efterfølge Maranzano.

TOMMY LUCCHESI var stadig Gaglianos underboss, mens Vincent Mangano som sin næstkommanderende valgte den iltre **ALBERT ANASTASIA** - én af de fire, der et halvt år tidligere havde skudt Joe Masseria.

Efter Kommissionen var nedsat, blev Bonanno kontaktet af Charlie Lucky, som var nervøs for, om Bonanno bar nag over mordet på Maranzano. Luciano tilbød Bonanno en bid af kagen i det attraktive tekstildistrikt, hvor mafiaen gennem fagforeningerne beskattede næsten alt tøjsalg. Bonanno afslog. Han ville ikke stå i gæld til Charlie Lucky - men han havde heller ingen interesse i at kives med Luciano, og de to fandt en gensidig respekt.

1933: Ost, narko og andre gode ideer

Spiritusforbudet blev ophævet i 1933, men mafiaen havde tjent millioner, der nu kunne investeres i nye projekter. Bonanno satte store dele af sin personlige formue i legitime foretagender, blandt andet vaskerier, begravelsesforretninger og ostemejerier.

Især det sidste blev en succes, og Bonannos Grande Cheese Company etablerede sig som landets førende producent af italienske oste. Mafiaen er glimrende til at forhindre bøvl med de ansatte eller skabe problemer hos konkurrerende firmaer.

Sådanne tjenester kunne også udlejes til andre, og Bonannos familie fik et særligt godt forhold til avismagnaten Generoso Pope. Ironisk nok var Pope USA's mest berømte Mussolini-tilhænger, så Bonannos underboss, Frank Garofalo, hjalp blandt andet Pope med at fjerne ledende fagforeningsfolk, der råbte for højt om millionærens fascistiske tilbøjeligheder.

Generoso Pope

Samtidig udviklede familien de ulovlige forretninger. Illegale lotterier og andre spil var stadig en stor indtægtskilde, men ikke mindst kastede de sig over nye rusmidler.

Der var ikke længere store penge at hente på hjemmebrænd, men til gengæld steg efterspørgslen efter et hvidt pulver ved navn heroin. Bonanno så mulighederne i det, og via sine forbindelser til hjemøen Sicilien fik familien i sidste halvdel af 30'erne sat importen på skinner. Bonanno-familien blev mafiaens førende narkohandlere.

Selv om Bonanno foretrak at løse problemer så elegant som muligt, medførte narko-handelen et naturligt behov for at bruge hårdhændede metoder. I den forbindelse var det praktisk for Bonanno, at han også ejede en begravelsesforretning. Han opfandt 'dobbeltkisten' - en høj kiste med et hemmeligt rum i bunden, så man kunne skaffe sig af med et ekstra lig ved en begravelse.

1936: Nye venner

I 30'erne kom Joe Bonanno desuden tæt på de to andre bosser i Kommissionen, der havde dybe rødder på Sicilien. Sammen med **JOE PROFACI** besøgte han ofte Vincent Manganos hjem, hvor der altid blev serveret endeløse mængder af god mad og vin. Over maden blev der sunget, citeret digte og fortalt vitser og anekdoter. På Sicilien udbringer man eksempelvis en skål ved at improvisere et rim til lejligheden. Især Mangano var en sleben taler, men også den bryske **PROFACI** nød muligheden for at samles om hjemlandets traditioner.

Vincent Mangano

Midt i 30'erne mistede Kommissionen sit meste prominente medlem. Charlie Luciano var blevet for synlig som landets største gangster, og i 1936 lykkedes det myndighederne at få ham med en langvarig fængselsdom for rufferi. Samtidig var Lucianos underboss, Vito Genovese, flygtet til Italien for at undgå en mordanklage - så det blev i stedet **FRANK COSTELLO**, der efterfulgte Charlie Lucky. **COSTELLO** var en fremragende diplomat, der blandt andet havde stor indflydelse på borgmesterkontoret og politigården. Under 2. Verdenskrig lykkedes det ham at få en aftale i stand, så Luciano blev benådet og kunne rejse hjem til Italien. Derfra blev Charlie Lucky et vigtigt bindeled i narkohandelen mellem Europa og USA.

1951: Kefauver-komiteen

Som resten af mafiaen arbejdede Bonannos familie relativt uforstyrret op gennem 40'erne. Men i 1950 kom familierne for alvor i offentlighedens søgelys. En politiker ved navn Estes Kefauver fik nedsat en senatskomité, der skulle undersøge organiseret kriminalitet mellem delstaterne, og en række ledende mafiosi blev indstævnet til de tv-dækkede høringer, der strakte sig langt ind i 1951.

Joe Bonanno stod dog ikke på listen over vidner, for på grund af familiens sans for diskretion var han aldrig blevet identificeret som boss af politiet. Bonanno var blevet arresteret én gang under mafia-krigen omkring 1930 - hvor politiet brækkede hans næse under afhøringen, men senere droppede sigtelsen for ulovlig våbenbesiddelse. Siden havde han været usynlig, og myndighederne troede, at Frank Garofalo ledede familien.

Costello under høringerne

Kefauver-høringerne blev dog hurtigt fokuseret på lederen af den største familie, **FRANK COSTELLO**. Som de fleste andre nægtede han at svare på nærgående spørgsmål, og **COSTELLO** blev efterfølgende sendt i fængsel for foragt for retten.

1951: Partnerskaber

COSTELLO var en mand under pres. Efter 2. Verdenskrig vendte Vito Genovese tilbage til USA, og det var almindeligt kendt, at Lucianos tidligere underboss mente, at han retteligt burde være boss i den største familie. **COSTELLO**'s forbindelser og sans for diplomati havde dog gjort ham populær, så han var ikke sådan at fjerne. Men Genovese blev underboss igen.

I februar 1951 mistede Kommissionen endnu et medlem, da Tom Gagliano døde af naturlige årsager, og han blev gnidningsfrit afløst af sin underboss, **TOMMY LUCHESE** - manden, der i sin tid havde sendt Salvatore Maranzano i døden.

Mere voldsomt gik det tilsyneladende til to måneder senere, da Bonannos gode ven Vincent Mangano forsvandt sporløst i april 1951. Forholdet mellem Mangano og hans underboss, **ALBERT ANASTASIA**, var blevet stadigt dårligere - de var begge temperamentsfulde mænd, som var steget i rækkerne ved at arbejde blandt havnearbejderne i Brooklyn.

De var altså mænd, der forstod at tage en sag i egen hånd. Derfor var det ikke overraskende, at **ANASTASIA** til Kommissionen forklarede, at Mangano havde forsøgt at myrde ham. Deres familie støttede **ANASTASIA** som ny boss, så selv om Mangano havde været en god ven, kunne Bonanno ikke gøre andet end at acceptere **ANASTASIA** som nyt medlem af Kommissionen.

Albert Anastasia

ALBERT ANASTASIAS forklaring blev støttet af **FRANK COSTELLO**, som længe havde været ven med den barske **ANASTASIA**. Dette var ikke uden betydning, for hvor **COSTELLO** og **ANASTASIA** holdt sammen, tydede alt på, at Costellos ambitiøse underboss, Vito Genovese, havde fundet sammen i et partnerskab med **TOMMY LUCHESE**.

Vito Genovese

Genovese efterstræbte **COSTELLOS** position som boss, mens **LUCHESE** til gengæld var ude efter **COSTELLOS** kontakter. **LUCHESE** var den eneste, der havde noget nær samme indflydelse på byens politikere og dommere som **COSTELLO**, og han ville næppe have noget mod at blive mafiaens politiske fixer nr. 1. Samtidig konkurrerede **LUCHESE** og **ANASTASIA** om indflydelse i det værdifulde tekstildistrikt på Manhattan.

Dermed var der opstået et par naturlige alliancer og en kold krig, der strakte helt ind i Kommissionen. For Bonanno var det vigtigste dog, at der blev holdt en slags balance. Som boss i én af byens mindste familier ville han helst undgå, at én fraktion fik markant overvægt.

1953: Mod nye mål

Med en balanceret Kommission har Bonanno fred til at pleje sine seneste investeringer. Han har sendt én af sine løjtnanter til Montréal i Canada for at etablere familien der - og se på muligheden for at smugle heroin ind via Canadas mindre beskyttede kyster. Bonanno kigger også på muligheden for at gå ind i kasinodrift i Caribien, og han har markeret sin interesse i Arizona, hvor han har sin sommerresidens i byen Tucson.

På det mere personlige plan står Bonanno også over for en stor dag, for hans søn Bill er blevet forlovet med **JOE PROFACIS** datter Rosalie, og de to skal giftes i løbet af et par år.

I aften: Væk fra søgelyset

I aften, onsdag den 4. november 1953, bliver Kommissionen så fuldtallig for første gang i over et år. **FRANK COSTELLO** er netop blevet prøveløsladt efter sin dom for foragt for retten, og de mødes i **JOE PROFACIS** hus for at sige velkommen tilbage til **COSTELLO**. Desuden skal de have en uformel diskussion af, hvad der kan gøres for at imødegå myndighedernes øgede interesse i forlængelse af Kefauver-høringerne. Det rygtes eksempelvis, at senatet overvejer at nedsætte et permanent udvalg til undersøgelse af organiseret kriminalitet.

Joe Bonanno skal som vanligt lede mødet i Kommissionen.

Frank Costello

Bonanno-familien kort fortalt

Hovedkvarter: The Abraham Independent Political Club, Metropolitan Avenue, Brooklyn

Boss: Joe Bonanno

Underboss: Frank Garofalo

Consigliere: John Tartamella

Medlemmer i alt: 200+

Familiens aktiviteter og interesser:

- Narkohandel i stor stil, primært heroin (primær rival: **LUCHESE**-familien)
- Gambling i Brooklyn og på Manhattan (primær rival: **COSTELLO**-familien)
- Byggeindustrien
- Tekstilindustrien (rivaler: **LUCHESE**- og **ANASTASIA**-familierne)
- Import og produktion af ost
- Begravelsesforretninger
- Vaskerier
- Fagforeninger, særligt byggeriarbejdere
- Åger
- Har primært interesser i Brooklyn

Personen Joe Bonanno

Joe Bonanno forener principper med kompetence. Han er solidt forankret i de traditioner og æresbegreber, hans familie har efterlevet i århundreder. Men han har også et organisatorisk talent ud over det sædvanlige og imponerer sine omgivelser med en fremragende evne til at huske detaljer og kombinere dem til nye muligheder.

Joe er aldrig tilfreds med halve løsninger - han vil være boss for en velsmurt maskine og forlanger, at hans folk altid yder deres bedste.

Modsat mange mafiosi er Joe veluddannet og belæst. Han har en sofistikeret smag for mad, opera og poesi og sætter pris på god konversation - på italiensk, for han har aldrig fået lært specielt godt engelsk. Joe foretrækker ligeledes at løse problemer gennem forhandlinger, hvor begge parter ender med at vinde ved løsningen. Men som et medlem af Traditionen ved han udmærket, at en mand ikke skal lade sig skubbe rundt.

Joe blev i 1931 gift med Fay Labruzzo, som var datter af en slagter i Little Italy. Hun er en glad, spontan kvinde og det stabile samlingspunkt i familielivet, som giver Joe en uvurderlig støtte. Sammen har de tre børn - deres ældste søn, Bill, er forlovet med **JOE PROFACIS** datter Rosalie.

Familien Bonanno bor i et hus på DeKalb Avenue i Brooklyn, men de har også en 14-værelses villa i Middletown (et par timers kørsel fra New York) samt en sommerresidens i Tucson, Arizona. Af og til holder Joes arbejde for mafiaen ham hjemmefra i længere tid - han og Fay har en stiltiende forståelse af, at de får stillet deres fysiske behov med andre i de perioder.

Bosserne i New York

Der er fem mafiafamilier i New York, og deres fem bosser repræsenterer familierne i Kommissionen. Ud over Joe Bonanno er det:

JOE PROFACI, som er en god ven af Bonanno. De mødes ofte over god mad og vin og udveksler vitser og anekdoter. Profaci har siddet længst af bosserne i New York, og som Bonanno værner han om de traditioner og principper, mafiaen bragte med sig fra Sicilien. Nogle gange har han dog en tendens til at anskue tingene i sort/hvidt, måske fordi han er stærkt religiøs. I de situationer kan Profaci virke meget brysk for de, der ikke kender ham. Profacis datter Rosalie er forlovet med Bonannos søn Bill.

FRANK COSTELLO, der efterfulgte Charlie Luciano som boss i byens største familie. Costello er en højt begavet mand, hvis udsøgte sans for at trække i de rigtige tråde har givet ham indflydelse direkte ind på borgmesterkontoret. Som Bonanno foretrækker han at løse problemer ved forhandling; til gengæld har Costello lidt sværere ved at tage andre midler i brug, når det er nødvendigt.

ALBERT ANASTASIA, som blev boss ved at fjerne Bonannos ven Vincent Mangano. Han udstråler en usædvanlig tro på egen styrke, men samtidig har Anastasia et letantændeligt temperament, der gør ham temmelig ustabil. Anastasia skaber for meget opmærksomhed med sin fremfærd, men omvendt er han imponerende konsekvent omkring de sager, han brænder for. Costello og Anastasia har været venner siden Forbudstiden.

TOMMY LUCCHESI, en lille, elegant mand, der under Forbudstiden havde ry for at være én af byens bedste lejermordere. Lucchese er dygtig til at finde løsninger og kan være udpræget charmerende og glat - det sidste har hjulpet ham i New Yorks society-liv, hvor kun Frank Costello kender flere betydningsfulde navne. Han var desuden manden, der hjalp Luciano med mordet på Salvatore Maranzano.

Costello-familien

Joe Masseria
(boss til 1931)

Charlie Luciano
(boss 1931-1936)

Frank Costello
(boss 1936-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 500+

- Gambling af enhver art
- Havnen, herunder fiskeauktionen
- Tekstilindustrien
- Har interesser i alle New Yorks bydele og forstæder samt stærke forbindelser til mafiaen i resten af USA

Anastasia-familien

Al Mineo
(boss til 1930)

Frank Scalise
(boss 1930-1931)

Vincent Mangano
(boss 1931-1951)

Albert Anastasia
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 400+

- Over 30 km af Brooklyns havnefront
- Tekstilindustrien i det centrale Manhattan
- Byggeindustrien i The Bronx
- Har interesser i næsten alle dele af New York

Lucchese-familien

Tom Reina
(boss til 1930)

Joe Pinzolo
(boss 1930)

Tom Gagliano
(boss 1930-1951)

Tommy Lucchese
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Tekstilindustrien på Manhattan
- Narkohandel, især heroin
- Gambling, særligt flere store illegale lotterier
- Har interesser i alle New Yorks fem bydele

Bonanno-familien

Cola Schiro
(boss til 1929)

Salvatore Maranzano
(boss 1929-1931)

Joe Bonanno
(boss 1931-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Narkohandel i stor stil, primært heroin
- Gambling i Brooklyn og på Manhattan
- Byggeindustrien
- Har primært interesser i Brooklyn

Profaci-familien

Salvatore D'Acquilla
(boss til 1928)

Joe Profaci
(boss 1928-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 100+

- Restaurationsindustrien, særligt fødevaregrossister
- Gambling (illegale lotterier og bookmaking)
- Narkohandel
- Opererer stort set kun i Brooklyn

Mafia-ordbog

capo / boss

Lederen af en mafia-bande ('familie') - kaldes 'fader' på Sicilien.

sottocapo / underboss

Næstkommanderende i en mafiafamilie.

capo consigliere

'Rådgiver' - særlig position i toppen af mafia-familien, som indehaves af fx en advokat eller et æret ældre medlem.

caporegime

'Løjtnant' i en mafia-familie - har typisk flere soldati under sig.

soldati / made men

Mafiaens fodfolk, som hver især kan kontrollere operationer til millioner af dollars.

omertà

Mafiaens tavshedsbegreb - alle familiens forretninger holdes hemmelige for udenforstående.

borgata

Mafiafamilie - en løst organiseret gruppe kriminelle af italiensk afstamning.

Frank Costello alias The Prime Minister

Frank Costello er mafiaens dygtigste fixer. Han foretrækker at finde elegante løsninger på problemerne og er fremragende til at pejle sig ind på, hvordan man får ordnet tingene uden bøvl. Det er ikke uden grund, han bliver kaldt The Prime Minister.

Costello kender New Yorks borgmester og politidirektør personligt og ved, hvilke tråde han skal trække i. På den måde kan han fixe næsten alt, hvis man har penge nok til bestikkelsen. Og lidt ekstra til Costello, selvfølgelig.

Nogle problemer kræver dog mere håndfaste midler. I 1941 opstod der en uholdbar situation, da politiet tiltalte den jødiske gangster Abe Reles for mord. Reles, bedre kendt som Kid Twist, forsøgte at undgå den elektriske stol ved at sladre om mafiaen.

Kid Twist var én af lederne af The Brownsville Troop, en bande jødiske gangstere, der var eksperter i beskidt arbejde. De arbejdede blandt andet tæt sammen med Costellos nære ven **ALBERT ANASTASIA**, og da pressen fik nys om historien, blev den slået stort op. Aviserne kaldte Brownsville-banden for 'Murder, Inc.' og fremstillede dem som mafiaens dødspatrolje. Politiet mente, at **ANASTASIA** havde været indblandet i 17 mord begået af Kid Twist og hans venner.

Problemet blev løst, da Kid Twist i november 1941 blev smidt ud ad vinduet fra det værelse på sjette sal, politiet havde placeret ham i. Efter krigen blev den politikommissær, der havde ansvaret for bevogtningen af Reles, udnævnt til chef for en specialstyrke, der skulle undersøge organiseret kriminalitet. Frank Costello kendte de rigtige mennesker og betalte 50.000 dollars for få sin vens problem fjernet.

1891: Fra fattig til fattig

Han blev født som Francesco Castiglione den 20. januar 1891 i Lauropoli, en lille by ved svangen på den italienske 'støvle'. Francescos familie var fattig, og i 1895 besluttede de sig for at søge lykken i USA. Der flyttede de ind i en lille, klam lejlighed i det østlige Harlem. For Francescos far var mulighederne i USA dog begrænsede, så livet i New York blev lige så fattigt. Hans søn var derimod fast besluttet på at skabe sig et bedre liv.

Allerede som 13-årig var Francesco medlem af en gadebande og havde amerikaniseret sit navn til Frank. Efternavnet Costello fandt han på, da politiet i 1912 arresterede ham for røveri, og han havde brug for et dækningsnavn. Sigtelsen blev droppet, og Costello blev kun dømt én gang i sin ungdom - for ulovlig våbenbesiddelse i 1915. I dag er Frank Costello ikke glad for at indrømme, at han begyndte karrieren med simple røverier. Når han bliver mindet om det, trækker han på skuldrene og siger:

"Hårde tider får aber til at spise chilipebre."

1914: Charlie Lucky

Costellos første skridt væk fra den banale kriminalitet kom i 1914, da han slog sin bande sammen med en anden under ledelse af den seks år yngre Charlie 'Lucky' Luciano. Med Luciano i spidsen samlede de verdens mest berømte mafiafamilie.

Charlie Luciano

I modsætning til mange italienske mafiosi havde Costello og Luciano ikke noget mod at arbejde sammen med folk af andre nationaliteter, og i 1917 kom en gruppe jøder under Meyer Lansky med i slænet. Sammen satte de kriminaliteten i system, og dermed var de klar til at slå til, da Spiritusforbudet blev indført i 1919.

Forbudet åbnede et slaraffenland for USA's kriminelle, som tjente millioner af dollars på spritsmugleri og smugkroer, og Charlie Luckys mafiafamilie var blandt de første til at udnytte mulighederne. Operationerne blev ledet af Luciano og Lansky, mens Costello fik en specialopgave. Han var lidt ældre end de andre og talte godt for sig, så han fik rollen som mellemed til politi og politikere. I midten af 20'erne betalte familien ugentligt 20.000 dollars til politidirektørens kontor for at slippe for razziaer og arrestationer.

Familien ekspanderede hurtigt. I de første år af 20'erne fik de en afdeling i New Jersey under den joviale Willie Moretti, og på Manhattan styrede Vito Genovese den illegale bookmaking. Genovese var en snu, hensynsløs dræber, der var ivrig efter at sætte sit præg på tingene. Han brokkede sig eksempelvis over de mange jøder i familien, hvortil Costello svarede:

"Tag det roligt, Don Vitone. Du er ikke andet end en skide udlænding selv."

Costello hentydede til, at Genovese var fastlandsitaliener som han selv - og dermed ikke kunne accepteres helt i den sicilianske mafiatradsition. Costello og Genovese kom ikke godt ud af det med hinanden, og deres forhold skulle blive værre med årene.

Ud over spritsmugleriet involverede Lucianos folk sig dybt i gambling. Bookmaking, illegale lotterier, kortspil, terningspil, enarmede tyveknægte - de var med over det hele, og Costello var én af hjernerne bag.

Spillene blev nogle gange organiseret i samarbejde med andre mafiafamilier, og på den måde mødte Costello **ALBERT ANASTASIA**. De to blev nære venner trods deres forskellighed - hvor Costello var diplomatisk og beregnende, var **ANASTASIA** temperamentsfuld og direkte. En anden vigtig samarbejdspartner var den lille, farlige **TOMMY LUCCHESI**, som sammen med Costello satte enarmede tyveknægte op i byens baglokaler og skummede toppen af omsætningen.

Albert Anastasia

1929: Den største mafiakrig Efterhånden som Charlie Luckys folk fik fingrene i mere og mere, kom de under pres fra byens ældre, mere etablerede mafiafamilier. Til sidst valgte Luciano at slå sig sammen med Joe Masseria alias Joe the Boss, der ledede byens største familie.

Masseria var en fedladen, grådig mand, der ikke lagde skjul på, at han gik efter at lægge alle New Yorks mafiosi under sig. Han havde allieret sig med den næststørste familie, som blandt andre talte Costellos ven **ALBERT ANASTASIA**.

Byens tre mindre familier havde til gengæld ikke lyst til at komme under Masserias hårdhændede styre. I efteråret 1929 gjorde én af dem åbent oprør og indledte dermed den største mafiakrig i USA's historie. Denne familie blev ledet af Salvatore Maranzano, der personificerede modstanden mod Masseria og gjorde den unge **JOE BONANNO** til sin stabschef.

Joe Masseria

Joe the Boss havde flest ressourcer, men Maranzano var den bedste strateg, og krigen trak ud. For at bryde dødvandet gik Joe the Boss til lederen af én af de to neutrale familier, Tom Reina. Masseria ville have Reina til at snigmyrde både **JOE BONANNO** og **JOE PROFACI**, som ledte den anden neutrale familie.

Reina var positiv over for forslaget, men det huede ikke **TOMMY LUCCHESI**, der var én af Reinas nærmeste mænd. **LUCCHESI** kontaktede Charlie Luciano, som i mellemtiden var blevet træt af Masserias krav om andele i hans indtægter. I januar 1930 mødtes **LUCCHESI** med Luciano, Costello og Genovese, og de besluttede sig for at forpurre Masserias plan.

Hver onsdag spiste Tom Reina middag hjemme hos sin tante. Da han kom ud fra hendes hus den sidste onsdag i februar 1930, ventede Vito Genovese med et oversavet jagtgevær. Han affyrede begge løb på klos hold og skød bogstaveligt talt hovedet af Reina.

1931: Luciano afgør krigen I det næste års tid fortsatte udmattelseskrigen mellem Masseria og Maranzano, men det var tydeligt for Costello og resten af kredsen omkring Luciano, at det måtte komme til et opgør mellem Charlie Lucky og Joe the Boss. Det blev Luciano, der tog initiativet og gav Maranzano besked om, at han var klar til at skifte side.

I april 1931 spiste Masseria frokost på en restaurant sammen med Luciano. Efter maden gik Charlie Lucky på toilettet, hvorefter fire mænd kom ind ad døren og mejede Joe the Boss ned. Blandt de fire var Vito Genovese og **ALBERT ANASTASIA**.

Dermed vandt Salvatore Maranzano krigen, og han indsatte sig selv som byens overboss, 'capo di tutti capi'. Men som Masseria gik Maranzano for hårdt frem. Han var en fremragende leder i krigstid, men i fredstid manglede han diplomatisk sans, og den magtfulde Luciano var én af de første, det lykkedes ham at fornærme.

Igen så Costello og resten af familien en situation, hvor en konfrontation var uundgåelig. Maranzano og Luciano lagde planer for at dræbe hinanden, og endnu en gang slog Charlie Lucky først. I september 1931 blev Maranzano dræbt af fire lejermordere.

Farvel til Maranzano

1931: Kommissionen stiftes

Nu var Luciano New Yorks førende mafioso, men han havde set, hvor farligt det var at forsøge at styre byen som overboss. Han tog ikke magten formelt, men foreslog i stedet, at familierne oprettede en slags bestyrelse, hvor stridigheder kunne løses ved forhandling mellem bosserne. Dermed var Kommissionen født.

De stiftende medlemmer af Kommissionen var bosserne fra de fem familier: Charlie Luciano; Tom Gagliano, der havde overtaget Tom Reinas familie og gjorde **TOMMY LUCHESE** til sin underboss; **JOE BONANNO**, der nu ledede Maranzanos familie; **JOE PROFACI**; samt Vincent Mangano, der styrede byens næststørste familie og valgte **ALBERT ANASTASIA** som underboss.

Luciano udnævnte Vito Genovese til sin underboss, mens Costello fortsatte som politisk rådgiver.

1933: Kasinoer og fisk

Spiritusforbudet blev ophævet i 1933, men mafiaen kanaliserede blot smuglerpengene ud i nye områder. Familiens sorte penge finansierede kasinoer i Las Vegas og Caribien, hvor Meyer Lansky bestyrede spillelicenserne - og sørgede for, at skattevæsenet aldrig hørte om en betydelig del af omsætningen. En stor del af byens fagforeninger var desuden stærkt infiltreret af mafiaen, der brugte kontrollen med arbejdskraften til at afpresse hele brancher. Lucianos familie havde eksempelvis sat klørne i USA's største fiskeriauktion på havnen i Brooklyn. Hver eneste solgte fisk udløste en afgift til familien.

Charlie Lucianos familie tjente årligt et nicifret beløb i dollars midt i de depression-sramte 30'ere. Men Charlie Lucky fik ikke lov til at nyde sin del af kagen længe. Han var blevet for synlig som landets største gangster, og i 1936 fik politiet ram på bossen med en anklage om rufferi, der udløste 30-50 års fængsel.

Samtidig var underbossen Vito Genovese flygtet til Italien for at undgå en mordsag, så Luciano pegede på Frank Costello som sin efterfølger. I en alder af 45 år indtog The Prime Minister posten som chef for landets største mafiafamilie.

Vito Genovese

1936: Costello bliver boss

Costello var en atypisk boss. Andre bosser brugte kræfter på at styre familiens operationer i detaljer og holde øje med, at bossen fik den andel af overskuddet, der tilkom ham. Men Costello lod sine løjtnanter styre tingene selv og brugte fortsat flest kræfter på rådhuset og politigården.

Strategien gav bonus i form af venskaber med byens ledende anklagere, dommere og politifolk - hvilket igen gav Costello mulighed for at fixe mange situationer, som ellers ville have truet hans kolleger i mafiaen. Under 2. Verdenskrig fik han endda lejlighed til at gøre sin gamle partner Charlie Luciano en stor tjeneste.

William O'Dwyer

Efter USA var trådt ind i krigen, var myndighederne nervøse for, at militærtransporterne fra New Yorks havn blev overvåget af tyske spioner. De søgte hjælp hos havnearbejdernes fagforening, som mafiaen sad på, og Costello var manden, der satte en aftale i stand: Mafiaen holdt havnen fri for spioner - til gengæld ville myndighederne løslade Charlie Lucky efter krigen. Luciano lovede samtidig at forlade landet.

Alle parter holdt ord. I 1946 sejlede Charlie Lucky hjem til Italien og overlod dermed endeligt magten i familien til Frank Costello. Samme år blev den statsadvokat, der havde indgået aftalen, valgt til guvernør - hjulpet af stemmer købt af mafiaen. Samtidig skulle New York have ny borgmester, og den post tilfaldt en anden statsadvokat, William O'Dwyer - som også blev støttet af sin ven Costello.

1946: Genovese vender tilbage

1946 bragte ikke kun gode nyheder til Frank Costello. Det var også året, hvor Vito Genovese vendte tilbage til New York. Han blev arresteret for sortbørshandel i Italien, og det amerikanske militærpoliti opdagede, at Genovese var eftersøgt for mord, og sendte ham hjem. Kort efter fik det altafgørende vidne i mordsagen udleveret gift i stedet for mavesårsmedicin.

Costello genindsatte Genovese som underboss, men den hjemvendte mafialeder virkede ikke helt tilfreds. Costello så mange små tegn i Genoveses ord og handlinger, der viste, at Genovese syntes, at han og ikke Costello burde have efterfulgt Luciano.

Frank Costello i 1944

Genovese kunne dog ikke blot tage Costellos titel. Costellos løse styreform havde gjort ham populær i familien - ikke mindst hos Willie Moretti, der ledede en gruppe på ca. 50 hårde gangstere oppe i New Jersey. Costello kunne regne med deres hjælp, hvis han blev angrebet. Det samme gjaldt for hans gode ven **ALBERT ANASTASIA**, der som underboss i byens næststørste familie rådede over mindst lige så mange soldater som Moretti.

1947: Depression og Frelsens Hær

Men Frank Costello var under pres. I

1947 søgte han behandling hos den kendte psykiater Richard Hoffman. Costello var depressiv og led af søvnløshed. Han nærmede sig sin 60-års fødselsdag og var begyndt at spekulere på døden og de værdier, han havde bygget sit liv på. Han drømte om at være en almindelig forretningsmand og ville gerne kappe alle bånd til mafiafamilien. Men man kan kun tegne livstidsmedlemskab af mafiaen, og det vidste Costello udmærket.

Hoffman rådede ham til at omgås med mennesker af en bedre stand og prøve at hjælpe sig selv gennem at hjælpe andre. Costello tog imod rådet og begyndte at arrangere velgørenhedsmiddage for Frelsens Hær. Hans indsats gav dog bagslag i 1949, da pressen fik fat i historien og skrev om Frelsens Hær-arrangementerne, hvor politikere og dommere blev bespist af mafiaen. Senere samme år indrømmede Hoffman i et interview, at han havde Costello i behandling. Costello brød omgående forbindelsen til sin psykiater.

Willie Moretti

1951: Kefauver-komiteen

Året efter kom mafiaen for alvor i offentlighedens søgelys. En politiker ved navn Estes Kefauver fik i 1950 nedsat en senatskomité, der skulle undersøge organiseret kriminalitet mellem delstaterne, og en række ledende mafiosi blev indkaldt som vidner i de tv-dækkede høringer, der strakte sig langt ind i 1951.

Costello under høringerne

Som boss i landets største familie blev Frank Costello hurtigt Kefauver-komiteens primære mål. Costello var ivrig efter at forklare sig, men da komiteen kom for tæt på hans personlige forhold, var han nødt til at nægte at svare med henvisning til forfatningens bestemmelse om, at man ikke kan tvinges til at vidne mod sig selv. Costellos advokat havde forlangt, at tv ikke viste hans ansigt. I stedet så den amerikanske befolkning Costellos hænder, der nervøst dansede rundt på bordet, krammede lommeværk-læder og gned håndfladerne mod hinanden.

Det mest belastende vidneudsagn kom dog fra Willie Moretti. Costellos mangeårige støtte havde fået syfilis og opførte sig stærkt besynderligt. Over for komiteen indrømmede Moretti, at han levede af gambling, at han kendte alle de andre mafialedere, og at han ofte mødtes med Costello. Moretti sluttede afhøringen med at invitere komiteen på besøg i sit hjem.

Sladderer løb hurtigt. Willie Moretti var en skændsel og til fare for familien. Vito Genovese sagde, at han ville ønske, nogen dræbte ham, hvis han en dag blev så skør. I oktober 1951 blev Moretti skudt, mens han ventede på sin frokost på en restaurant. Costello havde bedt sin ven **ALBERT ANASTASIA** om at fixe problemet ved at fjerne Costellos anden ven Willie Moretti. Et medlidenhedsdrab.

1952: Når katten er ude

Men Morettis vidneudsagn havde indstillet Kefauver-komiteens sigtekorn på Frank Costello. Myndighederne indledte sager om skattesvig og foragt for retten, og i oktober 1952 blev Costello idømt 18 måneders fængsel for det sidstnævnte.

Costellos position var svækket på flere punkter. Med Moretti havde han mistet sit mest trofaste forsvar inden for familien, og mens han var i fængsel, kunne Vito Genovese konspirere uhindret. Desuden blev Genovese oftere og oftere set sammen med **TOMMY LUCCHESI**, som i foråret 1951 havde efterfulgt Tom Gagliano som boss og medlem af Kommissionen, da Gagliano døde af sygdom.

LUCCHESI var en lille, elegant mand, der under Forbudstiden var blandt byens mest effektive mordere. Dengang arbejdede han og Costello sammen, men med tiden blev det tydeligt, at de kappedes om indflydelse. **LUCCHESI** havde også et stærkt netværk blandt dommere og politikere - med Costello af vejen ville **LUCCHESI** være mafiaens fixer nr. 1.

Tommy Lucchese

Som modtræk havde Costello sørget for at få en sikker støtte i Kommissionen. I slutningen af 40'erne var forholdet mellem **ALBERT ANASTASIA** og hans boss, Vincent Mangano, blevet stadigt dårligere, og da den temperamentsfulde Anastasia snakkede om at gøre noget ved problemet, støttede Costello ham. Vincent Mangano forsvandt sporløst i april 1951.

Det var første gang, nogen havde fjernet et medlem af Kommissionen med magt, og **Vincent Mangano ANASTASIA** undlod da også at indrømme, at han stod bag. Han nøjedes med at forklare, at Mangano havde planlagt at myrde ham - og da Costello talte sin vens sag, blev Anastasia accepteret som Manganos efterfølger og dermed medlem af Kommissionen.

Eneste ulempe ved den historie var, at de to sidste medlemmer af Kommissionen, **JOE PROFACI** og **JOE BONANNO**, begge var nære venner af Mangano.

Costello bad **ALBERT ANASTASIA** holde et vågent øje med sine interesser, mens han var i fængsel. Han begyndte afsoningen i oktober 1952 i Lewisburg Penitentiary i Pennsylvania, hvor Frank Costello var en mønsterfange. I fængslet fik Frank besked om, at Skattevæsenet havde indledt en større undersøgelse. De gik efter at fælde ham på sorte penge - men værre var det, at **ANASTASIA** lød mere og mere overbevist om, at der var noget i gære mellem Vito Genovese og **TOMMY LUCCHESI**.

1953: Mordplaner

Da Frank Costello blev prøveløsladt for tre uger siden - i oktober 1953 - fik han hurtigt rygterne bekræftet af sine kilder. Vincent Rao, **LUCCHESI**s consigliere, og Neil Migliore, en ung mand, der kører illegale lotterier for **LUCCHESI**, sagde begge det samme: **TOMMY LUCCHESI** har konkrete planer om at myrde **ANASTASIA**.

Da Frank fortalte **ALBERT ANASTASIA** om mordplanen, ville **ANASTASIA** løse problemet på sin sædvanlige direkte facon: Han havde allerede overvejet, hvordan de kunne skille sig af med **LUCCHESI** - det gjaldt bare om at slå først. Men Costello brød sig ikke om tanken. Han ville ikke kaste familierne ud i en større krig, der blot ville give endnu mere forstyrrende opmærksomhed fra politi og journalister. Costello foreslog i stedet, at de skulle fremlægge sagen for Kommissionen og bede den beslutte, hvad der skal ske. **LUCCHESI** har overtrådt alle uskrevne regler ved at planlægge at myrde et andet medlem af Kommissionen. Han og hans medsammensvorne må stilles til ansvar.

I aften: Afsløring og dom

ANASTASIA indvilligede efter lidt diskussion. I aften, onsdag den 4. november 1953, samles Kommissionen om en middag i **JOE PROFACI**s hus i Brooklyn - officielt for at sige velkommen tilbage til Costello og diskutere, hvad familierne kan gøre for at undgå den øgede opmærksomhed fra myndighederne i kølvandet på Kefauver-komiteen.

Costello og **ANASTASIA** har aftalt, at Frank på et passende tidspunkt skal bringe komplotet på bane og bede om Kommissionens dom.

Costello-familien kort fortalt

Hovedkvarter: The Waldorf-Astoria Hotel, 301 Park Avenue, Manhattan

Boss: Frank Costello

Underboss: Vito Genovese

Consigliere: Johnny Torrio (i praksis pensioneret)

Medlemmer i alt: 500+

Familiens aktiviteter og interesser:

- Gambling af enhver art (illegale lotterier, bookmaking, kasinoer i Las Vegas og Caribien, spillehuse i Florida, terningspil i lader i landdistrikterne etc.)
- Enarmede tyvekægte, jukebokse og cigaretautomater
- Restauranter og natklubber
- Havnen og fiskeauktionen (rival: **ANASTASIA**-familien)
- Tekstilindustrien (primær rival: **LUCCHESI**-familien)
- Byggeindustrien
- Renovationsindustrien
- Fødevareindustrien
- Narkohandel (primære rivaler: **BONANNO**- og **LUCCHESI**-familierne)
- Prostitution
- Åger
- Røverier og væbnede overfald
- Har interesser i alle New Yorks bydele og forstæder samt stærke forbindelser til mafiaen i resten af USA

Personen Frank Costello

Det er meget lidt, der undgår Frank Costellos opmærksomhed. Han er bevidst om alt, der foregår omkring ham, og han forstår at bruge indtrykkene fremadrettet. Frank er en højt intelligent mand, der glider naturligt ind i næsten enhver situation. Når han møder konflikter, forsøger han at køle gemytterne ned og finde et kompromis. Og han spiller sine kort med omhu.

Frank er stolt over at være nået så langt i livet. Han ville ikke være som sin far, der var både inkompetent og ydmyg og derfor byttede et fattigt liv i Italien med et lige så fattigt liv i USA. Frank havde talentet til at bryde ud af slummen - hvis han var blevet født i et andet socialt lag, ville han være endt som direktør i én af landets store koncerner. Han elsker at få tingene til at ske.

I de senere år har Frank dog kunnet mærke alderdommen nærme sig. Han er begyndt at tænke på døden og meningen med livet. Af og til ligger han vågen og spørger sig selv, om han kunne have forment sit liv anderledes.

Som en naturlig diplomat er det vigtigt for Frank at gøre et godt indtryk. Han er ekstremt velklædt, altid elegant i den nyeste mode - og han går til frisøren fire-fem gange om ugen for at få frisket frisuren op og lagt manicure.

Alle kalder Franks kone for Bobbie. Hendes pigenavn var Loretta Geigerman, og hun er en begavet dame, der foretrækker Franks society-venner frem for hans kolleger i mafiaen. Frank og Bobbie har ikke børn. De bor i en flot villa i Sands Point ude på Long Island, men har også en stor lejlighed i Central Park West, hvor Frank ofte overnatter efter sine arbejdsdage. Han har installeret sin elskerinde, en tidligere natklubsangerinde ved navn Thelma Martin, i en lejlighed på den anden side af parken.

Bosserne i New York

Der er fem mafiafamilier i New York, og deres fem bosser repræsenterer familierne i Kommissionen. Ud over Frank Costello er det:

ALBERT ANASTASIA, som har været Costellos ven i 30 år. De har meget at takke hinanden for. Anastasia kan nogle ting, Costello har svært ved - han er direkte, nådesløs og ikke bange for at bruge magt. Til gengæld hjælper Costello ham med sine forbindelser og sin diplomatiske sans. Netop diplomatiet kan være nødvendigt over for den iltre Anastasia, hvis største fjende er hans egen impulsivitet. Anastasia er i livsfare på grund af sit ven-skab med Costello.

JOE BONANNO, der er yngst af bosserne, men alligevel leder møderne i Kommissionen. Bonanno er begavet og hurtigtopfattende, og han foretrækker ligesom Costello at løse problemer ved forhandling frem for vold. Bonanno bliver dog nogle gange hæmmet af sin stærke tro på ære og andre traditionelle sicilianske principper, der kan gøre ham mere stædige end fornuftige. Costellos familie er på vagt over for Bonanno, fordi han forsøger at få en fod indenfor i de caribiske kasinoer.

JOE PROFACI, som er den barske boss i byens mindste familie - en meget religiøs mand med en stærk sans for retfærdighed. Han tror på orden og konsekvens og lægger ikke fingrene imellem, når nogen overtræder hans regler. Profaci og Costellos familier kappes om indflydelse på havnen, men derudover virker han tilfreds med sit relativt begrænsede territorium i Brooklyn. Profaci og Bonanno er venner.

TOMMY LUCCHESI, der minder om Costello, men i dag er hans fjende. I Forbudstiden arbejdede de sammen, nu kappes de om indflydelse i New Yorks politiske liv. Lucchese har allieret sig med Vito Genovese, der ønsker at overtage Costellos plads som boss, og det er sandsynligvis Genovese, der trækker i trådene. Men den lille, kyniske Lucchese er heller ikke en mand, man kan tillade sig at undervurdere. Costellos kontakter er overbeviste om, at Lucchese planlægger at svække Costello ved at myrde Albert Anastasia.

Costello-familien

Joe Masseria
(boss til 1931)

Charlie Luciano
(boss 1931-1936)

Frank Costello
(boss 1936-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 500+

- Gambling af enhver art
- Havnen, herunder fiskeauktionen
- Tekstilindustrien
- Har interesser i alle New Yorks bydele og forstæder samt stærke forbindelser til mafiaen i resten af USA

Anastasia-familien

Al Mineo
(boss til 1930)

Frank Scalise
(boss 1930-1931)

Vincent Mangano
(boss 1931-1951)

Albert Anastasia
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 400+

- Over 30 km af Brooklyns havnefront
- Tekstilindustrien i det centrale Manhattan
- Byggeindustrien i The Bronx
- Har interesser i næsten alle dele af New York

Lucchese-familien

Tom Reina
(boss til 1930)

Joe Pinzolo
(boss 1930)

Tom Gagliano
(boss 1930-1951)

Tommy Lucchese
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Tekstilindustrien på Manhattan
- Narkohandel, især heroin
- Gambling, særligt flere store illegale lotterier
- Har interesser i alle New Yorks fem bydele

Bonanno-familien

Cola Schiro
(boss til 1929)

Salvatore Maranzano
(boss 1929-1931)

Joe Bonanno
(boss 1931-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Narkohandel i stor stil, primært heroin
- Gambling i Brooklyn og på Manhattan
- Byggeindustrien
- Har primært interesser i Brooklyn

Profaci-familien

Salvatore D'Acquilla
(boss til 1928)

Joe Profaci
(boss 1928-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 100+

- Restaurationsindustrien, særligt fødevaregrossister
- Gambling (illegale lotterier og bookmaking)
- Narkohandel
- Opererer stort set kun i Brooklyn

Mafia-ordbog

capo / boss

Lederen af en mafia-bande ('familie') - kaldes 'fader' på Sicilien.

sottocapo / underboss

Næstkommanderende i en mafiafamilie.

capo consigliere

'Rådgiver' - særlig position i toppen af mafia-familien, som indehaves af fx en advokat eller et æret ældre medlem.

caporegime

'Løjtnant' i en mafia-familie - har typisk flere soldati under sig.

soldati / made men

Mafiaens fodfolk, som hver især kan kontrollere operationer til millioner af dollars.

omertà

Mafiaens tavshedsbegreb - alle familiens forretninger holdes hemmelige for udenforstående.

borgata

Mafiafamilie - en løst organiseret gruppe kriminelle af italiensk afstamning.

Tommy Lucchese alias Three-Fingers Brown

Tommy Lucchese har et grundlæggende positivt livssyn. Han er i stand til lynhurtigt at overskue og gribe mulighederne i livet - og hvis der mangler muligheder, er han ikke bange for at skabe dem selv.

Han stiftede sit første firma som 23-årig i 1922 - et vinduespudserfirma i The Bronx. Hvis butiksejerne i nabolaget ikke ønskede at tilmelde sig tjenesten, fik Lucchese og hans bande hurtigt understreget, at de havde to muligheder: Enten betalte man for at få sine vinduer pudset, eller også sørgede nogle velplacerede mursten for, at man slet ikke havde vinduer.

Det var den samme evne til konsekvent at gå efter målet, der sidst i 20'erne gjorde Tommy Lucchese frygtet som én af New Yorks dygtigste lejemordere. Han er ikke en mand, man kommer på tværs af. Som teenager mistede Lucchese højre pegefinger i en værkstedsulykke - derfor bliver han kaldt Three-Fingers Brown efter en berømt baseball-spiller med samme handicap. Men ingen bruger det tilnavn, når Lucchese er inden for hørevidde. Intet fornuftigt menneske tør risikere at såre hans forfængelighed.

Det er imponerende, at en mand på 158 cm og 55 kilo kan indgyde sådan en frygt i andre.

1899: Bander i Bronx

Han blev født som Gaetano Luckese i 1899 i Siciliens største by, Palermo. Gaetanos familie var blandt de millioner af italienere, som omkring århundredeskiftet søgte et bedre liv i mulighedernes land, USA. I 1910 ankom de til New York, og på gaderne i The Bronx blev Gaetano hurtigt byttet ud med det tilsvarende engelske navn, Tommy.

En stor del af de italienske immigranter kom fra Sicilien, og blandt dem var der en gruppe, som var skolet i det, der på hjemøen hedder Traditionen. Andre kalder det mafiaen.

Den unge Tommy Lucchese brugte meget tid på gaden i den kaotiske storby, og han fandt snart plads i en gadebande, hvor han begyndte med smårapserier. Lucchese var dog for ambitiøs og begavet til at fortsætte med den slags, så han sugede ideer til sig fra de mafiosi, der rekrutterede nye folk fra gadebanderne.

Lucchese kom under vingerne hos Tom Reina, der ledede en mafiafamilie med base i The Bronx, og det var med Reinas tilladelse, at han startede sit vinduespudserfirma. Reina havde set, at Lucchese ud over stærke ambitioner besad et overblik og en overtalelsesevne ud over det sædvanlige. I 1923 blev Luccheses fremdrift sat på hold, da han fik tre års fængsel for et biltyveri. Han opførte sig pænt og blev prøveløsladt efter 13 måneder. Det er den eneste gang, Tommy Lucchese har været bag tremmer.

1924: Specialist i mord

Efter han kom ud af fængslet, steg Lucchese hurtigt i graderne hos Tom Reina. Som resten af mafiaen tjente Reinas familie millioner af dollars på spritsmugleri i Forbudstiden, men det var en farefyldt branche, hvor der måtte tages hårdhændede midler i brug.

I slutningen af 20'erne blev Tommy Lucchese tre gange tiltalt for mord, men hver gang udviklede vidnerne pludselige hukommelsestab. Luccheses ry som iskold morder tjente ham godt, og det var velfortjent. I alt var han personligt involveret i flere end 30 mord i løbet af et årti.

Luccheses talenter var efterspurgt. Den sicilianske tradition dikterer, at man bør holde sig til sin egen klans forretninger, men Lucchese var ligeglad og freelancede, når det passede ham. På den måde fik han venner i flere af byens andre mafiafamilier - blandt andre den snu Carlo Gambino, som Lucchese fik et livslangt venskab med. Men Luccheses vigtigste nye bekendtskaber var kredsen omkring Charlie 'Lucky' Luciano, en fremadstormende gangster på alder med Lucchese. Blandt hans folk var den temperamentsfulde Vito Genovese, hvis ry som hensynsløs dræber var på højde med Luccheses. En anden var **FRANK COSTELLO** - en diplomatisk entreprenørtype, som fandt en åndsfælle i Tommy Lucchese. Sammen satte de enarmede tyveknægte op overalt i byens baglokaler og skummede toppen af omsætningen.

Carlo Gambino

Lucchese var en del af et blomstrende ulovligt forretningsimperium. Ud over spritsmugleri beskæftigede Tom Reinas familie sig blandt andet med det illegale lotteri, 'numbers', i The Bronx og Harlem. Det blev styret af Reinas underboss, Tom Gagliano.

Samtidig blev principperne fra Tommy Luccheses vinduespudserfirma forfinet og brugt i andre brancher. Lucchese selv gik efter tekstilindustrien, der i New York er koncentreret på Manhattan.

Når tøjet blev fremstillet, involverede det primært medlemmer af to fagforeninger: Tekstilarbejderne, der forarbejdede stoffet, og transportarbejderne, der kørte råvarerne til fabrikkerne og det færdige tøj til butikkerne. I samarbejde med den jødiske mafia og Carlo Gambino tog Lucchese kontrol med de to fagforeninger og kunne derigennem sætte tommelskruerne på hele branchen. Hvis man betalte lidt ekstra, kom varerne til tiden, og der var ingen problemer med arbejderne. Nægtede man at betale, fulgte der masser af ballade med leverancer, strejker og 'uheld'.

Hvis der endelig opstod problemer med en leverance, kunne man også bede mafiaen om hjælp, men specielle tjenester kostede. Med tiden kom Lucchese til at eje syv tekstilfabrikker, og han blev dermed én af USA's største leverandører af kvindetøj.

1929: Den største krig

New Yorks største mafiafamilie blev ledet af Joe Masseria alias Joe the Boss, en fedladet, hårdhændet mand, der åbenlyst gik efter at lægge alle de newyorkske familier under sig. Charlie Luciano havde sluttet sig til Masseria, som også fik støtte af byens næststørste familie, der blandt andre talte Luccheses ven Carlo Gambino.

De tre mindre familier i byen - heriblandt Reinas - brød sig dog ikke om Joe the Boss' ideer, og i efteråret 1929 gjorde én af dem oprør og indledte dermed den største mafiakrig i USA's historie. Denne familie blev ledet af Salvatore Maranzano, der personificerede modstanden mod Masseria og udnævnte den unge dygtige organisator **JOE BONANNO** til sin stabschef.

Joe Masseria

1930: Dobbeltspil

Tom Reina holdt sig i starten neutral, men da krigen trak ud, kom Joe the Boss til Reina med et forslag. Han bad Reina om at snigmyrde **JOE BONANNO** og lederen af den anden neutrale familie, **JOE PROFACI**, som Masseria ikke stolede på. Maranzano, **BONANNO** og **PROFACI** kom fra samme del af Sicilien.

Maranzano

Reina var positiv over for forslaget, som ikke huede Tommy Lucchese. Han brød sig ikke om sine muligheder under Masseria og kontaktede derfor Charlie Luciano. I januar 1930 mødtes Lucchese, Luciano, **COSTELLO** og Genovese i hemmelighed og besluttede sig for at spænde ben for Joe the Boss.

Hver onsdag spiste Tom Reina middag hjemme hos sin tante. Da han kom ud fra hendes hus den sidste onsdag i februar 1930, ventede Vito Genovese udenfor med et oversavet jagtgevær. Han affyrede begge løb på klos hold og skød bogstaveligt talt hovedet af Reina.

Masseria udnævnte en afløser for Reina, men der gik kun et halvt år, før denne blev skudt af to af Luccheses folk under et besøg på Luccheses kontor. Herefter blev Tom Gagliano boss i familien, og han gjorde den nu 31-årige Tommy Lucchese til sin underboss.

I det næste års tid fortsatte udmattelseskrigen mellem Masserias større ressourcer og Maranzanos bedre taktiske begavelse. Luciano sørgede for at sende flere folk over på Maranzanos ved at sprede rygter om, at Masseria stod bag mordet på Reina.

I april 1931 spiste Joe Masseria frokost sammen med Luciano, der formelt var hans underboss. Efter maden gik Charlie Lucky på toilettet, hvorefter fire mænd kom ind ad døren og mejede Joe the Boss ned. Vito Genovese var én af de fire; det samme var **ALBERT ANASTASIA**, der var en lige så frygtløs dræber som Genovese og tilhørte samme familie som Luccheses ven Carlo Gambino.

1931: Lucianos fred

Charlie Lucky havde endeligt skiftet side, og krigen sluttede med Salvatore Maranzano som vinder. Han indsatte sig selv som byens øverste boss, men lige så god en leder han havde været under krigen, lige så skidt klarede han sig i fredstid. Maranzano gik som Masseria for hårdhændet frem.

Luciano og Maranzano kom derfor hurtigt på kant med hinanden, og Maranzano hyrede en lejemorder til at tage sig af Luciano og hans nærmeste - blandt andre **FRANK COSTELLO** og Vito Genovese.

Kun få blev indviet i Maranzanos plan, men én af dem var Tommy Lucchese, som skyndte sig at informere Charlie Lucky. Da Maranzano i september 1931 beordrede Luciano og Genovese til at stille på sit kontor, fik han i stedet besøg af fire mænd, der præsenterede sig som agenter fra Skattevæsenet og afvæbnede Maranzanos livvagter. To af dem gik derefter ind på Maranzanos kontor og dræbte ham.

Maranzano ventede et kritisk besøg fra Skattevæsenet og havde bedt sine folk om at behandle skatteagenterne pænt, når de kom. Lucchese fortalte Luciano om Maranzanos ordre, og derfra var mordet nemt at sætte op. Inden morderne ankom, havde Lucchese ringet til Maranzano for at sikre sig, at han faktisk var på kontoret.

Maranzano bæres til graven

1931: Kommissionen stiftes

Luciano havde set, hvor farligt det var at kalde sig overboss, så han tog ikke magten formelt, men foreslog i stedet, at familierne oprettede en slags bestyrelse, hvor stridigheder kunne løses ved forhandling. Dermed blev Kommissionen født.

De stiftende medlemmer af Kommissionen var bosserne fra New Yorks fem familier: Charlie Luciano; Tom Gagliano; **JOE BONANNO**, som overtog Maranzanos familie; **JOE PROFACI**; og Vincent Mangano, der blev boss i den næststørste familie, som blandt andre talte Carlo Gambino og underbossen **ALBERT ANASTASIA**.

Vito Genovese blev Lucianos underboss, mens Tommy Lucchese fortsat var underboss hos Tom Gagliano.

Tom Gagliano

1933: Narko og politik

Som underboss kunne Lucchese kaste sig over nye forretninger. Spiritusforbudet blev ophævet i 1933, men der kom flere og flere kunder til andre rusmidler. Ikke mindst heroin. Lucchese så mulighederne i det hvide pulver og begyndte allerede i første halvdel af 30'erne at importere store mængder via Sicilien og Korsika. Han satte én af sine løjtnanter, John Ormento, i spidsen for operationen, og snart var der masser af heroin på gaden i Harlem.

John Ormento

Ormento omtalte sig selv som narkohandler i fuld offentlighed, men Lucchese var mere diskret. Han byggede sig et image som almindelig, lovlydig forretningsmand ved hjælp af sine tøjfabrikker og yderligere investeringer i fast ejendom og byggeselskaber.

Lucchese begyndte at komme i samme cirkler som byens politikere og dommere, og den lille 'tøjfabrikant' fik mange venner. Tommy Lucchese var en elegant, velklædt mand, hvis kontrollerede gemyt og få, men præcise ord passede glimrende ind i society-miljøet. Det samme gjorde hans gæstfrihed. I slutningen af 40'erne holdt Lucchese en privat velgørenhedsmiddag med 22 af New Yorks dommere som gæster.

Hans vigtigste ven i de politiske kredse var lederen af Arbejderpartiet i New York. Gennem ham sikrede Lucchese, at den relativt ukendte Vincent Impellitteri stod klar som afløser, da byens borgmester gik af i 1950. Én af Impellitteris første administrative beslutninger var at udnævne Thomas Murphy til politidirektør. Både Impellitteri og Murphy var venner af Lucchese, der dermed besad politiske forbindelser, få andre mafioso kunne matche.

1936: Den politiske rival

Én mand kunne dog. Nemlig **FRANK COSTELLO**, der havde afløst Charlie Luciano som boss i byens største familie, da Luciano fik en lang fængselsdom i 1936. Samtidig var Charlie Luckys egentlige underboss, Vito Genovese, flygtet til Italien for at undgå en mordanklage - og dermed kunne **COSTELLO** sætte sig i Lucianos stol.

COSTELLOs indflydelse på rådhuset og politigården var legendarisk. Lucchese fik valgt en borgmester, men **COSTELLO** stod bag valget af hans forgænger. **COSTELLO** kontrollerede den politikommissær, der ledede specialafdelingen for organiseret kriminalitet - han kunne fixe næsten alt for den rette pris.

Lucchese og **COSTELLO**s politiske indflydelse var til gavn for hele mafiaen, men skilte også de to mænd ad. De trak i de samme tråde, og Lucchese ville have lige så meget indflydelse som **COSTELLO**. Det kunne han kun få ved at tage den fra ham.

Frank Costello

FRANK COSTELLO var bare ikke nem at røre. Han ledede byens største mafiafamilie, og op gennem 40'erne blev det klart, at **COSTELLO** havde en trofast allieret i **ALBERT ANASTASIA** - underbossen i den næststørste familie. De to havde været venner siden Forbudstiden - et mærkeligt par, for hvor **COSTELLO**s politiske evner gjorde ham kendt som The Prime Minister, gav **ANASTASIA**s eksplosive temperament ham tilnavnet The Mad Hatter.

Albert Anastasia

COSTELLO og **ANASTASIA** supplerede dog hinanden fint. Én til at klare det beskidte arbejde, én til at snakke besnærende. Da **ANASTASIA**s boss, Vincent Mangano, forsvandt i april 1951, talte **COSTELLO** sin vens sag for resten af Kommissionen. **ANASTASIA** indrømmede aldrig, at han stod bag Manganos forsvinden, men påstod, at Mangano havde planlagt at slå ham ihjel.

Aldrig før havde nogen fjernet et medlem af Kommissionen med magt. Men **ANASTASIA** havde stor opbakning i sin familie, så de andre bosser accepterede ham som Manganos efterfølger.

1951: Lucchese bliver boss

Tommy Lucchese var én af de bosser, der godkendte, at **ANASTASIA** blev boss. I februar 1951 var Tom Gagliano død af sygdom, og Lucchese var hans naturlige afløser, efter at de sammen havde styret familien i 20 år.

Derfor sad Lucchese i Kommissionen, da spørgsmålet om **ANASTASIA** skulle behandles. Men som nyeste medlem kunne han ikke protestere mod **ANASTASIA**s optagelse i Kommissionen, når selv **JOE PROFACI** og **JOE BONANNO**, to nære venner af Vincent Mangano, ikke gjorde det.

Vito Genovese

Det var på dette tidspunkt, at Lucchese og Vito Genovese begyndte at mødes. Genovese var vendt tilbage til USA efter 2. Verdenskrig, og han var rasende over, at **FRANK COSTELLO** nu var boss i Charlie Lucianos tidligere familie. Genovese mente, at **COSTELLO**s position retteligt tilhørte ham - i stedet måtte han stadig tage til takke med at være familiens underboss.

Lucchese og Genovese havde mange sammenfaldende interesser. Genovese ville have **COSTELLO**s titel, men var primært interesseret i den lyssky del af familiens forretninger - og altså ikke i **COSTELLO**s politiske indflydelse, som Lucchese til gengæld higede efter. For at kunne gå efter **COSTELLO**, var Genovese nødt til at gøre noget ved **ALBERT ANASTASIA** - og det passede Lucchese fint, eftersom **ANASTASIA**s familie havde store interesser i tekstilindustrien og dermed konkurrerede med Lucchese.

1951: Kefauver-komiteen

De første år i 50'erne bragte desuden mafiaen i offentlighedens søgelys for alvor. En politiker ved navn Estes Kefauver fik i 1950 nedsat en senatskomité, der skulle undersøge organiseret kriminalitet mellem delstaterne, og en række ledende mafiosi blev indkaldt som vidner i de tv-dækkede høringer, der strakte sig over næsten et år.

Blandt dem var Tommy Lucchese, som ikke var glad for omtalen. Pludselig gik det op for hans naboer i det fashionable villakvarter, at den venlige 'tøjfabrikant' ledede én af landets største forbryderbander. Endnu værre var det, at høringerne tvang hans venner i byrådet og politiet til at distancere sig fra Lucchese.

Det var dog **FRANK COSTELLO**, der blev hårdest ramt. Kefauver-komiteen fik udpeget ham som lederen af New Yorks største mafiafamilie, og **COSTELLO** gjorde ikke nogen heldig figur, da han blev forhørt på tv. I 1952 fik **COSTELLO** 18 måneders fængsel for foragt for retten, fordi han nægtede at udtale sig til komiteen.

Lucchese vidner

COSTELLO bad **ALBERT ANASTASIA** om at passe sine interesser, mens han sad inde. Men **ANASTASIA**s tilstedeværelse kunne ikke forhindre Vito Genovese i at trække i trådene. Genovese benyttede lejligheden til at påvirke flere af familiens løjtnanter. Familien havde brug for en mere konsekvent og tilstedeværende leder...

Ét af Genoveses argumenter var, at **COSTELLO** nogle år tidligere gik i behandling hos en psykiater, efter sigende på grund af moralske problemer med sin rolle. Manden var simpelt hen for blød til at være boss.

Johnny Dioguardi

1953: Selvforsvar

Mens **COSTELLO** var i fængsel, kom Genovese til Lucchese med stærke indicier for, at **ALBERT ANASTASIA** og hans pistolmænd planlagde at myrde Lucchese. Genovese havde oplysningerne fra folk i **ANASTASIAS** egen familie. Lucchese og Genovese diskuterede sagen og blev enige om, at der ikke var andre udveje end at slå først mod den aggressive og ustabile **ANASTASIA**.

Tommy Lucchese indviede sine mest betroede mænd i situationen, og løjtnanterne Tony Corallo og Johnny Dioguardi begyndte at indsamle oplysninger. Snart ved de, hvornår **ALBERT ANASTASIA** er mest sårbar, og hvilke af hans mænd der kan købes. Planen er at udføre mordet senest i starten af næste måned, december 1953.

Carlo Gambino

At én af bosserne i Kommissionen dræber en anden, er uhørt. For at sikre sig mod repressalier, der kunne kaste hele mafiaen ud i en ny opslidende krig, er Lucchese derfor ved at gøde jorden hos de andre medlemmer af Kommissionen.

Til det formål har han hentet hjælp hos sin gamle ven Carlo Gambino. Lucchese og Gambino arbejder stadig sammen om afpresningen af tekstilindustrien, og Luccheses datter er gift med Gambinos søn. I dag er Carlo Gambino næstkommanderende i **ANASTASIAS** familie - og dermed den naturlige arvtager, når **ANASTASIA** ikke længere er boss.

Derfor er Carlo Gambino i gang med at bearbejde **JOE PROFACI**. **PROFACI** har næppe glemt, at **ANASTASIA** dræbte hans ven Vincent Mangano for at blive boss.

I aften: Et vågent øje

Det ser med andre ord lyst ud for Tommy Lucchese inden Kommissionens møde i aften, den 4. november 1953. Han skal dog holde masken, for de mødes for at sige velkommen tilbage til **FRANK COSTELLO**, der blev prøveløsladt i sidste måned.

Sammenkomsten i **JOE PROFACIS** hus skal også bruges til at diskutere, hvad de kan gøre for at modvirke myndighedernes øgede interesse for familierne i kølvandet på Kefauver-komiteen. For Tommy er det dog først og fremmest en lejlighed til at vurdere, hvor langt **COSTELLO** og **ANASTASIA** er med deres planer. Det er især værd at holde øje med, hvordan deres forhold er til de to 'neutrale' bosser, **JOE PROFACI** og **JOE BONANNO**.

Lucchese-familien kort fortalt

Hovedkvarter: The Brokaw Building, 1487 Broadway, Manhattan

Boss: Tommy Lucchese

Underboss: Steve LaSalle

Consigliere: Vincent Rao

Medlemmer i alt: 200+

Familiens aktiviteter og interesser:

- Tekstilindustrien på Manhattan (rival: **ANASTASIA**-familien)
- Narkohandel, især heroin (rivaler: **BONANNO**- og **ANASTASIA**-familierne)
- Gambling, særligt flere store illegale lotterier (primær rival: **COSTELLO**-familien)
- Byggeindustrien i The Bronx (rival: **ANASTASIA**-familien)
- Byggeindustrien i Queens
- Transportarbejdernes fagforening
- Slagterier og andre dagligvarer (rival: **PROFACI**-familien)
- Sæbefabrikker
- Renovationsindustrien (rival: **ANASTASIA**-familien)
- Restauranter
- Åger
- Røverier og væbnede overfald
- Har interesser i alle New Yorks fem bydele

Personen Tommy Lucchese

Tommy Lucchese virker altid fuldstændig kontrolleret. Han er en lille, lyshåret mand, der taler i præcise, velformulerede sætninger - men bag den kontrollerede facade kan man ane en brændende energi.

Den kan ses i Tommys hænder, som ofte er i bevægelse. De trommer i bordet, samler hans glas op og snurrer det rundt eller glatter ubetydelige folder i hans jakkesæt ud. Tommy Lucchese er altid velklædt og nybarberet. Han klæder sig elegant og moderne, næsten for perfekt - han synes at have en skinnende overflade, som om han lige er blevet poleret.

Hans indre energi kommer ofte ud som charme, og han er særdeles vellidt blandt sine underordnede i mafiafamilien, der kender ham som fair og velovervejet. Men hvis man kommer på kant med Tommy Lucchese, er man ikke i tvivl om, at man står over for en farlig modstander. Trods hans kun 158 cm.

Tommy blev i 1927 gift med sin barndomskæreste, som alle kalder Kitty. Hendes pigenavn var Concetta Vassallo, og hun er en kvinde med følelserne uden på tøjet. De har to børn - datteren Frances og sønnen Baldassare. Frances er netop blevet gift med Tommy Gambino, der er søn af Tommy Luccheses gamle ven Carlo Gambino.

Tommy og Kitty bor i det fashionable forstadskvarter Lido Beach på Rogat Street, hvor deres hus ligger omgivet af en høj mur. I forhaven er et spejl sat op på en pæl, så man kan overvåge, hvad der foregår ude på gaden, og fordøren er et étvejs-spejl, der sørger for, at man kan se, hvem der står udenfor.

Bosserne i New York

Der er fem mafiafamilier i New York, og deres fem bosser repræsenterer familierne i Kommissionen. Ud over Tommy Lucchese er det:

FRANK COSTELLO, der er Luccheses største rival. Begge har vidtrækkende indflydelse i byens politiske liv, men Lucchese mener, han kan få mere ud af dette end den aldrende og stadigt mere vage Costello. Lucchese har allieret sig med Costellos underboss, Vito Genovese, der mener, at han retteligt burde have efterfulgt Charlie Luciano som boss i deres familie. Sammen vil Genovese og Lucchese få sendt Costello på pension på det rette tidspunkt.

ALBERT ANASTASIA, som er Luccheses problem nr. 1. Den eksplosive Anastasia er Frank Costellos trofaste ven og vil kæmpe for at forsvare hans position. Samtidig er der klare indicier for, at Anastasia planlægger at myrde Lucchese - sandsynligvis styret af Costello. Senest i starten af næste måned sætter Luccheses familie derfor et præventivt angreb ind mod Anastasia, der alligevel er for ustabil til at være boss. Luccheses og Anastasias familier strides om indflydelse i byens tekstildistrikt.

JOE PROFACI, der har været boss siden Forbudstiden. Profaci er en barsk mand af den sicilianske skole, men ikke synderligt kompetent som boss. Han kører sine folk hårdt og har ikke ambitioner ud over sit eget nabolag i Brooklyn. Lucchese er ved at få ham vendt mod Anastasia via Carlo Gambino, der prikkes til Profacis hævntrøst på vegne af venen Vincent Mangano, som Anastasia myrdede for at blive boss.

JOE BONANNO, som leder møderne i Kommissionen. Bonanno er begavet og snu, men holder for stædigt fast i de sicilianske traditioner. Han er næsten for diskret; til gengæld kan man regne med, at Bonanno altid vil søge at komme til bunds i en sag. Han er typen, der søger sandheden, før han handler. Bonannos familie tjener ligesom Luccheses stort på illegale lotterier i de italienske kvarterer. Bonanno og Joe Profaci er venner.

Costello-familien

Joe Masseria
(boss til 1931)

Charlie Luciano
(boss 1931-1936)

Frank Costello
(boss 1936-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 500+

- Gambling af enhver art
- Havnen, herunder fiskeauktionen
- Tekstilindustrien
- Har interesser i alle New Yorks bydele og forstæder samt stærke forbindelser til mafiaen i resten af USA

Anastasia-familien

Al Mineo
(boss til 1930)

Frank Scalise
(boss 1930-1931)

Vincent Mangano
(boss 1931-1951)

Albert Anastasia
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 400+

- Over 30 km af Brooklyns havnefront
- Tekstilindustrien i det centrale Manhattan
- Byggeindustrien i The Bronx
- Har interesser i næsten alle dele af New York

Lucchese-familien

Tom Reina
(boss til 1930)

Joe Pinzolo
(boss 1930)

Tom Gagliano
(boss 1930-1951)

Tommy Lucchese
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Tekstilindustrien på Manhattan
- Narkohandel, især heroin
- Gambling, særligt flere store illegale lotterier
- Har interesser i alle New Yorks fem bydele

Bonanno-familien

Cola Schiro
(boss til 1929)

Salvatore Maranzano
(boss 1929-1931)

Joe Bonanno
(boss 1931-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Narkohandel i stor stil, primært heroin
- Gambling i Brooklyn og på Manhattan
- Byggeindustrien
- Har primært interesser i Brooklyn

Profaci-familien

Salvatore D'Acquilla
(boss til 1928)

Joe Profaci
(boss 1928-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 100+

- Restaurationsindustrien, særligt fødevaregrossister
- Gambling (illegale lotterier og bookmaking)
- Narkohandel
- Opererer stort set kun i Brooklyn

Mafia-ordbog

capo / boss

Lederen af en mafia-bande ('familie') - kaldes 'fader' på Sicilien.

sottocapo / underboss

Næstkommanderende i en mafiafamilie.

capo consigliere

'Rådgiver' - særlig position i toppen af mafia-familien, som indehaves af fx en advokat eller et æret ældre medlem.

caporegime

'Løjtnant' i en mafia-familie - har typisk flere soldati under sig.

soldati / made men

Mafiaens fodfolk, som hver især kan kontrollere operationer til millioner af dollars.

omertà

Mafiaens tavshedsbegreb - alle familiens forretninger holdes hemmelige for udenforstående.

borgata

Mafiafamilie - en løst organiseret gruppe kriminelle af italiensk afstamning.

Joe Profaci

Joe Profaci tror på, at der findes en retfærdighed. Han voksede op i en stærkt religiøs familie, hvor der dagligt blev læst op af Biblen omkring stuebordet. Én af hans brødre blev præst, og to af hans søstre er nonner. Retfærdigheden var én af de grundsten i livet, som Gud gav via de bibelske skrifter.

De katolske ritualer har fulgt Profaci gennem hele livet. Da han byggede sit hus i Brooklyn, fik han indsat et alter i et særligt rum i kælderens. Her holder Joe Profaci private gudstjenester med sin familie - med hjælp fra præsterne fra de nærliggende kirker.

Derudover er Profaci et aktivt medlem af Brooklyns katolske menighed, og han støtter ofte kirkens projekter. Sidste år - 1952 - hjalp han eksempelvis med at samle penge ind til kvarterets nye kirke, Regina Pacis, og da kirken havde brug for beskyttelse, trådte Profaci til.

Regina Pacis er Jomfru Maria som Fredens Dronning, og for at ære hende bad præsten menigheden om at donere smykker og ædelsten til kirkens Madonna-statue. Han fik derefter donationerne smeltet om og sammensat til en smuk, juvelbesat krone til Den Hellige Jomfru.

Men kort efter kroningen af statuen blev kronen stjålet fra kirken. Profaci var rasende. Som boss for én af New Yorks fem mafiafamilier havde han mange tråde at trække i, og der gik kun et par dage, før tyvene leverede kronen tilbage.

Profaci var dog ikke tilfreds med at lade dem gå, så han beordrede sine mænd til at opspore de skyldige. Da de var fanget, blev de to tyve stranguleret langsomt med en rosenkrans, som i den katolske tro bruges i en bøn mod kætteri og synd. De skamferede lig blev smidt på gaden foran Regina Pacis-kirken. Øje for øje, tand for tand.

1897: Religion og Tradition

Han blev født som Giuseppe Profaci den 2. oktober 1897 i Villabate - en landsby nogle kilometer syd for den sicilianske hovedstad, Palermo. Ud over det nære forhold til Biblen havde hans familie stærke bånd til det, sicilianerne omtaler som Traditionen. Udenforstående kalder det mafiaen.

Giuseppe voksede op på den fædrende gård og lærte familiens håndværk. I området omkring Villabate var navnet Profaci lig med olivenolie - et lokalt monopol sikret gennem hårdt arbejde og Traditionens overtalelsesmetoder. Da Giuseppe blev voksen, havde han styr på landbrugsproduktion, og hvordan man slår konkurrenter af banen.

Under normale omstændigheder ville Giuseppe Profaci have taget sin plads i familiehierarkiet og arvet gården og Traditionen efter sin far. Men netop årene efter 1. Verdenskrig var ikke normale på Sicilien. Mussolinis fascister var kommet til magten, og som del af deres lov-og-orden-program slog de hårdt ned på mafiaen. Snesevis af Traditionens mænd blev fængslet.

Profaci ville ikke lade sig knægte af fascisternes vilkårlige anslag mod hans klan - men fremtidsudsigterne var ikke gode i Italien. I stedet vendte han blikket mod USA, hvor mange mafiosi søgte et bedre arbejdsklima. I september 1921 gik Giuseppe Profaci om bord på et skib med kurs mod New York, og på den anden side af Atlanten bosatte han sig i Brooklyn.

1921: Smuglernes paradis

Little Italy-kvarteret i Brooklyn var fyldt med mennesker af siciliansk afstamning, og en betydelig del af dem tilhørte Traditionen. Profaci havde ikke svært ved at finde venner i byen - blandt dem var Vincent Mangano, der var kommet til USA fra Palermo i 1905, og som Profaci fik et langt og nært venskab med.

Profaci var landet midt i mafiaens tagselvord. I 1919 havde den amerikanske kongres indført Spiritusforbudet, som skabte et enormt behov for illegalt sprut. Hjemmebrænderier og smugkroer skød op overalt i storbyerne, og mafiaen tjente millioner af dollars på amerikanernes tørst. Profaci fik hurtigt organiseret et par destillerier, og på kort tid markerede han sig som en dygtig spritsmugler. Snart var han formelt optaget i den mindste af byens fem mafiafamilier; undervejs havde han amerikaniseret sit fornavn til Joe.

Vincent Mangano

1928: Profaci bliver boss

Snart bidrog Profaci også til familiens øvrige aktiviteter i Little Italy. De tilflyttede italienere havde eksempelvis svært ved at låne penge i de amerikanske banker. Det kunne de i stedet hos mafiaen, der tog sig betalt i ågerrenter og ikke lagde fingre imellem, når gælden skulle kræves ind. Andre tilbud til immigranterne var seksuel tilfredsstillelse i mafiaens bordeller samt håbet om en hurtig gevinst i illegale lotterier.

Profaci steg hurtigt i graderne inden for familien. Han fik stor respekt for sine organisatoriske evner kombineret med en præcis sans for at bruge magt, når det var nødvendigt, og i 1928 blev han udnævnt til boss for mafiafamilien. Hans forgænger døde i et opgør med konkurrerende spritsmuglere.

1929: Den store mafiakrig

Som boss havde Joe Profaci blandt andet ansvaret for forholdet til byens øvrige familier, og her var en større krise under opsejling.

New Yorks største familie blev ledet af en brutal, fedladet mand ved navn Joe Masseria, bedre kendt som Joe the Boss, og han lagde ikke skjul på, at han ønskede at lægge samtlige byens mafiosi under sig. Masseria allierede sig med den næststørste familie, som blandt andre talte Profacis ven Vincent Mangano, og krævede derefter, at de tre mindre familier skulle betale tiende til ham.

Dette var selvsagt ikke noget populært krav, og i efteråret 1929 gjorde én af de tre familier åbent oprør. Dermed begyndte den største mafiakrig i USA's historie. Den rebelske familie blev ledet af den karismatiske Salvatore Maranzano. Profaci mødtes med Maranzano og bakkede ham op, men de blev enige om, at Profaci og hans folk kunne gøre mere nytte, hvis de officielt forblev neutrale.

Kontakten til Maranzano blev holdt ved lige gennem hans stabschef, en ung, skarpt begavet mand ved navn **JOE BONANNO**. Profaci gav ham de tilgængelige oplysninger om Masseria-gruppens tilholdssteder og planer, ligesom Profacis familie hjalp med våben og soldater i forbindelse med enkelte baghold.

Salvatore Maranzano

Joe the Boss havde flest ressourcer, men Maranzano var en bedre strateg, så krigen trak ud og kostede mange liv på begge sider. Dødvandet blev først brudt, da Masserias underboss, Charlie 'Lucky' Luciano, besluttede sig for at skifte side og lavede en aftale med Maranzano.

I april 1931 spiste Masseria og Charlie Lucky frokost sammen. Efter maden gik Luciano på toilettet, hvorefter fire mænd kom ind ad døren og mejede Joe the Boss ned. Blandt de fire var to af byens mest frygtede mafiosi: Charlie Luckys nærmeste assistent, Vito Genovese, og **ALBERT ANASTASIA**, der tilhørte den næststørste familie.

Dermed kom Salvatore Maranzano ud af krigen som vinder, og han kaldte lederne af byens andre familier sammen. På mødet skitserede Maranzano en ny magtfordeling, hvor han ville stå over de fem familier som bossernes boss, 'capo di tutti capi'. Profaci brød sig ikke om ideen, men respekterede Maranzano, så han accepterede.

Det stod dog hurtigt klart, at Maranzano var bedre egnet til at lede i krigstid. Som Masseria gik han for egenrådigt frem og stillede urimelige krav til Profaci og de andre bosser. På den måde fik Maranzano hurtigt fornærmet flere ledende mafiosi, ikke mindst Charlie Luciano, som besluttede sig for at tage sagen i egen hånd. I september 1931 gik fire lejemordere ind på Maranzanos kontor og dræbte ham.

Joe Masseria

Charlie Luciano

1931: Kommissionen stiftes

Nu var Charlie Lucky den førende gangster i New York, men han havde indset, at det var håbløst at forsøge at styre byen som overboss. Luciano tog ikke magten formelt, men foreslog i stedet, at familierne oprettede en slags bestyrelse, hvor stridigheder kunne løses ved forhandling mellem bosserne. Dermed blev Kommissionen født.

De stiftende medlemmer af Kommissionen var bosserne fra de fem familier: Charlie Luciano; Joe Profaci; **JOE BONANNO**, som efterfulgte Maranzano; Tom Gagliano; og endelig Profacis gamle ven Vincent Mangano, der med Lucianos støtte blev boss i den næststørste familie.

Tommy Lucchese

De fem havde hver en underboss, og blandt dem havde hele tre hjulpet Charlie Lucky med at myrde Joe the Boss: To af pistolmændene, Vito Genovese og **ALBERT ANASTASIA**, blev næstkommanderende hos henholdsvis Luciano og Mangano, mens Tom Gaglianos nummer to var **TOMMY LUCCHESI**, som havde hjulpet Luciano med afgørende oplysninger.

1933: I dækning bag olivenolien

Med Kommissionen på plads kunne familierne vende tilbage til hverdagen. Spiritusforbudet blev godt nok ophævet i 1933, men mafiaen havde tjent millioner, som nu blev kanaliseret over i andre aktiviteter. Profacis familie havde eksempelvis allerede i slutningen af 20'erne etableret sig som distributører af andre rusmidler, især et hvidt pulver kaldet heroin.

Joe Profaci var desuden én af de første mafiabosser, der indså, at det var nødvendigt at have et legitimt dække for de ulovlige millionindtægter. Han oprettede en stribe grossistfirmaer, der importerede fødevarer og spiritus til restauranter og dagligvareforretninger. Gennem selskaber som Peerless Importers blev Profaci i 30'erne USA's største importør af olivenolie og tomatpasta, og han blev kendt som et ledende medlem af det italiensk-amerikanske samfund.

Peerless Importers, Inc.
Distributor of Fine Wines and Spirits

At firmaerne på overfladen var legitime, forhindrede ikke familien i at bruge mafiametoder til at støtte dem. Profaci og hans mænd tog kontrol med de lokale afdelinger af transportarbejdernes fagforening og sikrede ved deres hjælp, at kunderne forstod, at hans firmaer var de bedste valg som samarbejdspartnere.

Profaci ledede sin familie efter de gamle sicilianske principper. Som boss havde han ansvaret for, at alle i familien optrådte som respektable mænd, og han påtog sig at dømme i eventuelle interne stridigheder. Til gengæld forventede han, at alle medlemmer donerede en lille del af deres indtægter til ham. Sådan havde det altid fungeret på Sicilien.

Familien havde desuden en fælles kasse, hvortil hver mand betalte 25 dollars i månedligt tiende. Pengene skulle gå til familiemedlemmer med behov for hjælp - eksempelvis til advokatsalærer eller økonomisk støtte til fængslede mænds koner og børn. Profaci bestyrede kassen konservativt, så der altid var en solid bund at falde tilbage på, og han fik derudover pengene til at yngle ved at investere dem i sine projekter.

Ikke alle familiens medlemmer brød sig om ordningerne. Nogle mente, at bossen havde fingrene for langt nede i deres kasser. De pointerede, at byens andre familier ikke længere holdt sig så strikt til den sicilianske måde at gøre tingene på - men Profaci slog hårdt ned på uenighed og manglende respekt for hans position. Hvis nogen nægtede at følge hans retfærdighed, fandt man typisk deres lig på gaden i Brooklyn kort efter.

1936: Nye venner

Familien var fortsat New Yorks mindste, og Profaci valgte at koncentrere deres aktiviteter i Brooklyn, særligt i Little Italy. Han foretrak at have en sikker base og udvide langsomt - og overlod det derfor til de andre familier at trænge ud i forstæderne.

Joe Bonanno

Profaci havde regnet Vincent Mangano som en nær ven i årevis, og i sidste halvdel af 30'erne kom de to også tæt på **JOE BONANNO**, som var noget yngre, men delte Mangano og Profacis respekt for de sicilianske traditioner. De mødtes ofte i Vincent Manganos hjem, hvor der altid blev serveret god mad og vin. Over maden blev der sunget, citeret digte og fortalt vitser og anekdoter. På Sicilien udbringer man eksempelvis en skål ved at improvisere et rim til lejligheden.

De tre optrådte ofte som en enhed i Kommissionen, der i 1936 mistede sit stærkeste medlem. Charlie Luciano var blevet for synlig som landets største gangster, og politiet fik ram på ham med en lang fængselsdom for rufferi. Samtidig var Lucianos underboss, Vito Genovese, flygtet til Italien for at undgå en mordanklage - så det blev i stedet **FRANK COSTELLO**, der efterfulgte Charlie Lucky. **COSTELLO** var en glatsleben, veltalende mand, hvis indflydelse på borgmesterkontoret og politigården var nyttig for alle i mafiaen.

1942: Sortbørs

Under 2. Verdenskrig lykkedes det **COSTELLO** at få en aftale i stand, så Luciano blev benådet og kunne rejse hjem til Italien på betingelse af, at han ikke vendte tilbage.

Da USA gik ind i krigen, var Profaci pludselig i fare for at miste en del af sine mænd til militærtjeneste. Men bossen fik kringlet dem ud af værnepligten ved at købe en stor landbrugsejendom i New Jersey, som leverede råvarer til hans grossistfirmaer. Hans gangstere blev formelt ansat som landbrugsarbejdere og blev fredet fra værnepligten, fordi deres produktion var vigtig for krigsindsatsen. Dermed blev mulighederne for sortbørshandel den vigtigste konsekvens af krigen for Joe Profacis familie.

Vito Genovese

Netop sortbørshandel var grunden til, at Lucianos tidligere underboss Vito Genovese vendte tilbage til USA i 1946. Det amerikanske militærpoliti i Italien arresterede ham som leder af en sortbørsring, og da de identificerede Genovese, sendte de ham hjem til mordanklagen i New York, som han dog slap fra ved at få det vigtigste vidne dræbt.

Dermed var Genovese tilbage i New York på fri fod, og det blev hurtigt klart, at Genovese mente, at han retteligt burde have efterfulgt Luciano som boss i den største familie. **COSTELLO**s forbindelser og sans for diplomati havde dog gjort ham populær, så der var ingen rimelig grund til, at han skulle træde til side. Genovese fik dog sin gamle position som underboss tilbage.

1949: Næsten en ridder

I efterkrigstiden var Joe Profaci tæt på at få den højeste udmærkelse for sin mangeårige indsats for den katolske kirke. En gruppe af New Yorks italienere, blandt andre flere præster, skrev i 1949 til pave Pius den 12. og bad ham indstille denne 'søn af Sicilien' til ridderskab i Skt. Gregorius den Stores Pavelige Orden på grund af hans indsats for velgørenhed og hans ry som en godhjertet arbejdsgiver for mange landsmænd.

Profacis drømme om en pavelig orden blev dog spoleret af statsadvokaten for Brooklyn, der hørte om brevet og selv skrev til Vatikanet for at gøre opmærksom på, at Profaci var en mafialeder med afpresning, narkohandel og mord på samvittigheden.

Ordenens symbol

1951: Udskiftninger

I februar 1951 mistede Kommissionen for første gang i 15 år et medlem, da Tom Gagliano døde af naturlige årsager, og han blev gnidningsfrit afløst af sin underboss, **TOMMY LUCHESE**. Det åbnede samtidig en dør for Vito Genovese, der efter sin tilbagekomst havde søgt den ambitiøse **LUCHESE**s venskab. Hvor Genovese ønskede at afløse **COSTELLO** som boss, havde **LUCHESE** kig på **COSTELLO**s politiske forbindelser.

Albert Anastasia

COSTELLOs svar var at alliere sig tættere med sin gamle ven **ALBERT ANASTASIA**, der var underboss i Vincent Manganos familie. Både **ANASTASIA** og Mangano var temperamentsfulde mænd, og forholdet mellem dem var blevet dårligere og dårligere i slutningen af 40'erne, hvor rygterne ville vide, at deres skænderier flere gange var ved at ende i slagsmål. I april 1951, kun to måneder efter **LUCHESE**s indtræden i Kommissionen, forsvandt Profacis ven Vincent Mangano spurlost.

Hans familie indstillede **ALBERT ANASTASIA** som ny boss, og foran Kommissionen forklarede **ANASTASIA**, at Mangano havde planlagt at myrde ham. **ANASTASIA** ville dog ikke direkte indrømme at have haft noget med Manganos forsvinden at gøre, og selv om Profaci søgte retfærdighed for sin gamle ven, var der ikke noget at hænge **ANASTASIA** op på. Følgelig tog **ALBERT ANASTASIA** plads i Kommissionen med opbakning fra **FRANK COSTELLO**.

1951: Kefauver-komiteen

De første år i 50'erne bragte desuden mafiaen i offentlighedens søgelys for alvor. En politiker ved navn Estes Kefauver fik i 1950 nedsat en senatskomité, der skulle undersøge organiseret kriminalitet mellem delstaterne, og en række ledende mafiosi blev indstævnet til de tv-dækkede høringer, der strakte sig langt ind i 1951.

Joe Profaci var én af dem, men han klarede sig nemt igennem forhøret ved at nægte at svare på de fleste spørgsmål under henvisning til forfatningens bestemmelse om, at man ikke kan tvinges til at vidne mod sig selv. Faktisk var Profaci smigret over pludselig at være en slags mediestjerne.

Værre var det for **FRANK COSTELLO**, som Kefauver-komiteen identificerede som boss i den største familie og derfor gik efter med alle midler. **COSTELLO** forsøgte at tage kampen op verbalt, men blev til sidst sendt i fængsel for foragt for retten, fordi han nægtede at svare på spørgsmål om sin selvangivelse.

Costello under høringerne

1952: Forkerte impulser

Kefauver-komiteens interesse for mafiaen er dog en hæmsko for alle familierne, fordi den har medført øget interesse fra både politi og presse. Politikerne snakker endda om at oprette en permanent komité til at bekæmpe den såkaldte organiserede kriminalitet.

Diskretion er derfor et nøgleord for mafiaen i disse år, og særligt ét medlem af Kommissionen har et problem med det princip. **ALBERT ANASTASIA** er ofte for impulsiv og tiltrækker derfor meget opmærksomhed. Eksempelvis fik han sidste år, i 1952, en tilfældig butikseksponent myrdet, fordi denne havde angivet en bankrøver, han så på gaden.

Carlo Gambino

Derfor var Joe Profaci villig til at lytte, da **ANASTASIAS** underboss, Carlo Gambino, for nylig kontaktede ham og antydede, at der måske kunne arrangeres et vagtskifte i deres familie. Profaci har ikke glemt, at **ANASTASIA** sandsynligvis myrdede hans gamle ven Vincent Mangano, og Gambino er klart mere diskret end sin nuværende boss.

Joe Profaci har dog også mere positive ting at 'bekymre' sig om. Hans datter Rosalie er netop blevet forlovet med **JOE BONANNOS** søn Bill, og de skal giftes i løbet af et par år. Et bryllup mellem to så vigtige familier bliver en meget stor begivenhed.

I aften: Vært for Kommissionen

I aften, ondag den 4. november 1953, handler det så om Kommissionens første møde med fuld bemanding i over et år. **FRANK COSTELLO** er netop blevet prøveløsladt, og de mødes for at sige velkommen tilbage. Desuden skal bosserne have en uformel diskussion af, hvad der kan gøres for at imødegå myndighedernes øgede interesse i forlængelse af Kefauver-høringerne.

De samles som altid omkring det 10 meter lange mahognibord i Joe Profacis kælder i Brooklyn. Som en ægte siciliansk vært disker Profaci op med god mad og vin.

Profaci-familien kort fortalt

Hovedkvarter: 15th Avenue, Brooklyn

Boss: Joe Profaci

Underboss: Joe Magliocco

Consigliere: Salvatore Profaci (lillebror til Joe)

Medlemmer i alt: 100+

Familiens aktiviteter og interesser:

- Gambling (illegale lotterier og bookmaking)
- Narkohandel (rivaler: **BONANNO-** og **LUCCHESE-** familierne)
- Fagforeninger, primært transportarbejderne og restaurationsarbejderne
- Restaurationsindustrien, særligt fødevaregrossister (rival: **LUCCHESE-** familien)

- Havnen i Brooklyn (primær rival: **ANASTASIA-** familien)
- Tekstilindustrien
- Åger
- Prostitution
- Røverier og voldelige overfald
- Opererer stort set kun i Brooklyn

Personen Joe Profaci

Joe Profaci er vant til, at folk lytter, når han siger sin mening. Som boss er det hans job at træffe hurtige beslutninger og sikre, at familien bliver styret konsekvent efter de sicilianske traditioner og aftalte regler. Joe vil hellere sige tingene ligeud end spille tid på høflighed.

Han er derudover en stærkt religiøs mand. Ikke én, der konstant citerer Biblen eller skrifter sine synder dagligt - men en mand, hvis livssyn hviler tungt på de kristne principper om ting som retfærdighed og næstekærlighed. Det sidste kommer eksempelvis til udtryk, når Joe køber hele stolerækker til det seneste Broadway-show og inviterer hele familien og sine nærmeste medarbejdere på en aftens god underholdning.

Joes livsglæde kan også ses på hans farverige stil. Han bekymrer sig ikke om den seneste mode, men ser lidt sjusket ud i jakkesæt med lettere spraglede skjorter og slips. Han ryger store havanacigarer og kører altid rundt i sin sorte Cadillac.

Normalt bor Joe med sin familie i et hus på 15th Avenue i Brooklyn. Det er i virkeligheden tre huse, for Joe ejer også de to nabobygninger, og de tre ejendomme er forbundet med hemmelige underjordiske gange. I kælderen er der et privat alter samt et mødelokale med et 10 meter langt mahognibord og matchende stole, hvor Kommissionens møder holdes.

Oppe i New Jersey har Joe en villa på sin 328 hektar store landbrugsejendom, som også rummer hans private landingsbane. Somrene tilbringer familien Profaci ofte i deres anden villa i Florida.

Bosserne i New York

Der er fem mafiafamilier i New York, og deres fem bosser repræsenterer familierne i Kommissionen. Ud over Joe Profaci er det:

JOE BONANNO, som er en god ven af Profaci. De mødes ofte over en stor siciliansk middag og udveksler vitser og anekdoter. Bonanno er noget yngre end Profaci, men har også stærke rødder i de sicilianske traditioner. Han er skarpt begavet og særdeles veltalende, men snakker nogle gange for meget rundt om et emne frem for at skære direkte igennem, som Profaci gør. Bonannos søn Bill er forlovet med Profacis datter Rosalie.

FRANK COSTELLO, der har direkte forbindelse til New Yorks borgmester og politidirektør og udnytter dette til gavn for alle i mafiaen. Costello efterfulgte Charlie Luciano som boss, men lever i en helt anden verden end Profaci, der ikke synes, det politiske spil er specielt interessant. Costello er uden tvivl højt intelligent, men han virker overraskende uinteresset i sin families daglige aktiviteter.

TOMMY LUCCHESI, en lille, sliktet mand, der under Forbudstiden havde ry for at være én af byens bedste lejemordere. Lucchese er behagelig at omgås og ekstremt koncis, når det kommer til forhandlinger - men han kan næsten virke for glat. Som Frank Costello bruger han en del energi på at påvirke politikere og dommere, og der er ingen tvivl om, at han misunder Costellos politiske indflydelse.

ALBERT ANASTASIA, som efter al sandsynlighed blev boss ved at myrde Profacis gamle ven Vincent Mangano. Den store, stærke mand besidder en loyalitet og en konsekvens i sine handlinger, som er værd at respektere - men Anastasia er også mere impulsiv, end godt er. Hans iltre temperament skaber for mange uoverskuelige situationer, og noget tyder på, at Anastasias underboss, Carlo Gambino, har tænkt sig at gøre noget ved sin ustabile boss. Anastasia og Costello har været venner siden Forbudstiden.

Costello-familien

Joe Masseria
(boss til 1931)

Charlie Luciano
(boss 1931-1936)

Frank Costello
(boss 1936-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 500+

- Gambling af enhver art
- Havnen, herunder fiskeauktionen
- Tekstilindustrien
- Har interesser i alle New Yorks bydele og forstæder samt stærke forbindelser til mafiaen i resten af USA

Anastasia-familien

Al Mineo
(boss til 1930)

Frank Scalise
(boss 1930-1931)

Vincent Mangano
(boss 1931-1951)

Albert Anastasia
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 400+

- Over 30 km af Brooklyns havnefront
- Tekstilindustrien i det centrale Manhattan
- Byggeindustrien i The Bronx
- Har interesser i næsten alle dele af New York

Lucchese-familien

Tom Reina
(boss til 1930)

Joe Pinzolo
(boss 1930)

Tom Gagliano
(boss 1930-1951)

Tommy Lucchese
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Tekstilindustrien på Manhattan
- Narkohandel, især heroin
- Gambling, særligt flere store illegale lotterier
- Har interesser i alle New Yorks fem bydele

Bonanno-familien

Cola Schiro
(boss til 1929)

Salvatore Maranzano
(boss 1929-1931)

Joe Bonanno
(boss 1931-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Narkohandel i stor stil, primært heroin
- Gambling i Brooklyn og på Manhattan
- Byggeindustrien
- Har primært interesser i Brooklyn

Profaci-familien

Salvatore D'Acquilla
(boss til 1928)

Joe Profaci
(boss 1928-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 100+

- Restaurationsindustrien, særligt fødevaregrossister
- Gambling (illegale lotterier og bookmaking)
- Narkohandel
- Opererer stort set kun i Brooklyn

Mafia-ordbog

capo / boss

Lederen af en mafia-bande ('familie') - kaldes 'fader' på Sicilien.

sottocapo / underboss

Næstkommanderende i en mafiafamilie.

capo consigliere

'Rådgiver' - særlig position i toppen af mafia-familien, som indehaves af fx en advokat eller et æret ældre medlem.

caporegime

'Løjtnant' i en mafia-familie - har typisk flere soldati under sig.

soldati / made men

Mafiaens fodfolk, som hver især kan kontrollere operationer til millioner af dollars.

omertà

Mafiaens tavshedsbegreb - alle familiens forretninger holdes hemmelige for udenforstående.

borgata

Mafiafamilie - en løst organiseret gruppe kriminelle af italiensk afstamning.

Hvad der virkelig skete med Albert Anastasia og hans borgata

Da Frank Costello fremlagde anklagen mod Tommy Lucchese i virkelighedens verden, var Lucchese tavs. Han hverken indrømmede eller benægtede. Det satte Kommissionen i en klemme, for de 'neutrale' medlemmer ønskede at komme til bunds i sagen, før de turde fjerne Lucchese. De ville for alt i verden forhindre, at dele af hans familie hævnede sig - det kunne føre til en reel krig og dermed opløsning af Kommissionen.

Dødvandet blev brudt af Joe Bonanno, der fik Lucchese i enrum og overtalte ham til at lægge sit liv i hænderne på Albert Anastasia. Bonanno insisterede på, at det var hans eneste chance for at overleve - og at de alle sammen undgik en katastrofe. De gik tilbage til resten af Kommissionen, og Lucchese lagde kortene på bordet:

"Jeg står foran jer som en mand af ære. Hvis jeg har gjort en fejl, ved jeg, at jeg må betale for den, lige meget hvad straffen er. Albert har ret. Albert har retten til at bestemme min skæbne."

Hvorefter han vendte sig direkte mod Anastasia:

"Du, Albert, kun du har ret til at bestemme, om jeg skal dø."

Og Bonanno havde læst Anastasia rigtigt. Da Lucchese underkastede sig, tog han brodden af Anastasias raseri. Albert blev generøs:

"Albert Anastasia dræber ikke mennesker, der tigger om hans nåde."

Dermed var situationen løst. Det var underforstået, at Lucchese og Genovese blev pålagt at stoppe deres konspirationer mod Costello og Anastasia. For de to virkede det, som om resten af Kommissionen garanterede deres sikkerhed. Men det var en falsk tryghed.

1955: Fængslet af Skattevæsenet

Myndighederne var stadig efter mafiabosserne, og da de ikke kunne fælde Anastasia for nogen af hans mange mord, greb de til et gammelt trick. Albert Anastasia blev i 1954 tiltalt for skattesvig på baggrund af en stribe vidneudsagn om, at han levede et uhyre luksuriøst liv. De vigtigste vidner blev dræbt under retssagen, og herefter erklærede Anastasia sig skyldig i nogle mindre forhold. I maj 1955 fik han et års fængsel.

Et halvt år senere begyndte Anastasias afsoning af dommen, og mens han sad inde, rejste Joe Bonanno på ferie verden rundt sammen med sin kone. Dermed var der frit slag for konspiratørerne hjemme i New York.

Da Anastasia igen kom på banen i starten af 1957, var planerne lagt. Den 2. maj 1957 blev Frank Costello beskudt, da han om aftenen var ved at låse sig ind i sit hjem. Skytten forkludrede attentatet, så Costello slap med et kødsår i hovedbunden - men han forstod hentydningen. Costello gik til Genovese og bad om lov til at leve sin alderdom i fred. Genovese indvilligede, men krævede som betaling alle Costellos kasino-investeringer og et løfte om, at Costello aldrig mere ville blande sig i mafiaens affærer.

Mens Costello nu var på vej på pension, havde Genovese et presserende problem i Albert Anastasia. Han var rasende og talte højlydt om, at hans ven burde have sin position tilbage. Samtidig fik Genovese nys om, at Costello og Anastasia stadig mødtes i hemmelighed.

Costello efter attentatet

1957: Den sidste klipning

Om formiddagen den 25. oktober 1957 kørte Anastasias livvagt ham ind til Park Central Hotel på Manhattan. Anastasia gik ind til frisøren i hotellets lobby, satte sig og bad om en klipning.

Han lå tilbagelænet i den grønne læderstol med et varmt håndklæde over ansigtet, da to mænd kom ind ad døren kl. 10.20. De trak deres pistoler, skubbende frisøren til side og begyndte at skyde på Anastasia.

De første skud slyngede Anastasia forlæns ud af stolen. Han ravede frem mod pistolmændenes billede i salonens spejl og væltede flasker med shampoo og hårvand ned, da han forsøgte at angribe sine morderes spejlinger.

Anastasias lig i frisørsalonen

Skuddene havde ikke været særlig præcise. To gik igennem Anastasias venstre hånd og ét igennem hans højre hofte. Ét strejfede bagsiden af hans hals. Den eneste kugle, der gjorde alvorlig skade, gik ind i venstre side af ryggen og borede sig ned gennem Anastasias lunge, nyre og milt, før den satte sig fast i hans lår. Chokket fra dette skud fik Anastasia til at gå i knæ, og han kollapsede på gulvet. Mens han lå der, satte én af morderne sin pistol i baghovedet på Anastasia og trykkede af.

Albert Anastasia blev begravet under sit rigtige navn, Umberto Anastasio, på Green-Wood Cemetery i Brooklyn. Hans kone Elsa solgte deres hus og flyttede hjem til Canada med børnene.

1957: Gambino-æraen begynder

Officielt er mordet på Anastasia stadig uopklaret, men det var selvfølgelig Vito Genovese, der trak i trådene. Genovese havde overtalt Anastasias underboss, Carlo Gambino, til at fjerne sin ustabile boss og selv gå efter magten i familien. Gambino henvendte sig så til Joe Profaci, der længe havde ønsket at få en større bid af kagen i Brooklyn. Det var tre mænd med forbindelse til Profacis familie, der udførte mordet.

Gambino fik som ventet magten i Anastasias familie, og derefter var Kommissionen i realiteten under Vito Genoveses kontrol, da han også fik støtte fra Tommy Lucchese og Joe Profaci.

I 1963 blev Kommissionen og de fem familiers eksistens afsløret for den undrende amerikanske offentlighed af Joe Valachi - den første mafioso, der virkelig talte. Han identificerede de fem familier ved navnene på deres daværende bosser. Derfor omtales Albert Anastasias tidligere familie i dag altid som Gambino-familien.

Samme år, 1963, døde Albert Anastasias bror Tony Anastasio af naturlige årsager. Han må have været populær på havnen, for havnearbejdernes hovedkvarter på Court Street i Brooklyn hedder den dag i dag The Anthony Anastasio Memorial Hall.

1965: Gambino når toppen

Vito Genovese var allerede i 1959 røget i fængsel, hvor han levede resten af sit liv. Både Joe Profaci og Tommy Lucchese døde af naturlige årsager i 60'erne, mens Joe Bonanno blev tvunget til at trække sig tilbage efter interne stridigheder i sin familie og et fejlslagt komplot mod Gambino og Lucchese. Dermed var Carlo Gambino den dominerende skikkelse i Kommissionen, og hans familie overgik nu Genoveses som landets største og rigeste.

Dellacroce

Gambino havde desuden været så begavet at gøre Aniello Dellacroce til sin underboss. Dellacroce var en hensynsløs, sadistisk dræber, som havde været én af Anastasias mest trofaste mænd. At han blev underboss, beroligede de mange medlemmer af familien, som stadig følte stor loyalitet over for Albert Anastasia.

Selv var Carlo Gambino en lille mand, der havde været med under Spiritusforbudet og senere tjente formuer på sortbørs- og narkohandel i årene efter 2. Verdenskrig. Politiet havde overraskende få ting på ham, før han blev boss. I hans tid voksede familien til 800 medlemmer og bevægede sig ind på nye lukrative områder - bl.a. kontrol med fagforeningerne i New Yorks Kennedy-lufthavn. Men Gambino mente, at familiens fremtid lå i fuldstændig legitime firmaer - selvfølgelig finansieret med beskidte penge.

Carlo Gambino menes at have været den primære inspirationskilde til karakteren Don Vito Corleone (Marlon Brando) i *The Godfather*.

1972: Gotti dukker op

I 1972 blev Gambinos nevø Manny kidnappet. Selv om løsesummen blev betalt, dukkede Mannys lig op i en affaldscontainer et halvt år senere. FBI fandt til sidst ud af, at nevøen var blevet bortført af fire mænd ledet af en kronisk gambler, der skyldte Manny penge.

Knap en måned efter at Mannys lig blev fundet, blev en mand skudt på en grillbar på Staten Island. Mafiaen troede, at han var én af kidnapperne, men det viste sig siden at være forkert. Den tilfældige

morder var en tætbygget, barsk og næsten analfabetisk vaneforbryder, der med dette mord blev optaget i Gambinos familie. Hans navn var John Gotti.

Gotti føres væk i 1974

1976: Gambinos største fejl

Carlo Gambinos dårlige hjerte gav op, mens han sad og så baseball på tv en dag i 1976. Gambino tilkaldte familiens vigtigste mænd på sit dødsleje og gav magten til sin fætter og svoger, Paul Castellano. Planen var, at Castellano skulle tage sig af familiens legitime forretninger, mens Aniello Dellacroce videreførte de kriminelle.

Den aldrende Carlo Gambino

I praksis delte Gambino dermed familien op i to fraktioner, for Dellacroce var ikke tilfreds med stadig at være underboss, og den aldrende Castellano kunne ikke matche hans hensynsløshed. Castellano troede på forhandling og logik og brugte relativt sjældent vold efter mafiaens standard. Han foretrak at arbejde helt uden for myndighedernes søgelys og gav derfor ordre til, at ingen i familien måtte handle med narko. Dette medførte blandt andet, at Castellano ikke længere fik besked om, hvad der foregik i Dellacroces 'hårde' del af familien, hvor flere var narkohandlere.

Klimaet blev iskoldt mellem de to fraktioner i første halvdel af 80'erne. Dellacroce var ved at dø af kræft, men hans løjtnanter var lige så skeptiske over for Castellano. Den mest ambitiøse af dem var John Gotti, der nu var chef for én af de hårdeste grupper i familien og hadede Castellano, fordi denne ikke officielt ville anerkende Gottis status som løjtnant.

1985: Gotti griber magten

I 1985 kom den endelige konfrontation. Paul Castellano var tiltalt i en sag om organiseret biltyveri, og han begik samme dumhed som Carlo Gambino. Castellano erklærede, at hvis han kom i fængsel, skulle Tommy Gambino, Carlos søn, være den nye boss med Tommy Bilotti som underboss. Samtidig havde Castellano planer om at få én af Gottis bedste venner myrdet.

På én af FBI's aflytninger fra dét år sagde John Gotti:

"Ved I, hvad vi så gør? Så bliver Tommy og den anden fyr pløkket."

Gotti brugte efteråret på at sende følere ud til andre betydningsfulde mænd i familien. Til sidst var de en gruppe på fem mænd, der lagde planer mod Castellano og søgte støtte hos New Yorks andre familier.

Den 2. december tog kræften Aniello Dellacroce, og alle kunne se, hvor galt det stod til, da Castellano ikke engang mødte op til hans gravøl. Det var et alvorligt brud på mafiaens etikette.

Den 16. december 1985 blev Paul Castellano og Tommy Bilotti sidst på eftermiddagen skudt ned på åben gade, midt blandt newyorkere på vej ud på juleindkøb. Ugen efter blev John Gotti enstemmigt udnævnt til familiens nye boss.

Paul Castellano

1992: Farvel til The Teflon Don

Derfra gik det ned ad bakke for Albert Anastasias familie. Vincent Gigante, der nu var boss i Frank Costellos tidligere familie, var rasende over, at Gotti havde dræbt Castellano uden Kommissionens tilladelse, og Gigante stod bag flere attentater mod Gotti. De kostede flere andre livet, men Gotti undslap altid selv.

Sammy Gravano

Myndighederne førte fire retssager mod John Gotti, før han endelig blev dømt for 13 tilfælde af mord og mafiaaktivitet i juni 1992. Dommen lød på livstid uden mulighed for benådning. Gottis hovedkvarter havde i årevis været aflyttet af politiet, og blandt de mænd, han samlede omkring sig, var mindst fem stikkere for FBI. Én af dem, Willie Boy Johnson, havde siden starten af 70'erne holdt FBI orienteret om, hvad der skete i New Yorks største mafiafamilie.

Anklagerens største hjælp kom dog fra Sammy Gravano alias Sammy the Bull. Han var én af de fem, der havde konspireret mod Castellano, men han valgte at angive Gotti, da han selv kom i fedtefadet. Til gengæld slap Sammy the Bull med fem års fængsel for de 19 mord, han tilstod. Myndighederne gav ham også en ny identitet, men Gravano kunne ikke holde sig fra kriminalitet i sit nye liv. I dag afsoner han en dom for storstilet ecstasyhandel i Arizona.

I løbet af de få år, han var boss, nåede John Gotti at blive USA's suverænt mest kendte gangster i nyere tid. Han nød at være i projektørlyset og blev kendt som 'The Dapper Don' på grund af sine fine jakkesæt og daglige besøg hos frisøren. Senere blev Gotti til 'The Teflon Don', efter han var gået fri i de første tre retssager.

Men hans arrogante manerer var en katastrofe for familien. FBI vurderer, at den tidligere Anastasia-familie havde en årlig indtægt omkring 500 millioner dollars, da Gotti kom til. Da 'The Teflon Don' blev sendt i fængsel, var tallet nede på 50 millioner dollars. Som byens andre traditionelle mafiafamilier har den været hårdt presset af både myndigheder og nye bander i de sidste 10-20 år.

John Gotti i 1987

Nutid: Narko og biler til Kuwait

Fra fængslet udnævnte John Gotti sin søn, John Gotti Junior, til stedfortrædende boss, men som sin far savnede Junior den snuhed, der havde tjent familiens tidligere bosser så vel. Junior blev fængslet for mafiaaktivitet i 1998, og da John Gotti Senior i mellemtiden havde tabt sine appelsager, pressede Kommissionen ham til at udnævne en permanent afløser.

Hans valg faldt på storebror Pete Gotti, som stadig leder den mafiabande, offentligheden kender som Gambino-familien.

I dag menes familien at have mellem 150 og 200 medlemmer, og dens indflydelse i New Yorks fagforeninger er markant mindre end tidligere. Til gengæld er familien stadig en væsentlig faktor, når det gælder narkohandel, og derudover tjener den blandt andet penge på gambling, porno, prostitution og stjalne biler. På et tidspunkt fungerede biltyverierne som en velsmurt maskine, hvor de firehjulede tyvekoster blev fragtet til Kuwait og solgt. Som følge heraf omdøbte newyorkske journalister Kuwait til 'Gambino, Inc.'

John Gotti døde af strubekræft den 10. juni 2002. Nogle kilder hævder, at Pete Gotti herefter blev afløst af Zeke Squiteri som familiens boss.

Hvad der virkelig skete med Frank Costello og hans borgata

Da Costello fremlagde sin anklage mod Tommy Lucchese i den virkelige verden, var Lucchese fuldstændig tavs. Han hverken indrømmede eller benægtede. Det satte Kommissionen i en klemme, for de 'neutrale' medlemmer turde ikke dømme Lucchese uden at være kommet til bunds i sagen. Risikoen for, at hævn togter fra Luccheses familie kunne føre til en krig, lå hele tiden i luften. En krig ville reelt betyde, at Kommissionen blev opløst.

Dødvandet blev brudt af Joe Bonanno, der fik manøvreret sig i enrum med Lucchese og overtalte ham til at lægge sit liv i hænderne på Anastasia. Bonanno insisterede på, at det var hans eneste chance for at overleve - og at de alle sammen undgik en katastrofe. De gik tilbage til resten af Kommissionen, og Lucchese lagde kortene på bordet:

"Jeg står foran jer som en mand af ære. Hvis jeg har gjort en fejl, ved jeg, at jeg må betale for den, lige meget hvad straffen er. Albert har ret. Albert har retten til at bestemme min skæbne."

Hvorefter han vendte sig direkte mod Anastasia:

"Du, Albert, kun du har ret til at bestemme, om jeg skal dø."

Og Bonanno havde gættet rigtigt. Da Lucchese underkastede sig, tog han brodden af Anastasias raseri. The Mad Hatter blev generøs:

"Albert Anastasia dræber ikke mennesker, der tigger om hans nåde."

Dermed var situationen løst. Det var underforstået, at Lucchese og Genovese blev pålagt at stoppe deres konspirationer mod Costello og Anastasia. For de to virkede det, som om resten af Kommissionen garanterede deres sikkerhed. Men det var en falsk tryghed.

1954: Fem år for skattesvig

I april 1954 begyndte Costellos skattesag ved retten i New York. Myndighederne kunne ikke få ram på ham for hans virkelige forbrydelser; i stedet førte de sag på, at han ikke havde selvangivet 51.095 dollars i perioden 1950-54. Costello tabte sagen og fik maksimumstraf: Fem års fængsel og en bøde på 30.000 dollars.

Under retssagen kommenterede Costellos advokat, at han gjorde et dårligt indtryk på juryen ved at bære dyre, smarte jakkesæt under en skattesag.

"Hvad skal jeg så tage på?" spurgte Costello.

"Køb dig et almindeligt billigt sæt," sagde advokaten.

"Beklager, så vil jeg sgu hellere tabe sagen," lød svaret.

Costellos advokat forfulgte sagen helt op til New Yorks højesteret, hvor dommen blev stadfæstet i maj 1956. Costello måtte igen i fængsel, men han skiftede forsvarer, og den nye advokat fik sagen for en speciel appelret. Han fik også Costello løsladt mod kaution i april 1957.

Dermed kunne Costello vende tilbage til sit gamle liv som boss, men det varede kun en måned.

1957: Kugler om ørerne

Om aftenen den 2. maj 1957 låste Frank Costello sig ind i sin opgang ved Central Park West. Da han stod og ventede på elevatoren, dukkede en mand frem bag ham og råbte:

"Hej, den her er til dig, Frank!"

Derefter hævede han sin pistol og skød Costello i hovedet på mindre end tre meters afstand. Overfaldsmanden løb ud til en ventende bil, mens Costello væltede omkuld. Han blev reddet af mandens råb, for Costello havde nået at dreje hovedet en smule, så kuglen kun gav ham et kødsår bag højre øre.

Costello efter attentatet

Pistolmanden var et medlem af hans egen familie ved navn Vincent Gigante, mens flugtbilen blev kørt af Gigantes chef, Tommy Eboli. De handlede på ordre fra Vito Genovese, som havde bildt dem ind, at Costello var blevet løsladt før tiden, fordi han samarbejdede med politiet.

Historien om, at Costello skulle være blevet stikker, overbeviste dog langt fra alle. Albert Anastasia støttede sin gamle ven og anklagede Genovese for at arrangere attentatet uden om Kommissionen. Genovese svarede ved at udnævne sig selv til boss i stedet for Costello. Han påstod desuden, at

Costello havde planlagt at myrde ham. Både Anastasia og Genovese gjorde deres folk klar til krig, men før den brød ud, bad Costello om fred.

Frank Costello ønskede sig en rolig alderdom. Han havde allerede masser af penge og havde egentlig ikke brug for at være boss. Genovese tilbød at lade Costello leve, mod at han opgav sine interesser i familiens kasinoer og natklubber og lovede, at han aldrig igen ville blande sig mafiaens affærer. Costello indvilligede og gik på pension.

I 1958 måtte Costello afsone resten af sin dom for skattesvind, men efter han blev løsladt i 1961, fik han en stille alderdom i huset på Long Island og lejligheden på Manhattan. I efteråret 1972 anskaffede han sig en ghostwriter for at skrive sine erindringer, men inden projektet blev til noget, fik Frank Costello et hjerteslag. I en alder af 82 år sov han ind den 18. februar 1973 og blev begravet på St. Michael's Cemetery i Queens.

Hans kone Bobbie forlangte, at vennerne fra mafiaen holdt sig væk fra begravelsen og lod være med at sende blomster.

Frank Costellos grav

1957: Anastasia myrdes

Selv om Costello trak sig som boss, var Albert Anastasia stadig rasende. Han talte om hævn, og det rygtedes, at Anastasia og Costello stadig mødtes i hemmelighed. Genovese kontaktede derfor Anastasias underboss, Carlo Gambino, og overbeviste ham om, at det ville være en fordel for dem begge, at Anastasia blev fjernet.

Den 25. oktober 1957 blev Albert Anastasia skudt af to mænd fra Joe Profacis familie, da han var ved frisøren. Carlo Gambino tog Anastasias plads som boss og betalte Profaci med en del af territoriet i Brooklyn.

Nu havde Vito Genovese nået sit mål. Han var byens førende gangster, støttet af Carlo Gambino og Tommy Lucchese i Kommissionen. Men han fik kun ganske kort tid på toppen.

1959: Genoveses straf

Genoveses luskerier indhentede ham, da fire af verdens mest berømte forbrydere gav igen med samme mønt. Frank Costello ville have hævn, Charlie Luciano støttede ham fra sit eksil i Italien, Meyer Lansky var træt af Genoveses indblanding i kasinoerne, og Carlo Gambino så muligheden for selv at tage magten i New York. Sammen lagde de en plan, der blev udført i 1958.

De fik en fængslet puertoricansk narkosmugler til at pege på Genovese som hovedmanden bag narkohandelen i The Bronx, og de fabrikerede beviser holdt. I april 1959 fik Vito Genovese 15 års fængsel for narkohandel, og han døde bag tremmer i 1969. 14 mafiosi blev dømt sammen med Genovese, blandt andre Vincent Gigante, der havde forsøgt at skyde Costello. Han fik syv år.

Tommy Eboli

Inden Genovese begyndte sin afsoning, udnævnte han Tommy Eboli til stedfortrædende boss. Eboli startede sin karriere som boksepromotor, men kom allerede i Lucianos tid med i familien. Han havde også været personligt indblandet i flere af Vito Genoveses mord. Under Eboli kom familien ind i 60'erne som den dominerende i New York, og Genovese trak i trådene fra sin celle i Atlanta.

I januar 1962 sank manden, der havde skabt familiens position, om i Napolis lufthavn. Charlie Luciano døde på stedet af hjerteslag. Dermed slap han for at overvære, at mafiaens inderste væsen blev afsløret senere samme år.

1962: Mafiaen bliver afsløret

Den 22. juni 1962 tævede en indsat i statsfængslet i Atlanta en anden fange ihjel med et jernrør. Morderen var et lavtrangerende medlem af Genoveses mafiafamilie, som sad inde efter en mindre narkodom. Hans navn var Joe Valachi.

Valachi dræbte den anden, fordi han forvekslede ham med en helt tredje fange, som han mente havde fået besked på at myrde ham af Vito Genovese. Da det gik op for ham, at han ville blive tiltalt for mordet på et forkert offer, kontaktede han FBI og tilbød at tale. Dermed blev han den første mafioso, der førte myndighederne helt ind bag mafiaens kulisser.

Valachi havde blandt andre arbejdet for Tom Reina og Joe Bonanno, inden han omkring 1930 blev optaget i Charlie Lucianos familie. Han

Joe Valachi vidner for Senatet

fortalte FBI om åger, gambling, mord, mafiaens troskabsed - og ikke mindst om landets forskellige familier og Kommissionen. Valachi identificerede de fem familier i New York med navnene på deres daværende bosser; derfor omtales hans familie stadig som Genovese-familien.

Selv om Valachis afsløringer ikke i sig selv førte til, at nogen blev dømt, gav de myndighederne vigtige informationer om, hvordan mafiaen fungerer. Og han åbnede døren for andre - efter Valachi har en lang række mafiosi samarbejdet med politiet for at slippe for straf.

1965: Gambino til tops

Valachis vidnesbyrd var belastende for hans familie, der i løbet af 60'erne blev overhalet af Carlo Gambinos familie som landets største. Gambino blev det dominerende medlem af Kommissionen, efter at de ældre Joe Profaci og Tommy Lucchese døde af naturlige årsager, og Joe Bonanno i 1965 blev tvunget til at trække sig tilbage efter interne stridigheder i sin familie og et fejlslagent komplot mod Gambino og Lucchese.

Da Tommy Eboli blev myrdet en morgen i juli 1972, var det sandsynligvis Carlo Gambino, der stod bag. Eboli, der var blevet permanent boss for familien efter Genoveses død, havde tilbragt natten hos sin elskerinde og blev skudt på vej ud til sin bil. En forkludret narkohandel var den 'officielle' årsag til drabet, der samtidig cementerede Gambinos position som førende boss.

Carlo Gambino

1972: Gode år med Tieri

Ebolis efterfølger var Frank Tieri, en lille mand, der kunne virke undselig eller frygtindgydende afhængigt af, hvad der passede ham bedst. Politiet kendte ham som USA's største lånehaj.

Frank Tieri

Tieri kom godt ud af det med Gambino, og hans familie havde vind i sejlene op gennem 70'erne. De havde fortsat grundigt fat i gambling, narkohandel og kontrol med hele brancher gennem fagforeningerne, men udvidede også med bl.a. aktiesvindler og pornodistribution. I slutningen af 70'erne havde familien flere end 700 aktive medlemmer.

Ved hjælp af et brutalt dobbeltspil lykkedes det desuden Tieri at få kontrol med den blomstrende kasinoforretning i Atlantic City, men selv var bossen ved at løbe tør for tid. Inden 1980 var han blevet behandlet for sukkersyge, leversvigt og tarmkræft, og han talte i forvejen med raspende stemme efter en operation for strubekræft i 50'erne.

Tieri levede dog længe nok til at være den første boss, der blev tiltalt efter en ny lov. Den såkaldte RICO-lov gjorde det muligt at straffe en bandeleder, så længe myndighederne blot kunne bevise et mønster af organiseret kriminalitet. Tieri fik 10 års fængsel, men undgik sin celle ved at dø af naturlige årsager i april 1981.

1981: Hemmelighedskræmmeri

Den nye boss var også specialist i gambling og åger. Tony Salerno trådte til som 70-årig, hvor han allerede var hovedrig. Det rygtedes, at han altid havde en million dollars i kontanter gemt i sin lejlighed. Salerno havde været en stor, stærk mand, der trods kun tre års skolegang havde et usædvanligt talent for tal. Derudover var han stolt og ville gerne opretholde mafiaens gamle traditioner.

Dette gjorde han dog kun kortvarigt som boss. Allerede i efteråret 1981 fik Salerno et hjerteslag, og han blev tvunget på seks måneders sygeorlov i Florida. På ét eller andet tidspunkt mellem 1981 og 1986 gik den skrantende Salerno reelt på pension, men han fortsatte som frontfigur for at aflede opmærksomheden.

Nogle kilder mener endda, at hemmelighedskræmmeriet havde stået på i årevis, og at det i virkeligheden var Phil Lombardo alias Benny Squint, der var familiens boss i slutningen af 70'erne og starten af 80'erne, inden han også blev ramt af dårligt helbred.

Under alle omstændigheder var det Tony Salerno, myndighederne sigtede som Genovese-familiens boss, da RICO-loven i 1985 blev brugt mod alle New Yorks fem familier på én gang. Samtlige anklagede blev fundet skyldige i alle anklager i den såkaldte Kommissions-retssag, og de fik 100 års fængsel hver. Tony Salerno døde i fængslet i 1992.

Tony Salerno

1986: The Oddfather

Med Salerno bag tremmer var familiens virkelige boss nødt til at stå frem. Det var ingen andre end Vincent Gigante - manden, der havde skudt på Frank Costello i 1957. Ligesom Genovese var Gigante blev ramt af Costellos hævn i form af en falsk narkoanklage, men efter han kom ud af fængslet i slutningen af 60'erne, steg eks-bokseren Gigante i graderne og blev chef for familiens aktiviteter i New Jersey.

Samtidig indledte Gigante en årelang cirkusforestilling for politiet. Da han i 1970 blev anklaget for at have bestukket fem politifolk, simulerede han sindssyge. Han blev undersøgt af psykiatere, der diagnosticerede Gigante som skizofren og hallucinatorisk. Dommeren frafaldt sagen, og pludselig havde Vincent Gigante et perfekt dække, han kunne bygge videre på.

Mellem 1969 og 1990 indlagde Gigante 22 gange sig selv på et psykiatrisk hospital. Han blev testet til at have en IQ på 68 og havde recepter, der viste, at han tog store mængder psykofarmaka. I 80'erne gik han ofte rundt på gaden nær sit hjem i Greenwich Village iført pyjamas, mens han mumlede for sig selv. En gang fandt politiet ham stående fuldt påklædt i brusekabinen med en paraply over hovedet, da de ville aflevere en stævning.

Gigantes besynderlige opførsel gav ham tilnavnet The Oddfather, men i længden lod myndighederne sig ikke narre. Han havde ledet familien siden 80'erne og var blandt meget andet ansvarlig for et forsøg på at bilbombe John Gotti, der nu ledede Albert Anastasias gamle familie.

I maj 1990 arresterede FBI Gigante og sigtede ham for 41 tilfælde af mafiaaktivitet og medvirken til forbrydelser. Retssagen trak ud i syv år, men i juli 1997 blev Gigante idømt 10 års fængsel. Han foregiver ikke længere at være sindssyg.

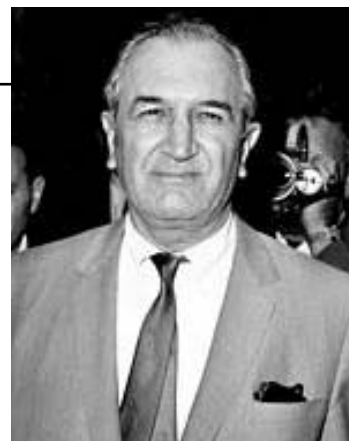
Vincent Gigante

Nutid: Tilbage i førertrøjen

Da han blev arresteret, gjorde Gigante Barney Bellomo til stedfortrædende boss, men i 1996 blev også han fældet for mafiaaktivitet. Bellomo blev efterfulgt af Dom Cirillo, der trods et voldsomt hjertetilfælde i 1998 stadig bestyrer familien på vegne af Vincent Gigante.

Genovese-familien er som resten af mafiaen blevet ramt hårdt af de store mafiaretssager gennem de seneste 20 år. Mange ledende medlemmer sidder i fængsel, og familien har mistet meget af sin indflydelse i fagforeningerne og dermed vigtige indtægtskilder.

Men i forhold til de andre familier i New York er Genovese-familien stadig relativt velorganiseret. Den er byens rigeste og menes at have flere end 200 aktive medlemmer. Med andre ord er Genovese-familien tilbage som den førende i New York - og sandsynligvis hele USA.

Hvad der virkelig skete med Joe Bonanno og hans borgata

Da Frank Costello fremlagde anklagen mod Tommy Lucchese i den virkelige verden, forblev Lucchese tavs. Han hverken indrømmede eller benægtede. Det satte Kommissionen i en klemme, for de øvrige bosser ville løbe en stor risiko, hvis de uden videre fjernede Lucchese. Hævntogter fra Luccheses familie kunne meget vel kaste hele New Yorks mafia ud i krig og dermed reelt nedlægge Kommissionen.

Efter nogle minutter gik det op for Bonanno, at Lucchese spillede på sin eneste chance og faktisk lagde op til netop ham. Bonanno var ikke nødvendigvis interesseret i at spille hele magten i hænderne på Costello, så han fik manøvreret sig i enrum med Lucchese.

Bonanno fortalte ham, at han kun havde én chance for at overleve: At lægge sit liv i hænderne på Anastasia. Lucchese kiggede først vantro på Bonanno, men blev til sidst overtalt. De gik tilbage til resten af Kommissionen, og Lucchese lagde kortene på bordet:

“Jeg står foran jer som en mand af ære. Hvis jeg har gjort en fejl, ved jeg, at jeg må betale for den, lige meget hvad straffen er. Albert har ret. Albert har retten til at bestemme min skæbne.”

Hvorefter han vendte sig direkte mod Anastasia:

“Du, Albert, kun du har ret til at bestemme, om jeg skal dø.”

Og Bonanno havde læst Anastasia rigtigt. Da Lucchese underkastede sig, tog han brodden af Anastasias raseri. Anastasia blev generøs:

“Albert Anastasia dræber ikke mennesker, der tigger om hans nåde.”

Dermed var situationen løst. Det var underforstået, at Lucchese og Genovese blev pålagt at stoppe deres konspirationer mod Costello og Anastasia. For de to virkede det, som om resten af Kommissionen garanterede deres sikkerhed.

1956: Vores bedste år

1956 var formentlig det bedste år i Joe Bonannos liv. Han sad for bordenden ved Kommissionens møder, og han skovlede penge ind på lovlige såvel som ulovlige forretninger.

Men først og fremmest var det et stort år, fordi hans søn Bill giftede sig med Joe Profacis datter Rosalie. Det blev det største bryllup i mafiaens historie. Festen i Hotel Astor på Manhattan samlede 3.000 gæster - forretningsmænd, politikere, avisudgivere og andre italiensk-amerikanske notabiliteter. Og selvfølgelig alle, der var noget som helst inden for den amerikanske mafia. Brylluppet gav efter sigende inspiration til startscenen i *The Godfather*.

I foråret 1957 fejrede Joe og Fay Bonanno sølvbryllup, og derefter rejste de på en lang ferie i Italien. Alt var i skønneste orden i New York, da de tog af sted - men der gik ikke længe, før nogle initiativrige mænd udnyttede Bonannos fravær.

Bill og Rosalie

1957: Genoveses magtspil

Da Frank Costello en aften i august 1957 ventede på elevatoren i sin opgang, blev han beskydt. Selv om han slap med et kødsår i nakken, forstod Costello en fin hentydning. Han gik til Vito Genovese og lovede, at han aldrig mere ville blande sig i mafiaens affærer; til gengæld kunne Costello gå uforstyrret på pension.

Costello efter attentatet

Men Albert Anastasia blev rasende og krævede, at hans ven blev genindsat som boss. I oktober 1957 blev så Anastasia skudt, da han var ved frisøren. Morderne var to mænd fra Joe Profacis familie. Genovese havde arrangeret attentatet gennem Anastasias underboss, Carlo Gambino; som betaling overtog Profaci nogle af Anastasias forretningsområder i Brooklyn. Gambino tog magten i Anastasias familie, og derefter var Kommissionen i realiteten under Vito Genoveses kontrol. Joe Bonanno var pludselig i mindretal.

Genovese fik dog ikke lov til at nyde sin magt i frihed. I 1959 blev han dømt for narkohandel, og han tilbragte resten af sit liv bag tremmer.

1962: Interne opgør

Samme år blev Joe Bonanno for første gang tiltalt for mafiaaktivitet, men inden retssagen gik i gang, fik han et hjerteslag, og han rejste til Tucson for at komme sig.

Bonanno var led og ked af situationen i New York - men den udviklede sig igen til det værre. Mens Bonanno kom til kræfter i Arizona, opstod der ungdomsoprør i Joe Profacis familie, hvor en fraktion forsøgte at fjerne den aldrende boss med voldelige midler.

Over for Kommissionen fastholdt Joe Profaci, at det var et internt problem i familien, og Joe Bonanno støttede sin ven. Men Carlo Gambino og Tommy Lucchese slog sig sammen med Vito Genoveses stedfortræder og forlangte, at Profaci gik af. Inden de fik deres vilje, døde Joe Profaci af kræft i sommeren 1962.

Profacis underboss, Joe Magliocco, overtog hans plads, men oprøret i familien fortsatte. Det var åbenlyst, at Gambino og Lucchese ønskede at erstatte Magliocco med en marionet under deres kontrol. Som modtræk lagde Bonanno og Magliocco planer om at myrde Gambino og Lucchese. Men én af Maglioccos nærmeste mænd afslørede mordplanen, og Gambino brugte afsløringen til at få Kommissionen til at degradere Magliocco, som i december 1963 døde af hjerteslag.

Joe Magliocco

Et halvt år tidligere var Kommissionens og de fem familiers eksistens blevet afsløret for den undrende amerikanske offentlighed af Joe Valachi - den første mafioso, der virkelig talte. Valachi identificerede de fem familier ved navnene på deres daværende bosser. Derfor omtales Joe Bonannos familie stadig som Bonanno-familien.

1965: Bonanno-krigen

Efter Maglioccos og Bonannos planer var blevet afsløret, fik Bonanno besked på at stille hos Kommissionen og aflægge forklaring om komplotet. Men Bonanno nægtede og svarede, at han ikke længere mente, at Kommissionen havde mandat til at træffe beslutninger.

Stefano Magaddino

De næste par år blev begivenhedsrige for Joe Bonanno. Han lod sin søn Bill lede familien i New York, mens han selv forsøgte at bringe sig i sikkerhed i Canada. Det canadiske politi sendte dog Bonanno retur til USA, hvor hans retssag ventede. Men dagen inden det første retsmøde i oktober 1964 blev Bonanno kidnappet af sin fætter, Stefano Magaddino, der var boss for mafiaen i Buffalo og holdt Bonanno fanget i to måneder for at overtale ham til at føje Kommissionen.

Til sidst fik Bonanno dog talt sig fri, og han gik derefter undercover i Texas og Arizona, mens han forsøgte at få overblik over situationen hjemme i New York.

Der var situationen spidset yderligere til. Flere ældre medlemmer af Bonanno-familien følte sig forbigået, da Bill Bonanno blev forfremmet, og ét af dem, Joe Bonannos gamle smuglerkammerat Gaspar DiGregorio, brokkede sig til Kommissionen. Her vedtog et stort flertal, at Joe Bonanno ikke længere skulle lede sin familie. DiGregorio blev den nye boss.

Men omkring halvdelen af familien nægtede at acceptere DiGregorio som deres leder. Da Joe Bonanno stadig var forsvundet, indbød DiGregorio i stedet Bill Bonanno til en fredsforhandling. Den unge Bonanno kom til mødet og blev mødt af skud fra DiGregorios folk. Alle slap levende fra den voldsomme ildkamp, der fulgte, men den blev startskuddet til en decideret krig mellem de to fraktioner i Bonanno-familien.

Joe Bonanno var i mellemtiden kommet til New York, og han valgte nu at give sig til kende for at højne moralen hos sin fraktion af familien. Den 17. maj 1965 vandrede Bonanno ind i domhuset på Foley Square og sagde, han havde hørt, at myndighederne ledte efter ham. Han blev hurtigt sat fri mod kaution, men bossens opdukken kom på forsiden af aviserne, og dermed var ingen i New York i tvivl om, at Joe Bonanno var tilbage.

Krigen i Bonanno-familien stod på i fire år, hvor en række mafiosi på begge sider blev dræbt. Undervejs fjernede Kommissionen DiGregorio som boss, fordi hans overfald på Bill Bonanno havde skabt for meget røre. Han blev erstattet af Paul Sciacca - et relativt ukendt, men opportunistisk medlem af familien.

Bill Bonanno

1969: Bonanno går på pension

I februar 1969 var begge sider kørt trætte. De mange mord tiltrak for meget opmærksomhed fra politi og presse, og ikke mindst var hovedpersonerne i en sørgelig forfatning. DiGregorio havde fået konstateret kræft, Sciacca fik et hjerteslag, mens Joe Bonanno året før var blevet ramt af sit tredje hjerteslag.

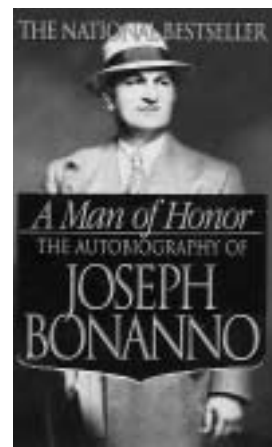
Bonanno sendte en delegation til Kommissionen for at meddele, at han ville trække sig på betingelse af, at der blev skabt en fornuftig fred i familien. Kommissionen var enig og satte Paul Sciacca til at samle tropperne.

Joe Bonanno boede resten af sit liv i Tucson, Arizona. Den langtrukne retssag mod ham førte i sidste ende ikke til noget. I 70'erne kom han igen i politiets søgelys i forbindelse med en række mordforsøg på pensionerede gangstere i Arizona, blandt andre Bonanno selv. Heller ikke den sag førte til nogen dom, selv om der gik rygter om både mafiaopgør og selvtægt begået af tidligere FBI-folk.

I 1980 fik myndighederne omsider ram på Joe Bonanno, da han på indicier samlet gennem lang tids FBI-overvågning blev dømt for medvirken til forbrydelser. Retssagen samlede pressefotografer på hans dørrtrin og var med til at stresser Bonannos efterhånden svagelige kone, Fay. Hun døde i efteråret 1980.

Mens Bonannos appelsag kørte, kontaktede han en ghostwriter og skrev som den første mafiaboss en selvbiografi. *A Man of Honor* udkom i 1983 og blev selvfølgelig læst med stor interesse af politiet. Dens detaljerede beskrivelser af Kommissionen førte til, at Bonanno blev stillet for en undersøgelseskomité, og da han nægtede at uddybe hændelserne, kom der en straf for foragt for retten oven i hans tidligere dom.

Bonanno udstod sin straf i sidste halvdel af 80'erne og levede derefter i fred og ro i Tucson. Han døde i en alder af 97 år den 11. maj 2002 og ligger begravet på Holy Hope Cemetery & Mausoleum i Tucson.

1971: Udskiftninger og zips

Tilbage i New York ledede Paul Sciacca Bonanno-familien, til han blev dømt for narkohandel i 1971. Han blev efterfulgt af Natale Evola, der havde været dørvogter ved Joe Bonannos bryllup tilbage i 1931. Også han fik kort tid på toppen, for Evola døde af kræft i 1973.

Næste boss i rækken var Rusty Rastelli, der havde været én af pistolmændene i Gaspar DiGregorios baghold på Salvatore Bonanno. Dengang var Rastelli blot en almindelig soldat - det siger noget om, hvilket kaos der herskede i Bonanno-familien, at han kunne blive forfremmet til boss på blot otte år.

Carmine Galante

Der gik dog ikke længe, før Rastelli mærkede en tung ånde i nakken. I 1974 kom Carmine Galante ud af fængslet, hvor han havde siddet i 12 år for narkohandel. Galante var en gusten, eksplosiv morder, der blandt meget andet havde etableret familiens afdeling i Montréal for Bonanno. Han var rasende over den måde, Bonanno havde mistet magten på, og gik nu efter at blive boss selv. Rastelli trak sig, efter Galante fik hans stedsøn myrdet.

Med Carmine Galante i spidsen involverede familien sig om muligt endnu mere i narkohandel. Galante baserede sin magt på sine 'zips' - unge mafiosi, som han siden 60'erne havde importeret fra Sicilien.

Galantes 'zips' hjalp ham med at tage kontrol over store dele af det amerikanske heroinmarked, men hans ambitioner blev for meget for resten af mafiaen. I juli 1979 spiste Galante frokost på en restaurant, da fire mænd kom ind og skød ham ned. Mordet var godkendt af Kommissionen og blev udført af Galantes egne 'zips'. To livvagter blev dræbt sammen med Galante, og den blodige sag førte til en lang politiefterforskning, der senere skulle blive grundlaget for en af USA's mest berømte narkosager, den såkaldte 'Pizza-forbindelse'.

1981: Pizza-forbindelsen

Magten i Bonanno-familien gik nu til 'zipsenes' leder, Sal Catalano, der i to år styrede familien efter de gode, gamle sicilianske principper. Catalano var dog ikke amerikansk nok i længden, og i 1981 gav han frivilligt positionen som boss tilbage til Rusty Rastelli - der i mellemtiden var kommet bag tremmer for afpresning af byens catering-industri.

Sal Catalano

Sal Catalano styrede dog stadig heroinruten fra Sicilien ind i USA, og det var ham, politiet nu begyndte at interessere sig særligt for. I april 1984 slog 400 politifolk til samtidig fra New York til Oregon, og deres razziaer blev fulgt af politiaktioner i Italien og Schweiz. 38 amerikanske mafiosi blev tiltalt i sagen om 'Pizza-forbindelsen', og selv om flere af dem blev brutalt myrdet, mens sagen kørte, blev resten (på nær én) dømt i 1987. Sal Catalano fik 45 års fængsel.

Blandt de mange vidner i sagen var ét specielt interessant. FBI-agenten Joe Pistone havde i seks år arbejdet undercover i mafiamiljøet og var meget tæt på at blive officielt optaget i Bonanno-familien, da hans overordnede trak ham ud. Pistone brugte aliaset Donnie Brasco og blev spillet af Johnny Depp i filmen af samme navn. Hans vidneudsagn medvirkede i de følgende år til at sende flere end 100 mafiosi i fængsel.

Joe Pistone alias Donnie Brasco

1985: Vanære og fængsel

De mange narkosager var pinlige for mafiaen, og Pistones vidneudsagn endnu værre. Midt i 80'erne blev det for meget for Kommissionen, som slog hånden af Bonanno-familien og officielt fratog dem deres plads i mafiaens bestyrelse.

Rusty Rastelli

Dette forhindrede dog ikke myndighederne i at sigte familiens boss, Rusty Rastelli, i den såkaldte Kommissions-retssag, der begyndte i 1985. En ny lov gjorde det muligt at straffe en bandeleder, så længe myndighederne blot kunne bevise et mønster af organiseret kriminalitet, og Rastelli fik 12 års fængsel på den konto. Det var sjette og sidste gang, Rastelli røg i spjældet, for han døde af kræft i 1991.

Bonanno-familien fik endnu et hårdt slag i 1992, da 31 af dens medlemmer blev arresteret i en større sag om narkohandel og mord. De blev ledet af Tommy Pitera, der var løjtnant i familien og kørte en kokainring fra en bar i Brooklyn. Pitera var én af de mest skræmmende mordere i mafiaens historie, en psykopatisk karate-fanatiker, der samlede på samuraisværd og bøger om mord og tortur. Hans bande efterlod sig et spor af torturerede og parterede lig, og Pitera var tæt på at blive dømt til døden i en delstat, der ikke har dødsstraf.

Nutid: Comeback

Da Rusty Rastelli fik sin sidste dom, blev hans underboss, Joey Massino, også dømt for sin afpresning gennem transportarbejdernes fagforening. Massino blev prøveløsladt i efteråret 1992 og tog straks over som boss efter Rastelli.

Massino kom i spidsen for en mafiafamilie, der syntes på vej mod total opløsning. Men det lykkedes den diskrete Massino at få organisationen tilbage på sin gamle kurs. Han fik reduceret antallet af væbnede røverier og voldsforbrydelser i forbindelse med narkohandelen, og han lukkede flere af familiens samlingssteder, fordi de var for nemme at aflytte for myndighederne.

På den måde sørgede Massino for, at familien fik færre overskrifter i pressen, og politiet havde færre ting at gribe fat i. Hvor Bonanno-familien tidligere var mafiaens førende narkohandlere, tjener de lidt over 100 aktive medlemmer nu mere på illegale lotterier, bookmaking og åger. Familien er desuden blevet sat i forbindelse med svindel med værdipapirer og kreditkort samt våbenhandel og bordeller.

Joey Massino

Med Joey Massino i spidsen har Bonanno-familien fået et imponerende comeback, og FBI regner dem i dag som den næststærkeste mafiafamilie i New York (efter Frank Costellos tidligere familie). Og familien har igen taget plads i Kommissionen - efter sigende leder Joey Massino endda møderne.

Hvad der virkelig skete med Joe Profaci og hans borgata

Da Frank Costello fremlagde anklagen mod Tommy Lucchese i den virkelige verden, forblev Lucchese tavs. Han hverken indrømmede eller benægtede. Det satte Kommissionen i en klemme, for de øvrige bosser ville løbe en stor risiko, hvis de uden videre fjernede Lucchese. Hævntogter fra Luccheses familie kunne meget vel kaste hele New Yorks mafia ud i krig og dermed reelt nedlægge Kommissionen.

Dødvandet blev brudt af Joe Bonanno, der fik manøvreret sig i enrum med Lucchese og overtalte ham til at lægge sit liv i hænderne på Anastasia. Bonanno insisterede på, at det var hans eneste chance for at overleve - og at de alle sammen undgik en katastrofe. De gik tilbage til resten af Kommissionen, og Lucchese lagde kortene på bordet:

“Jeg står foran jer som en mand af ære. Hvis jeg har gjort en fejl, ved jeg, at jeg må betale for den, lige meget hvad straffen er. Albert har ret. Albert har retten til at bestemme min skæbne.”

Hvorefter han vendte sig direkte mod Anastasia:

“Du, Albert, kun du har ret til at bestemme, om jeg skal dø.”

Og Bonanno havde gættet rigtigt. Da Lucchese underkastede sig, tog han brodden af Anastasias raseri. Han blev generøs:

“Albert Anastasia dræber ikke mennesker, der tigger om hans nåde.”

Dermed var situationen løst. Det var underforstået, at Lucchese og Genovese blev pålagt at stoppe deres konspirationer mod Costello og Anastasia. For de to virkede det, som om resten af Kommissionen garanterede deres sikkerhed.

1957: Komplottet genopstår

Sådan gik det ikke. Vito Genovese var stadig ikke tilfreds med at være Costellos underboss, og da Joe Bonanno rejste på en længere ferie sammen med sin kone i 1957, var der frit slag for Genovese og hans medsammensvorne.

I august 1957 blev Frank Costello beskudt, da han var ved at låse sig ind i sit hjem. Selv om han slap med et kødsår i hovedbunden, kunne han forstå en fin hentydning. Costello gik til Genovese og lovede ham, at han aldrig igen ville blande sig i mafiaens affærer; til gengæld kunne Costello gå uforstyrret på pension.

Men Albert Anastasia blev rasende og gav Genovese et presserende problem ved at kræve, at hans ven blev genindsat som boss. Genovese genoplivede sin gamle plan og fik igen Carlo Gambino til at kontakte Joe Profaci.

Anastasias lig i frisørsalonen

I oktober 1957 sad Anastasia hos sin frisør i lobbyen på Park Central Hotel, da to mænd kom ind og skød ham. Mordet blev arrangeret af brødrene Larry og Joey Gallo, som dermed blev fuldbgyrdige medlemmer af Joe Profacis familie. Profaci havde fået hævn for sin gamle ven Vincent Mangano; desuden overtog han nogle af Anastasias forretningsområder i Brooklyn.

Dermed blev Vito Genovese den ledende figur i Kommissionen, men hans tid på toppen blev kortvarig. Han fik en lang fængselsdom for narkohandel i 1959, og Genovese døde bag tremmer ti år senere.

1959: Oprør i familien

I 1959 fik Profaci desuden brug for Gallo-brødrene igen. Frank Abbatemarco var den største illegale bookmaker i Brooklyn og et mangeårigt medlem af Profacis mafiafamilie, men han nægtede nu at betale 50.000 dollars ekstra til sin boss. Profaci lovede Gallo-brødrene en del af Abbatemarcos aktiviteter, hvis de fik ham fjernet.

Det gjorde de, men Profaci holdt ikke sit løfte. Brødrene var rasende og kaldte til åbent oprør mod Profaci, som mange i familien længe havde betragtet som en tyrant. Sammen med en tredje ung mafioso, Carmine Persico, stod Larry og Joey Gallo i spidsen for rebellerne, der snart talte næsten halvdelen af Profacis mafiafamilie.

I 1961 lykkedes det oprørerne at kidnappe fire af Profacis nærmeste mænd - blandt andre hans underboss, Joe Magliocco. Profaci undslap selv med nød og

Joey Gallo

næppe kidnappingen og bragte sig i sikkerhed i Florida. Derfra indledte han forhandlinger med Gallo-fraktionen, som krævede at få, hvad de mente var en rimelig andel af familiens aktiviteter. Profaci gik ind på deres krav og fik sine folk løsladt - men han havde aldrig tænkt sig at overholde aftalen, og dermed startede Profaci en blodig intern krig i sin familie.

Gallo-fraktionens hidsige fremfærd gjorde dem berygtede uden for mafiaen. De gav inspiration til filmen *The Gang That Couldn't Shoot Straight*, og Bob Dylan skrev sangen *Joey, Joey om Joey Gallos liv*.

Urolighederne fik Kommissionen til at kræve en forklaring af Profaci, som rasende fastholdt, at oprørerne var et internt problem, som han selv ville tage sig af. Især Carlo Gambino og Tommy Lucchese pressede Profaci, og han mistænkte dem for at støtte den oprørske fraktion i et forsøg på at tage kontrol med Profacis familie.

Med den mistanke gik han i graven, for i en alder af 64 år døde Joe Profaci af kræft den 6. juni 1962. Han blev begravet på St. John's Cemetery i Queens, hvor hans kiste ligger bag en tung messingdør i et hvidt granitmausoleum. Det vurderes, at Profaci tjente over 200 millioner dollars i sin tid som boss, men han efterlod sig hverken testamente eller bo. Hans formue var tilsyneladende forsvundet i den blå luft.

Joe Profacis grav

1963: Fejlslagne planer

Efter hans død gik magten i familien til underbossen, Joe Magliocco, som også var Profacis svoger. Magliocco arvede dermed alle Profacis problemer, for oprøret i familien fortsatte, selv om én af oprørslederne, Joey Gallo, i mellemtiden var blevet sendt i fængsel for afpresning.

Gennem Kommissionen lagde Gambino og Lucchese yderligere pres på Magliocco, som dog fik støtte fra Joe Bonanno. Den relativt ubeslutsomme Magliocco lændede sig op ad Bonannos råd, og sammen lagde de en dristig plan om at dræbe Gambino og Lucchese for selv at tage magten i Kommissionen.

Joe Magliocco

Magliocco bad en ung, aggressiv løjtnant i sin familie om at organisere mordene. Hans navn var Joe Colombo, og Magliocco havde tilsyneladende glemt, at Colombo tidligt i sin karriere havde arbejdet for Carlo Gambinos bror. Colombo gik direkte til Gambino og fortalte om mordplanen, og i sommeren 1963 indkaldte Kommissionen Magliocco og Bonanno til et møde om sagen. Bonanno blev væk, men Magliocco mødte op, indrømmede og blev straks fjernet som boss af Kommissionen. Han havde ikke mere med mafiaen at gøre i det sidste halve år af sit liv. Joe Magliocco døde af hjerteslag i december 1963.

Bonanno kæmpede mod Kommissionens beslutninger, men blev til sidst nødt til at trække sig tilbage, efter der også var opstået interne stridigheder i hans familie. Tommy Lucchese holdt ikke meget længere, for han døde efter en kræftoperation i 1967.

1964: Colombo som boss

I midten af 60'erne var Carlo Gambino klart New Yorks førende mafioso, og han pressede Kommissionen til at udnævne Joe Colombo som ny boss i Profacis tidligere familie. Den lille, muskuløse Colombo var en veltalende, charmerende type, der dog også kunne være både aggressiv og stædig, hvis man fik tændt hans relativt korte lunte. Han havde skabt sig et navn på gaden og var tidligere med i en gruppe, der udførte mindst 15 mord for Joe Profaci.

Colombo var kun 40 år, da han blev boss, og det fik mange ældre mafiosi til at ryste på hovedet over hans manglende erfaring. Men selv de havde næppet forestillet sig, hvad Colombo ville finde på i årene, der fulgte.

1970: Borgerrettigheder

60'ernes USA var præget af kampen for borgerrettigheder, ledet af ikoner som Martin Luther King. Det var dem, der gav Colombo inspirationen til hans store projekt: Han ville forbedre italiensk-amerikanernes image, så offentligheden ikke længere så dem som stereotype gangstere.

Det begyndte med, at FBI i april 1970 arresterede Colombos søn og sigtede ham for at have omsmeltet en halv million dollars i mønter. Colombo fik lynhurtigt arrangeret en demonstration uden for FBI's kontor som protest mod, at forbundspolitiet

Joe Colombo

chikanerede borgere af italiensk oprindelse. Demonstrationen blev første skridt mod stiftelsen af The Italian-American Anti-Defamation League, en såkaldt borgerrettighedsgruppe, hvor Colombo indsatte sig selv som formand.

I juni 1970 arrangerede ligaen sit første stormøde på Manhattan. Flere end 50.000 mødte op og hørte taler af blandt andre Colombo og fem medlemmer af den amerikanske kongres.

1970: Giv en skærv til mafiaen

Protesterne virkede. Det blev politisk ukorrekt at bruge ord som 'mafia' og 'cosa nostra'. Justitsministeren beordrede FBI til at undlade at bruge ordene i deres rapporter, New York Times bandlyste dem også, og producenterne af *The Godfather* blev tvunget til at fjerne enhver omtale af 'mafia' fra filmens manuskript.

Ved en velgørenhedskoncert i november 1970 optrådte Frank Sinatra og andre stjerner til fordel for ligaen. Koncerten gav over en halv million dollars i overskud, som gik direkte til Colombo. Helt almindelige mennesker stod simpelt hen i kø for at støtte mafiaen!

Ved udgangen af 1970 havde ligaen 150.000 medlemmer, og Colombo var landkendt. Han blev interviewet om sine mål i ét af USA's største talkshow.

Colombo på gaden

1971: Slut med cirkuset

Colombos nyfundne berømmelse var dog ikke populær hos de andre bosser. De brød sig ikke om, at mafiaen fik så meget opmærksomhed, for deres forretninger trives bedst i mørket. Kommissionens mest magtfulde mand, Carlo Gambino, forsøgte at overtale Colombo til at dæmpe sig ned, men Colombo havde ladet sig begejstre af sin sag.

Joe Colombos lig

I juni 1971 holdt ligaen igen et stormøde på Manhattan, hvor Colombo som vanligt var blandt talerne. På vej op til talerstolen blev han skudt af en lejemorder sendt af Gambino.

Colombos medicirkus havde dog allerede gjort ham så kendt, at hans mafiafamilie i dag altid omtales som Colombo-familien. Hans borgerrettighedsgruppe eksisterer også stadig - i skrivende stund kører den blandt andet en sag mod producenterne af tv-serien *Sopranos*, fordi serien 'stiller italiensk-amerikanere i et dårligt lys'.

1973: Carmine the Snake

Efter Colombos død samledes familiens ældre medlemmer og valgte Vincent Aloï som deres nye boss. Én af hans første opgaver var at få ram på Joey Gallo, som i 1970 var kommet ud af fængslet og igen var begyndt at kræve større indflydelse i familien.

Joey Gallo blev dræbt i april 1972, men eftersom han stadig havde en lille, loyal støttegruppe, kastede det igen familien ud i intern krig. Denne gang varede stridighederne indtil slutningen af 1973, hvor Vincent Aloï blev sendt i fængsel for mafiaaktivitet.

Herefter overgik magten i familien reelt til Carmine Persico alias Carmine the Snake, som i sin tid havde startet oprøret mod Profaci sammen med Gallo-brødrene. Persico afsonede dog også en længere fængselsdom, men han trak i de rigtige tråde og fik placeret først sin bror Ally Persico, siden Thomas DiBella som fungerende bosser, indtil Carmine blev løsladt i 1983.

Colombo-familien levede stadig af de gamle aktiviteter som åger, gambling og narko-handel, men udvidede med nye tricks, efterhånden som mulighederne bød sig. I 70'erne stod familien eksempelvis for storstilet svindel med benzinhandelen i det nordøstlige USA, og to af dens medlemmer stod bag finansieringen og distributionen af *Deep Throat* - den første pornofilm, der nåede et amerikansk massemarked.

I 80'erne kom Colombo-familien dog under massivt pres fra FBI, der indledte en massiv overvågning af de ledende medlemmer. Myndighederne havde fået et nyt våben i den såkaldte RICO-lov, der gjorde det muligt at straffe en bandeleder, så længe myndighederne blot kunne bevise et mønster af organiseret kriminalitet. I 1985 blev den på én gang brugt mod alle New Yorks fem mafiafamilier i den såkaldte Kommissions-retssag, hvor Carmine Persico var blandt de tiltalte. Han blev fundet skyldig i alle anklagepunkter og idømt 139 års fængsel.

Carmine Persico

Fra fængslet gjorde Carmine Persico det klart, at han ville overdrage magten i familien til sin søn Allie (ikke at forveksle med Carmines bror af samme navn, som i mellemtiden var død af strubekræft). Men da Allie også var i fængsel og tidligst ville komme ud i sommeren 1993, udnævnte hans far Vic Orena til stedfortrædende boss.

1991: Intern krig igen

Da Orena havde fået sat sig solidt i sadlen, gav han dog besked om, at han ikke havde tænkt sig at træde til side for nogen anden, og dermed var scenen sat til endnu en intern krig i Colombo-familien.

Den begyndte i juni 1991 med et attentat på Orena, som mislykkedes, fordi bossen kom tidligere hjem end forventet. Persico- og Orena-fraktionerne førte derefter krig i to år, mens Vincent Aloï - den tidligere boss, der nu var på fri fod - forsøgte at mægle en fred på plads.

Krigen løb langsomt ud i sandet, efter at Vic Orena i december 1992 blev dømt for en række forskellige anklager og fik fængsel på livstid uden mulighed for benådning. Persico-fraktionen havde dog overtaget til sidst, hvilket ses af, at familien udnævnte Carmine Persicos fætter Andy Russo som Orenas efterfølger.

Vic Orena

Nutid: Kaos

Heller ikke Russo sad længe som boss, for han fik fem års fængsel for mafiaaktivitet i 1999. I mellemtiden var Allie Persico blevet løsladt, og han fik en kort periode som boss, inden kystvagten rutineundersøgte hans speedbåd og fandt skarpladte skydevåben, der i februar 2000 sendte Allie Persico tilbage bag tremmer, fordi han havde overtrådt betingelserne for sin prøveløsladelse.

Herefter tog den hidtidige consigliere Joel Cacace roret i en familie, der lider af dyb uenighed og mistro i egne rækker efter de mange interne kampe. Familien har stadig flere end 100 aktive medlemmer, men har mistet meget indflydelse i byens fagforeninger og dermed vigtige indtægtskilder.

Rygter vil vide, at de øvrige mafiafamilier i New York ikke længere anerkender Colombo-familien på grund af det interne kaos og tvivl om, hvem der faktisk leder foretagendet. Hvis det er sandt, er familien altså ikke repræsenteret i Kommissionen i dag.

Hvad der virkelig skete med Tommy Lucchese og hans borgata

Da Frank Costello fremlagde sin anklage mod Lucchese i den virkelige verden, valgte Lucchese at tie. Han hverken indrømmede eller benægtede. Det satte Kommissionen i en klemme, for de 'neutrale' medlemmer - især Joe Bonanno - turde ikke fjerne Lucchese uden at være kommet til bunds i sagen. De var nødt til at forhindre, at dele af Luccheses familie bagefter kastede sig ud i en større krig, for det ville være enden på Kommissionen.

Lucchese spillede sine kort rigtigt og begyndte først at tale, da han kom i enrum med Joe Bonanno. Lucchese var nødt til at satse på, at Bonanno ikke ville lade Costello og Anastasia få en total sejr. Han sagde, at Vito Genovese havde overtalt ham til at dræbe Anastasia, og ganske rigtigt var Bonanno ude efter en diplomatisk løsning. Bonannos forslag var dristigt: Lucchese skulle indrømme og lægge sit liv i hænderne på Anastasia.

Da Bonanno foreslog det, troede Lucchese ikke sine ører. Men Bonanno insisterede på, at det var hans eneste chance for at overleve. Til sidst accepterede Lucchese, og foran hele Kommissionen sagde han:

"Jeg står foran jer som en mand af ære. Hvis jeg har gjort en fejl, ved jeg, at jeg må betale for den, lige meget hvad straffen er. Albert har ret. Albert har retten til at bestemme min skæbne."

Hvorefter han vendte sig direkte mod Anastasia:

"Du, Albert, kun du har ret til at bestemme, om jeg skal dø."

Bonanno havde læst situationen rigtigt. Da Lucchese underkastede sig, tog han brodden af Anastasias raseri. Anastasia svarede:

"Albert Anastasia dræber ikke mennesker, der tigger om hans nåde."

Dermed kunne Lucchese gå fra mødet i live. For Costello og Anastasia virkede det, som om Kommissionen garanterede deres sikkerhed, mod at de ikke rørte Lucchese og Genovese.

1957: Genovese tager affære

Sådan gik det ikke. Vito Genovese var stadig ikke tilfreds med at være Costellos underboss, og da Joe Bonanno rejste på en længere ferie sammen med sin kone i 1957, var der frit slag for Genovese og hans medsammensvorne.

Anastasias lig i frisørsalonen

I august 1957 blev Frank Costello beskudt, da han var ved at låse sig ind i sit hjem. Selv om han slap med et kødsår i hovedbunden, kunne han forstå en fin hentydning. Costello gik til Genovese og lovede ham, at han aldrig igen ville blande sig i mafiaens affærer; til gengæld kunne Costello gå uforstyrret på pension.

Men Albert Anastasia blev rasende og gav Genovese et presserende problem ved at kræve, at hans ven blev genindsat som boss. I oktober 1957 blev Anastasia skudt, da han var ved frisøren. Morderne var to mænd fra Joe Profacis familie. Genovese havde arrangeret attentatet gennem Carlo Gambino; som betaling overtog Profaci nogle af Anastasias forretningsområder i Brooklyn.

Gambino fik som ventet magten i Anastasias familie, og derefter var Kommissionen i realiteten under Vito Genoveses kontrol, da han også fik støtte fra Lucchese og Profaci. Det blev en kort fornøjelse for Genovese, der i 1959 blev dømt for narkohandel og tilbragte resten af sit liv bag tremmer.

1961: The French Connection

Tommy Lucchese var ikke direkte involveret i det endelige komplot mod Costello og Anastasia, og hans mafiafamilie fortsatte uforstyrret deres ulovligheder. I 1961 var Lucchese-familien involveret i én af de mest berømte narkosager nogensinde, da New Yorks politi beslaglagde den største ladning heroin, der på det tidspunkt var set i USA.

Ladningen tilhørte to af John Ormentos mænd, der købte stoffet af den korsikanske mafia. Det lykkedes politiet at forbinde et par mindre fisk, der hjalp med at flytte stoffet, med de større navne omkring Ormento, og til sidst fandt de over 50 kg heroin, der var blevet sejlet til New York i en fransk tv-værts bil. Sagen blev verdensberømt og er grundlaget for filmen *The French Connection*.

John Ormento

De 50 kg heroin blev efter retssagen opmagasineret hos New Yorks politi på Manhattan. I 1972 opdagede politiet, at heroinen var forsvundet sammen med yderligere 150 kg stoffer. Vincent Pappa, et medlem af Lucchese-familien, havde organiseret et gigantisk svindelnummer, hvor hans mænd udgav sig for politifolk og hentede narkoen, der samlet havde en anslået salgsværdi på 73 millioner dollars.

Hoffa og transportarbejderne

I sidste halvdel af 50'erne havde Lucchese-familien desuden sat sig endnu tungere på transportarbejdernes fagforening, da de hjalp Jimmy Hoffa med at blive landsformand. Valgsvindelen blev styret af én af Luccheses løjtnanter, Johnny Dioguardi, der oprettede fup-underafdelinger af fagforeningen og derigennem sikrede Hoffa stemmer nok.

Johnny Dioguardi brugte blandt andet sin indflydelse hos transportarbejderne til at tage kontrol med store dele af kosherkød-branchen i New York. Dioguardi overtog slagterier på stribe og tømte dem for alle værdier - blandt andet ved at levere lysegrønt, rådnende kød til sine kunder i byens jødiske samfund.

Jimmy Hoffa

1967: Lucchese dør

I 1963 blev Kommissionen og de fem familiers eksistens afsløret for den undrende amerikanske offentlighed af Joe Valachi - den første mafioso, der virkelig talte. Valachi, som var en svigersøn til Luccheses gamle mentor Tom Reina, identificerede de fem familier ved navnene på deres daværende bosser. Derfor omtales Tommy Luccheses familie stadig som Lucchese-familien.

Luccheses grav

I løbet af 60'erne skete der desuden store udskiftninger i Kommissionen. Joe Profaci døde af naturlige årsager i 1962, mens Joe Bonanno efter interne stridigheder i sin familie og et fejlslogent komplot mod Lucchese og Gambino blev tvunget til at trække sig tilbage i midten af 60'erne.

Dermed var Tommy Lucchese den eneste tilbageværende boss fra starten af 50'erne, men også Lucchese skrantede. Han led af svimmelhedsanfald og hjerte-flimrer, og fra 1963 opholdt han sig mest i sit hus i Florida. I 1966 fik Lucchese konstateret en kræftsvulst i hjernen, og efter en operation døde han den 13. juli 1967 i sit hjem i Lido Beach i en alder af 68 år.

Tommy Lucchese blev lagt i jorden ved den største mafiabegravelse siden 2. Verdenskrig. Alle mafiafamilier i det nordøstlige USA var repræsenteret, og dusinvis af dommere, embedsmænd, politikere og forretningsmænd kom for at tage afsked med én af landets mest berygtede forbrydere. Politiet registrerede flere end 600 biler ved begravelsen på Cavalry Cemetery i Queens.

1973: Tony Ducks

Efter Luccheses død overgik en del af hans personlige forretninger til svigersønnen Tommy Gambino. Efter Vito Genovese røg i spjældet, havde Carlo Gambino ført den tidligere Anastasia-familie frem som landets største.

Men selv om en del af Lucchese-familiens aktiver blev opslugt af Gambino'erne, var der stadig meget at strides om. Det var ikke klart, hvem der skulle efterfølge Lucchese, men blandt flere jævnbyrdige kandidater faldt valget til sidst på Tony Corallo, bedre kendt som Tony Ducks. Der var dog lige den hage, at Corallo var på vej i fængsel - så Luccheses 70-årige underboss, Carmine Tramunti, blev stedfortrædende boss, mens Tony Ducks afsonede sin straf.

Tony Corallo var en ubehøvlet, frygtindgydende mand, som Lucchese havde brugt til at inkassere gæld og skræmme utilfredse medlemmer af fagforeningerne. Derudover var Tony Ducks specialist i åger. Hans fængselsdom stammede fra afpresningen af New Yorks generalkommissær for forsyning, der var faldet i klørne på Corallo og som afdrag på sin gæld havde skaffet Corallos firmaer kontrakter til millioner af dollars hos vandvæsenet.

Corallo blev løsladt i 1973, og resten af årtiet gik det fremad for hans familie. Som løjtnant under Lucchese havde Corallo selv etableret familiens interesser i de voksende forstæder Queens og Long Island, og de gav nu afkast. Eksempelvis fik Corallo ved hjælp af transportarbejdernes fagforening dannet et kartel, der sørgede for, at borgerne på Long Island måtte betale 50% ekstra for at få fjernet deres skrald.

Tony Corallo

1978: Lufthansa-kuppet

Et andet givtigt område var delstatens største lufthavn, Kennedy Airport. Corallos familie havde eneret på røverier omkring lufthavnen, og det udnyttede Paulie Vario effektivt. Vario styrede én af mafiaens voldeligste grupper, der gjorde deres største kup, da de røvede Lufthansa-terminalen i december 1978. Røveriet indbragte otte millioner dollars, som aldrig blev fundet igen.

Det blev udført af nogle af Paulie Varios freelancere - mænd, som ikke er officielle medlemmer af mafiaen. Lederen var Jimmy Burke, der aldrig kunne blive 'rigtig' mafioso, fordi han var af irsk afstamning. Efter Lufthansa-røveriet fik politiet flere

Paulie Vario

Henry Hill

brugbare tip fra stikkere i mafiamiljøet, og de zoomede hurtigt ind på Burkes bande. Burke og Vario besluttede sig for at fjerne problemet ved at sørge for, at ingen kunne tale. Inden for et år blev mindst 10 mennesker med forbindelse til kuppet fundet myrdet.

I sidste ende blev Jimmy Burke fældet af en stikker, men ikke én med direkte forbindelse til Lufthansa-sagen. Henry Hill var en slags adoptivsøn for Paulie Vario og havde arbejdet sammen med Burke i årevis. Da han i 1980 blev arresteret for narkohandel og stod til at tilbringe resten af livet i fængsel, valgte han at tale, og han købte sin frihed ved at sende Vario og Burke bag tremmer. Henry Hills historie blev fortalt i filmen *GoodFellas*.

1985: 100 års fængsel

Myndighederne skulle dog tage endnu mere effektive midler i brug. I første halvdel af 80'erne lykkedes det politiet at aflytte stort set alle ledende mafiosi i New York, blandt dem Tony Corallo. På båndene snakkede Tony Ducks blandt andet om narkohandel, og om hvordan han kontrollerede tekstildistriktet, renovationsfirmaerne og bygningsindustrien.

I 1985 førte aflytningerne til den såkaldte Kommissions-retssag, hvor myndighederne for første gang brugte Kommissionen som argument for, at mafiaen udøvede organiseret kriminalitet. Blandt de anklagede var Tony Corallo, hans underboss, Tom Santoro, og hans consigliere, Christy Furnaci. Samtlige anklagede blev fundet skyldige i alle anklager, og de fik 100 års fængsel hver.

1986: Galningene til magten

Corallo var permanent ude af billedet, og i 1986 udpegede han Buddy Luongo som sin efterfølger. Men det blev knap så permanent: Mindre end en måned senere forsvandt Luongo. Han tog til et møde med Vic Amuso og kom aldrig hjem - i stedet blev Amuso boss.

Vic Amuso var en lille, slank mand, der havde været chauffør og bodyguard for Carmine Tramunti, mens denne styrede familien. Amuso havde senere haft en succesfuld karriere som heroinhandler, og evnen til at tjene penge gjorde Amuso populær i familien.

Vic Amuso

Som sin underboss valgte han Anthony Casso, en fuldstændig samvittighedsløs dræber, der gik ind for at fjerne enhver forhindring med magt. Casso undgik eksempelvis at betale arkitektregningen for sin nye luksurvilla ved at slå arkitekten ihjel.

Sammen gik Amuso og Casso i gang med at smadre deres mafiafamilie. Så snart nogen modsatte sig deres ønsker, beordrede de dem dræbt. Da familiens afdeling i New Jersey nægtede at give bosserne en større del af deres indtægter, satte de alle 30 mand på dødslisten. Og da en stikker tippede politiet om et større svindelnummer, Amuso og Casso udførte i forbindelse med et socialt boligbyggeprojekt, fik de deres kontakt i projektet dræbt af én af deres løjtnanter, Pete Chiodo.

Anthony Casso

Bagefter blev de bange for, at Chiodo ville tale, så de forsøgte også at myrde ham. Men det mislykkedes, og mens Chiodo søgte beskyttelse hos politiet, dræbte Casso og Amuso i stedet hans søster og onkel.

På dette tidspunkt var Amuso og hans underboss gået under jorden på grund af sagen om byggeprojektet, og de havde sat Al D'Arco til at styre familien, mens de skjulte sig for politiet. D'Arco havde tidligere arbejdet for Paulie Vario og havde som mange andre i familien handlet med heroin. Han var selv en kynisk herre, der havde sendt flere i døden, men han kunne ikke følge med Amuso og Cassos krav om at dræbe alle, de anså for mulige trusler. Ordrene strømmede ind, og en dag gik det op for D'Arco, at han selv stod for skud, fordi han ikke leverede lig nok til sine bosser.

1991: FBI slår til

Den 21. september 1991 kørte Al D'Arco ind til FBI's kontor og blev den højest rangerende mafioso, der nogensinde havde samarbejdet med politiet.

Fire måneder senere havde FBI arresteret både Amuso og Casso, og samtidig fandt FBI-agenterne Cassos private arkiv, der blandt andet indeholdt et kartotek over samtlige medlemmer af deres mafia-familie samt de korrupte fagforeningsfolk, de samarbejdede med.

Nutid: Fortsat nedtur

I dag sidder Amuso og Casso inde på livstid, og i kølvandet på deres retssager mistede familien en stor del af sin indflydelse i tekstildistriktet, Kennedy-lufthavnen samt transportarbejdernes og skraldemændenes fagforeninger.

Tommy Luccheses tidligere mafiafamilie er en skygge af sig selv. Langt de fleste ledende medlemmer blev sat i fængsel i løbet af 90'erne, og politiet vurderer, at familien har færre end 60 aktive mafiosi tilbage.

Efter Vic Amuso blev dømt i 1992, udnævnte han Joe DeFede til stedfortrædende boss. DeFede blev fældet for organiseret kriminalitet i 1998 og har siden 2002 samarbejdet med myndighederne. Hans efterfølger var Steve Crea, men i 2001 blev også han buret inde efter en større bestikkelsessag. Familiens nuværende leder hedder Louie Daidone.

Steve Crea